

குடி அரசு பதிப்பக வெளியீடு 11.

264

மேயோ கூற்று

மெய்யா-பொய்யா?

கோவை தோழர் அ. அய்யாமுத்து

அவர்கள் எழுதியது.

மதிப்புரைகள் :

குமரன்:—மிஸ் மேயோ எழுதிய ‘இந்தியத் தாய்’ என்னும் புத்தகத்தில் குறிக்கப்பட்டிருக்கும் நமது சமூகக் குறைபாடுகளெல்லாம் உண்மையானவைதானென்பது இச்சிறு நூலில் தக்க ஆதாரங்களுடன் குறிக்கப்பட்டிருக்கிறது; மிஸ் மேயோ எஸ் நோக்கத்துடன் ‘இந்திய மாதா’ என்ற நூலை வெளியிட்டிருந்த போதிலும், அந்நூலில் குறிக்கப்பட்டிருக்கும் சமய, சமூக ஊழல்கள் மரவும் உண்மையானவைபாயிருப்பதால், அவரைக் குறைகூறுவதைவிட்டு, நமது சமூகத்திலுள்ள குறைபாடுகளை நீக்கி சமூகத்தைபும், சமயத்தையும் புனிதப்படுத்த உழைக்கவேண்டுமென்ற இந்நூலாசிரியரின் அபிப்பிராயத்தை தேச முன்னேற்றத்தில் விருப்புற்ற எவரும் ஏற்றுக்கொள்ளாதிருக்க முடியாது. 12—12—29.

திராவிடன்:—மேயோ கூற்று மெய்யா பொய்யா என்பின்ற கடாவிற்கு வைக்கம் வீரர், திராவிடன், குடியரசு பத்திரிகைகளில் பழந்தமிழ் மக்களிடையே பகாறிய மெஞ்ஞானக் கட்டுரைகள் வரைந்த பயிற்சி மிக்கார், தோவை திருவாளர் அ. அய்யா முத்து அவர்கள் “மேயோ கூற்று மெய்யா—பொய்யா”? என்னும் தலைப்பொடு ஒரு நூலை வெளியிட்டு தக்க விடை யிறத்திருக்கின்றார். 21—12—29.

தமிழன்:—அமெரிக்க பண்டிதையாகும் மிஸ் மேயோ வம்மையார் எழுதிய ‘இந்திய மாதா’ வெணும் நூலுக்கு இச்சிறு நூல் திறவுகோல்போல் விளங்குகின்றதென்பதே நமது அபிப்பிராயம். மேயோ நூலில் இவை மறை காய் போல் செறிந்த கி—க்கும் அநேக விவரங்கள் இச்சிறு நூலை வாசிப்பதால் கண்கறித்த கொள்ளலாமென்பதற் சிறிதும் சந்தேகமில்லை. 18—12—29.

சுதேச மித்திரன்:—மேயோவின் ‘இந்தியத் தாய்’ என்ற புத்தகத்தில் இதிலும் பன்மடங்கு எடுகளில் வியாபித்திருக்கும் வகை மொழிகள் இச்சிறு புத்தகத்தில் 84 பக்கங்களிற் குறுக்கப்பட்டிருப்பதால் பெரிய புத்தகத்தில் காணப்படுவதைவிட இதில் வகைமொழிகள் அதிகம் அடங்கிருக்கின்றன. 9—12—29.

தாரூல் இஸ்லாம்:—மிஸ் மேயோவின் “இந்தியத் தாய்” என்ற நூலில் காணப்படும் பொய்யான விஷயங்களைவிட்டு அவற்றில் கூறப்பட்டுள்ள உண்மைகளை உணர்ந்து சமூகத் தீமைகளை ஒழிப்பதே பயன் தரத்தக்கதென்ற முறையில் இந்நூல் எழுதப்பட்டிருக்கிறது. 3—1—30.

SINGARA GARDEN,
TELUGU CHETTIAR'S MAHA JANA SANGAM
FREE READING ROOM & LIBRARY
MADRAS. ESTD. 1940

மேயோ கூற்று

மெய்யா-பொய்யா?

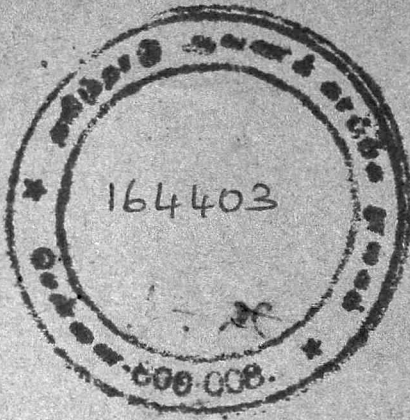
— 83 —

முன்றாம் பதிப்பு.

கோவை அ. அய்யாமுத்து
எழுதியது.

1935

விலை அணா 3.

முதல் பதிப்பு 2000 காப்பிகள்
இரண்டாம் பதிப்பு 2000 காப்பிகள்
மூன்றாம் பதிப்பு 2000 காப்பிகள்

உண்மை விளக்கம் பிரஸ்,
ஈரோடு.

R
N35

திரு ஈ. வெ. ராமசாமியார் அவர்களது

முகவுரை.

திருவாளர் A அய்யாமுத்து அவர்களால் எழுதப் பட்ட “மேயோ கூற்று மெய்யா பொய்யா” என்னும் இப் புத்தகத்திற்கு முகவுரை ஒன்று தேவையில்லை என்பதே நமது அபிப்பிராயம்.

எனினில் திரு. அய்யாமுத்து அவர்களையும் அவரது வீரத்தையும், தீவிர உணர்ச்சியையும் தமிழ் உலகம் நன்றாய் அறியும். அன்றியும் அவரால் எழுதப்பட்ட மேல்கண்ட புத்தகத்தில் கண்ட விஷயங்கள் பெரும்பாலும் ஏற்கனவே குடியரசில் வெளியாகி வந்துகொண்டிருந்ததின் மூலம் அநேகர் அறிந்திருப்பார்கள்.

எனினும், யான் அப் புத்தகம் எழுதப்பட்டதின் கருத்தை வெளிப்படுத்துவான் வேண்டி சில வார்த்தைகள் மட்டும் முகவுரை என்னும் சாக்கைக் கொண்டு எழுதத்துணிகின்றேன். நண்பர் திரு. அய்யாமுத்து அவர்கள் ஒத்துழையாமையில் ஈடுபட்டு உண்மையுடன் உழைத்தவர். வைக்கம் சத்தியாக்கிரகத்தின்போது அதில் இறங்கி மனப்பூர்த்தியாய் உழைத்து உறுதியுடன் சிறைக்கும் சென்றவர். இது சமயம் கதர்த்தொண்டில் ஈடுபட்டு உழைத்துக்கொண்டு வருபவர். அன்றியும் சுயமரியாதை இயக்கத்தில் ஆரம்பமுதல் முழுப்பற்றுக்கொண்டு அதன் கொள்கைகள் ஒவ்வொன்றையும் ஒப்புக்கொண்டு தனது சித்திய வாழ்விலும் அவைகளை அநுசரித்து நடந்து வருவதுடன் அக்கொள்கைகள் நாட்டில் பரவ, தனது மன மொழி மெய்களால் முயற்சி செய்துகொண்டும் வருபவர்.

எனவே இத்தகைய ஒரு உறுதியும், வீரமும், சுயமரியாதை உணர்ச்சியும் கொண்ட ஒரு இளைஞர், இந்த

யர்களில் சிறப்பாய் இந்துக்கள் என்பவர்களில் அரசியல் தலைவர்கள், தொண்டர்கள் என்பவர்களாலும், சமூக இயலில் பிரமுகர்கள் தொண்டர்கள் என்பவர்களாலும் “தூற்றி இழித்துரைக்கப்பட்டு” வரும் ஒரு புத்தகமாகிய மிஸ் மேயோவின் “இந்தியத்தாய்” என்னும் புத்தகத்தைப்பற்றி ஆராய்ந்து பார்த்து அவற்றில் உள்ள விஷயங்கள் பெரிதும் உண்மை என்று எடுத்துக்காட்டும் மாதிரியில் “மேயோ கூற்று மெய்யா—போய்யா?” என்று ஒரு புத்தகம் எழுதுவானேன் என்னும் விஷயம் பொது மக்களுக்குத் தெரிவிக்க வேண்டியது மிக்க அவசியமானதாகும்.

அன்றியும் மேயோவின் இந்தியத்தாய் என்னும் புத்தகத்தைப்பற்றி திரு. அய்யாமுத்து போன்ற மற்றும் சில சுயமரியாதை வீரர்கள் கொண்ட அபிப்பிராயமெதுவோ அதுவேதான் சற்றேறக்குறைய என்னுடைய அபிப்பிராயமுமாகும். அதாவது நாங்கள் மேயோவின் இந்தியத்தாய் என்னும் புத்தகத்தைப்பற்றி, அது எழுதப்பட்ட நேரத்தின் விஷயத்தில் சிறிது ஐயுற்றாலும் கூட அதில் கண்ட பெரும்பான்மையான விஷயங்களை உண்மை என்று ஒப்புக்கொள்வதில் சிறிதும் சந்தேகமோ பயமோ உடையவர்கள் அல்ல என்பதை பொது ஜனங்களுக்கு முதலில் தெரிவித்துக்கொண்டு மற்றபடி இப்புத்தகம் எழுதப் பட்டதின் நேரக்கத்தை விவரிக்கிறேன்.

சாதாரணமாக ஒரு இந்திய மனிதன் மிஸ் மேயோ புத்தகத்தில் இந்தியர்களைப்பற்றிக் கூறியிருக்கும் குறைகளை அடியோடு மறைத்தும், மறுத்துப் பேசியும், அவ்வம்மையை சில இழிமொழிகளால் வைதும்விட்டு சுமாராக இருந்துவிடுவதினால் தனது நாட்டிற்கும் சமூகத்திற்கும்

செய்யவேண்டிய கடமையைச் செய்த வீரனாகிவிடுவானா? அல்லது அப்புத்தகத்தில் உள்ள குறைகளில் உண்மையானவற்றை தைரியமாய் ஒப்புக்கொண்டு அவைகளை இந்திய மக்களுக்கு நன்றாய் விளக்கிக் காட்டி அக்குறைகளை ஒழிக்க முற்படுபவன் உண்மையாகத் தனது நாட்டிற்கும் சமூகத்திற்கும் செய்யவேண்டிய தொண்டை செய்த வீரனாவானா? என்பதே இப்பொழுது ஒவ்வொருவரும் யோசித்து முடிவு செய்யவேண்டிய விஷயமாகும்.

மிஸ். மேயோ அம்மையார் இந்தியாவைப் பற்றிச் சொல்லி உள்ள உண்மைகளும் கருத்துக்களும் இன்றைக்கு நூற்றுக்கணக்கான ஏன் ஐந்நூற்றுக்கணக்கான வருஷங்களுக்குமுன் அநேக பெரியார்களும், அறிவாளிகளும் நடுநிலைமை கொண்ட பல அயல் நாட்டு சுற்றுப் பிரயாணக்காரர்களும் மற்றும் உலகம் போற்றும் உத்தமர்கள், தேசபக்தர்கள், தேசிய தியாகிகள் என்று சொல்லப்படும் கபிலர், திருவள்ளுவர், இராமானுஜர், வேமன்னர், இராமதீர்த்தர், விவேகானந்தர், காந்தி முதலிய அநேகர்களால் ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டும் வெளியில் எடுத்துச் சொல்லப்பட்டும், விலக்க முயற்சிக்கப்பட்டும் வந்திருப்பதும், மேலும் இன்றும் அக்கொடுமைகளை நீக்க பல இயக்கங்கள் சங்கங்கள் முதலியவை மூலம் பிரசாரம் சட்டம் முதலியவைகள் செய்துகொண்டும் வரப்படுகின்ற விஷயங்களே அல்லாமல் அடியோடு இல்லாததாகவோ கற்பனை செய்ததாகவோ காணப்படவே இல்லை. தவிரவும் முன் ஒவ்வொரு காலத்திலும் அநேக பெரியார்கள் மிஸ் மேயோவால் கூறப்பட்ட இக் குறைபாடுகளை வெளிப்படுத்திய காலத்திலெல்லாம் நமது

நாட்டில் ஒரு கூட்டத்தார் அவைகளை மறைத்தும், மற்றும் வஞ்சகமாயும் சூட்சியாயும் திரித்தும் பேசிப்பேசி அடியோடு மூடிவைத்து விட்டதினாலேயே இப்போது இவைகள் நமது விடுதலைக்குத் தடையாய் வந்து குறுக்கிடுகின்றன என்று சொல்லவேண்டிய நிலைக்கும் வந்து விட்டது.

ஆதலால் தான் இப்போது திரு. அய்யாழுத்து அவர்கள், அக்குறைபாடுகளையும், ஒழுக்க ஈனங்களையும், நாட்டிற்கேற்பட்டுள்ள அவமானங்களையும், இழிவுகளையும் தைரியமாய் ஒப்புக்கொண்டு கீறி ஆற்றும் முறையில் உள்ளது உள்ளபடி வெளிப்படுத்தி அவைகளை ஒழிக்கும் முயற்சியில் இறங்கி வேலை செய்கின்றார். ஆதலால் இப்பேர்ப்பட்ட புத்தகங்கள் எழுத நமது நாட்டில் மற்றெவரிலும் திரு. அய்யாழுத்து அவர்களே உரியராவர்.

ஏனெனில், மேலே குறிப்பிட்டபடி குற்றங்களை வெளியிலெடுத்துச் சொல்லிவிட்டு சும்மா இருந்துவிடாமல் அவைகளை ஒழிக்கத் தனது மனமொழி மெய்களால் முயற்சி எடுத்துக்கொண்டும் வருகின்றவர்.

ஆகையால் இப்புத்தகத்தை நான் மனப்பூர்வமாய் வரவேற்பதுடன் தமிழ் மக்கள் எல்லோரும் இதை வாங்கிப்படித்து நமது நாட்டின் சமூகத்துறையில் உள்ள குற்றங்களையும் கொடுமைகளையும் உண்மையாய் உணர்ந்து அவைகள் நீக்க தைரியமாய் முயற்சிக்கவேண்டும் என்று வேண்டிக் கொள்ளுவதுடன் தைரியமாய் இத்தொண்டில் இறங்கிய வீரர் திரு. அய்யாழுத்து அவர்களையும் மனமாரப் பாராட்டி இம்முகவுரையை முடிக்கின்றேன்.

ந. வெ. ராமசாமி

தோழர் அய்யாமுத்து அவர்கள் இரண்டாம் பதிப்புக்கு எழுதிய முன்னுரை.

இவை “குடி அரசில்” வெளியான கட்டுரைகள். பத்தாயிரம் சந்தாவுடைய “குடி அரசை” பிரதி வாரமும் ஐம்பதினாயிரம் மக்கள் படித்து மகிழ்கின்றனர் என்று சொல்வது மிகையாகா. இக்கட்டுரைகளைத் திரட்டி ஒரு புத்தக ரூபமாக வெளியிடுமாறு பல அன்பர்கள் எனக்கு கடிதம் எழுதினர். அது வீண் வேலையாகுமென்று எண்ணினேன். வேண்டுதல் நின்றபாடில்லை. ஆதலால் கடந்தவாண்டு இறுதியில் துணிந்து 2000 பிரதிகள் காஞ்சிபுரம் “குமான்” அச்ச நிலையத்தில் பதிப்பித்தேன். அவை இரண்டே மாதங்களில் விற்பனையாகிவிட்டன. பின்னர் மேலும் மேலும் புத்தகத்துக்கு ஆர்டர் வந்து கொண்டிருந்தது. நான் அச்சுடையாகவே இருந்தேன்.

ஆர்டர் செய்பவர்களுக்கு பதில் எழுதும் உபதரவம் சகிக்க முடியாமல் எனது தலைவர் திரு. ஈ. வெ. ராமசாமியார் தமது அச்ச நிலையத்தில் 2000 பிரதிகள் இப்போது பதிப்பித்து அதன் விலையையும் மூன்று அணாவாகக் குறைத்துள்ளார்.

சமூக ஊழல்களை அறிந்து, அவற்றைப் போக்குவதில் தமிழ் மக்கள் மிக அக்கரை காட்டுகிறார்கள் என்பதற்குச் சான்று கூற இப்புத்தக விற்பனை ஒன்றே போதுமெனக் கருதுகிறேன்.

மதம், சாதி ஆகிய இரண்டும் அழிந்து சமதர்மம் ஒங்கி வளர நாமனைவரும் முயற்சிப்போமாக.

கோவை அ. அய்யாமுத்து.

பொருளடக்கம்.

பொருள்.	பக்கம்.
பீடிதை.	1.
உயிர்ப் பலி.	3.
பிள்ளை வரம்.	5.
தீர்த்த விசேடம்.	7.
குப்பைக்காரி.	9.
வெறும் பேச்சு.	11.
சிறிறின்பம்.	12.
பிள்ளைப்பித்து	13.
விபசாரம்.	15.
எங்குமில்லா விபசாரம்.	17.
விபசார உற்பவம்.	20.
புருஷனே தெய்வம்.	23.
பெண் அடிமை.	26.
மாடிகள் கொடுமை.	27.
விதவைகள் பரிதாப நிலைமை.	29.
பிள்ளைப் பேறு.	38.
நமது கடமை.	43.
ஆங்கில ஆட்சி.	46.
பார்ப்பன ஆட்சி.	48.
பார்ப்பன வஞ்சகம்.	52.
பார்ப்பனியக் கொடுமை.	55.
பார்ப்பன வரிப்பளு.	59.
பார்ப்பன அடிமை.	62.
பஞ்சமர் துயரம்.	64.
பஞ்சமர்களை உயர்த்தும் வழிகள்	70.
பிறவியில் வேற்றுமை உண்டா?	74.
சைவர்களின் பிதற்றல்.	75.
குற்றம் கூறுபவன் நமது நண்பனே	78.
பிற நாட்டிற்கும் நமது நாட்டிற்கும்	
உள்ள வேற்றுமை.	80.
நாம் அடிமைப் பட்டுக்கிடப்பதேன்?	82.
விடுதலைக்கு வழி என்ன?	85.
மேயோ சொன்னதும் அதுவே.	87.
நமது வந்தனம்.	88.

மேயோ கூற்று மெய்யா-பொய்யா?

(இந்திய மாதா)

அமெரிக்காவி லிருந்து சில மாதங்கட்கு
பீடிகை. முன் மீஸ் மேயோ என்ற ஒரு மாதா

இந்தியாவில் சுற்றுப்பிரயாணம் செய்து
விட்டு, இத்தேச மக்களிடையில் காணப்படும் பல குற்றங்
குறைகளைத்திரட்டி ஒருபுத்தக ரூபமாகஎழுதி “இந்திய
மாதா” வெனப் பெயரிட்டு ஆங்கிலத்தில் வெளியிட்
டிருக்கிறார். இப்புத்தகம் தமிழிலும், பிறமொழிகளி
லும் மொழி பெயர்க்கப்பட்டு உலகின் பல பாகத்திலும்
பிரசாரம் செய்யப்பட்டு வருகிறது. இப்புத்தகத்தைப்
படித்தவுடன் பிற நாட்டார் இந்தியரின் மனப்பான்மை
யைக் குறித்து எள்ளி நகையாடுவரென்பதில் எட்டுணை
யும் ஐயமில்லை. இந்தியாவின் கலைகளையும், ஆத்மஞான
முடிவுகளையும் நமதுநாட்டுப் பெரியோர்கள் பலர் வெளி
நாடுகளில் சென்று வெகுவாகப் பிரசித்தி செய்துவிட்டு
வந்திருக்க, அத்தகைய மகா உன்னதமான மதக் கொள்
கைகளை யுடைய இந்நாட்டில் மதத்தின் பேரால் மூடத்
தனமாக அனுஷ்டிக்கப்படும் பல தீய ஒழுக்கங்களை
“இந்தியமாதா” வில் காணும்போது மேல் நாட்டார்
திகைத்துப்போவார் என்பதில் சந்தேகமில்லை. இந்திய
மாதாவைக் கண்ணுற்ற நம் நாட்டுச் சுதந்திர வீரர்கள்
பல மேடைகளிலும், பத்திரிகைகளிலும் ஸ்ரீமதி மே
யோவின் ‘அடாத செய்கை’யைக் கண்டித்து, அவருக்
கும், அவருடைய புத்தகத்துக்கும் அதிக விளம்பரங்
கொடுத்ததை நேயர்கள் அறிவார்கள்.

மேயோ வென்னும் இம்மாதா எந்த ரோக்கத்தோடு இந்நாட்டுக்கு வந்தார்? அவர் இந்தியாவைப் பிறநாட்டார்முன்னிலையில் அவமானப்படுத்தும் எண்ணத்தோடு வந்திருக்கலாம். அவர், கம்மையாளும் அரசாங்கத்தாரின் வேவுகாரியாக, இந்தியா சுயராஜ்யத்துக்கு லாயக் கில்லையென்று பிரசுரிக்கும் கெட்ட எண்ணத்தோடு இங்கு வந்திருக்கலாம். அவர் இந்தியரையும், இந்நாட்டையும் எந்நாளும் மீளாத படுகுழியில் ஆழ்த்திவிடும் எண்ணத்தோடு அலைத்து திரிபவராயிருக்கலாம். அவர் நமக்கு ஜன்ம சத்துருவாகவுமிருக்கலாம். ஆனால் அறிவும், முன்னேற்ற ஆர்வமும் படைத்த இந்நாட்டு மக்கள் ஒவ்வொருவரும் கவனிக்கவேண்டிய ஒரு விஷயம் இங்குளது.

அதாவது, மேயோ கூறியுள்ள குறைகள் என்ன? அவை இந்நாட்டில் எங்கேனும் உளவா? இந்நாட்டில் மதக்கொள்கையோடு கூடிய அறியாமையால் மக்கள் அனுஷ்டித்துவரும் குறைகள் ஏதேனும் இவர் சொல்லாமல் விட்டு விட்டாரா? அல்லது மிகைப்படக் கூறியிருந்தால் எந்த அளவில்? இவர் காட்டியிருக்கும் குற்றங்கள் நம் நாட்டில் எங்கேனாயிருந்தால் அவற்றைப் போக்கி நாட்டில் உண்மையான சீர் திருத்தம் செய்ய வேண்டுவது அவசியமா இல்லையா? அவசியமாயின் சீர்திருத்தத்திற்கு தடையாகவுள்ள கொள்கைகள், நம்பிக்கைகள், பழக்க வழக்கங்கள் என்னென்ன விருக்கின்றன? அவைகளைப்போக்கவேண்டிய உபாயங்களென்ன? இன்னோரன்ன விஷயங்களையும் ஆராய்ந்தறிந்து வருங்காலத்திலேனும் நம்மைப் பிறநாட்டார் எள்ளி நகையா

டாமலிருக்குமாறு நமது வீட்டை நாம் சீர் திருத்திக் கொள்வது நமக்கு இன்றியமையாத கடமையாகத் தோன்றவில்லையா? நம்மிடமுள்ள குறைகள் பல பிற நாட்டினரிடம் இருந்தும் அவர்கள் மேலான நிலையில் இருக்கும் ரகசியமென்ன? என்றிவ்வாறான உணர்ச்சியின் மேலீட்டால் மேயோவின் கூற்றுகளை ஆராய்ந்தெழுத எண்ணங்கொண்டேன்.

இந்தியாவின் மானத்தையும், சுதந்திரத்தையும், சுயமரியாதையையும் இரட்சிக்க இந்தியருடைய இரத்தம் சிந்தியாகவேண்டுமென்றால், சுதந்திர மேடையில் ஞானோதய மேடையில் தம்மைத்தாமே வதைத்துக் கொள்ள ஆர்வத்துடன் காத்து நிற்கும் இளைஞர்களில் யானுமொருவன் எனச் சொல்லிவிட்டு, இச்சிறு நூலை வரையத் தொடங்குகின்றேன்.

—

அமெரிக்க மாதின் கண்களை முதன் உயிர்ப்பலி. முதல் உறுத்தியது கல்கத்தாவின் அருகிலுள்ள காளி கோவிலாகும். இந்தியாவின் ஆத்ம சக்தியையும், அபூர்வ ஞானத்தையும், அத்துவைத, துவைத மார்க்கங்களையும், வேதாந்தத்தின் பார்த்த லோக்கத்தையும் அமெரிக்க மேடைகளில் பிரசங்க மாரி பொழிந்து வந்த சுவாமி விவேகானந்தருடைய ஆத்மஞான குருவாகிய சுவாமி ராமகிருஷ்ண பரமஹம்ஸர் சேவை புரிந்துவந்த கோவில், ஒரு காளி கோவிலாகும் “எனது குரு நாதர்” என்ற பிரசங்கத்தை அமெரிக்காவில் கிகழ்த்தியபோது சுவாமிகள் காளி

4 மேயோ கூற்று மெய்யா-பொய்யா?

கோவிலைப் பற்றி வெகுவாகப் பேசியுள்ளார். ஆதலின் காளி தேவியின் கோவில் உலகப் பிரசித்தி பெற்ற தொன்றாகும். இத்தகைய கோவிலுக்குள் ஸ்ரீமதி மேயோ அம்மையை அழைத்துச் சென்று, அங்குள்ள காளி தேவியின் கொடூர சொரூபத்தையும், இதா “சில்லரைச் சாமிகளையும்” காட்டிக் கொடுத்தது ஒரு வங்காளப் பார்ப்பனர், பார்ப்பன அகராதியில் மேல் நாட்டார் “மிலேச்சர்” என எழுதப்பட்டிருந்தும், இம் மிலேச்ச மாதை கோவிலுக்குள் இப்பிராமணர் எங்ஙனம் அழைத்துச் சென்றார்? சிதம்பரப் பார்ப்பனர் நந்தனரை திக்குளிக்கச் செய்ததுபோல், இவ்வங்காளப் பார்ப்பனர் இம்மாதையும் கோவிலுட் புகுமுன்னர் திக்குளிக்கச் செய்திருப்பாராகில் “இந்திய மாதா” வென்ற வசை புராணம் தோன்றியிராதல்லவா? நந்தனார் கதையைப்போல் மேயோவின் கதையை பாசுவதர் கரலட்சேப மல்லவா செய்திருப்பார்.

ஒரு பார்ப்பனக் குருக்கள் ஒரு ஆட்டைப் பிடித்துக் கொண்டதும், மற்றொரு பார்ப்பனர் அதை ஒரே வெட்டில் இரண்டு துண்டாக்கினதும், இம்மாத அக் கோவிலில் கண்ணுற்ற ஒரு காட்சியாகும். இவ்விதமாக இந்தியாவெங்கும் உபிர்ப்பலிகள் சர்வ சாதாரணமாக நடக்கின்றதல்லவா? இதை யாரே மறுக்க வல்லவர்? “வேதமறியாத ஞானமில்லாத கீழ்மக்கள் இக்காரியம் செய்கின்றனர்” என ஒரு பார்ப்பனப் பண்டிதர் மறுப்புக் கூறினார். கல்கத்தாவினுள்குலுள்ள காளி கோவிலில் இப்பலியிடுபவர் வேதமறிந்த, ஞானமுதிர்ந்த பார்ப்பனக் குருக்கள் தானே? “பண்டைக் காலத்தில் பார்ப்பனர் யாகத்தில் பலி கொடுத்தனர்.

இவ்விருபதாம் தூற்றாண்டில் இல்லை” என மற்றொரு பண்டிதர் எழுதியுள்ளார். சென்ற சில மாதங்கட்கு முன்னே திருவான்மியூரிலும், கும்பகோணத்திலும் பல ஆடுகளைப் பலியிட்டுக் கொன்றவர்கள் இவ்வேதப் பார்ப்பனர்கள் தானே! யிருங்களைப் பலியிடுவதால் கடவுள் திருப்தி யடைந்து வேண்டிய வரங்களைக் கொடுப்பார் என்ற எண்ணம் “இந்துக்கள்” மனத்தில் ஊன்றிக் கிடக்கிறது. நீங்கள் ஜன சங்கைக் கணக்கில் 22 கோடி “இந்துக்கள்” இந்தியாவிலிருப்பதாகக் காட்டிக்கொள்கிறீர்களே! இந்த 22 கோடியில் பலிகொடாத இந்துக்கள் எத்தனை பேருளர். ஒரு புறம் ஜீவகாருண்யப் பிரசங்கம், மற்றொரு புறம் கொலை. அதுவும் ஆண்டவன் பேரால், ஆண்டவனை திருப்தி செய்யுமாறு கொலை. இம்சையும், அஹிம்சையும் இரண்டும் “இந்து” மதத்தின் பேரால் நடக்கும் போது இதைக் கண்ணுற்ற மேயோ எள்ளி நகையாடாமல் பின் என் செய்வார்! மக்கள் மேம்பட வேண்டுமானால் இப்பலிக் காதாரமாயுள்ள உங்கள் வேதங்கள் பொருக்கப்பட வேண்டுமல்லவா?

— —

வெட்டிய ஆட்டின் இரத்தத்தை பிள்ளை பிள்ளை வரம், வரம் வேண்டிவந்த ஒரு மாத நாவினால் நக்கியதையும், மற்றொருத்தி இந்த ரத்தத்தை சீலையில் துவைத்தெடுத்து அப்புறம் சென்றதையும் மேயோ கூறியிருக்கிறார். இதில் என்ன பொய் இருக்கின்றது? பிள்ளை வரத்துக்காக “இந்துக்களால்” செய்யப்படும் கோரிக்கைகளையும், வேண்டுதல்களை

யும் அறிந்தவர்கட்கு, இந்த இரத்தத்தை நக்கிய சம் பவம் மிகவும் சாதாரணமாகவே தோன்றும். கோய முத்தூர் ஜில்லாவில் காரமடை யென்ற ஊரில், ரங்க நாதர் கோவில் முன்னிலையில், மாசி மாதத்தில் நீங்கள் சென்று பாருங்கள். தாசர்கள் ஆடவும், அவர்கள் வாயில் வாழைப்பழத்தை பக்தர்கள் நுழைக்கவும், அவர்கள் அதை தங்கள் ஊத்தை வாயில் மெல்லவும், பிள்ளைவரம் வேண்டும் பெண்மணிகள் தங்கள் “முந்தா ணையை” யேந்தவும், அதில் தாசர் தம் வாயிலுள்ள தைத் துப்பவும் அம்மாதர் அதை எடுத்துக் “குடுக் கென்று”, விழுங்குவதும் காண்பீர்கள். சேலம் ஜில்லா வில் மற்றொரு உற்சவக்காலத்தில் மிகவும் ஆபாசமான சொல்லத்தாமற்ற வேண்டுதலுமுண்டு. ஒரு முறை இரண்டு முறை யென வேண்டிக் கொண்டு, சில குறிப் பிட்ட ஆபாசமான விக்ரகங்களுடன் பெண்கள் கூடுகின் றார்கள். சில சமயங்களில் மறைவான பச்சைப்பந்தலடி யில் உயிருள்ள விக்ரகங்களுக்கும் இப் “பூசை” நடப்ப துண்டு.

இதே சேலம் ஜில்லாவில் பிள்ளைகளை கொல்லு வதற்கும் ஒரு சாயியுண்டு. யாராவது ஒருவர் சாக வேண்டுமானால் இக்கோவிலில் உயிரோடு ஒரு ஆடோ, கோழியோ. தலைகீழாக தொங்கவிடப்பட்டு, அது செத்து, நாறிப்புழுத்து விழவைப்பார்கள். இவ்வளவும் இர்து மதத்தை கீரீடமாக அணிந்துள்ள மக்களின் மூடப் பழக்கங்களாகும். இப் பழக்க வழக்கத்திற்கு ஆதாரமாக உள்ளது உங்கள் கோவில்களும், சுவாமிகளு மாகும். மக்கள் மனம் தாய்மை பெற்று வாழ வேண்டு

மானால் இத்தகைய சுவாமிகளையும், கோவில்களையும் ஜர்மன் பிரங்கிகளால் தகர்த்தெறிய வேண்டாமா?

காலிகோவிலில் மேயோவெனும் மாது தீர்த்த விசேடம். கண்ட மற்றொரு காட்சி யென்ன வெவனில், காளிக்கு அபிஷேகமாகும் ஜலமும், மற்றதும் சாக்கடை வழியாக வெளியில் வந்து தொட்டியில் விழுந்து, புழுத்து எறியிருக்கும் ஜல—திட பதார்த்தத்தை மக்கள் தீர்த்தம் தீர்த்தமென்று அள்ளி குடித்ததாகும். இதுவென்ன பொய்யா? சாமியின் பேரால் இவ்வித விஷக்கிருமிகளும் மற்றதும் கிறைந்த சாக்கடை நீரை தலையில் தெளித்துக் கொள்வதிலும், கண்களைக் கழுவிக்கொள்வதிலும், குடிப்பதிலும் நமது மனம் லஜ்ஜை கொள்வதில்லையே. என்னே நமது மதப் பற்று! சுத்த ஜலமும், சுத்த ஆகாரமும் சாப்பிடும் சைவமக்கள் இப்புழுத்த ஜலத்தை நாடோறும் சிவக்ஷேத்திரங்களில் பருகுகின்றனரா இல்லையா? இதைச் சாப்பிட வைக்கும் 'மதத்தை' வெட்டிப் புதைக்க வேண்டு வது அவசியமென உக்களுக்குத் தோன்றவில்லையா? இதைச் சாப்பிடுவது மதசம்மத மல்லவாயின் நாளை யதினமே இவ்வழுக்கு கோயில் தொட்டிகளில் தேங்க வொட்டாமல் வெளிப்படுத்துங்கள். "இது தீர்த்தமல்ல அழுக்கு, இதைத் தொடுவது சுகக்கேடாகும்" என்று விளம்பர மெழுதி யொட்டி மக்களின் மனதைத் திருப்ப முயற்சியுங்கள். இல்லையேல் அவ்வழுகிய நீரைப்போல் உங்கள்சாமியும், கோவிலும் விராவில் அழுகிப் புழுத்து விடும்.

8 மேயோ கூற்று மெய்யா-பொய்யா?

உலகத்தின் பல பாகங்களையும் சுற்றி, குப்பைக்காரி. பற்பல தேயத்தினரும் வாழும் முறையை நேரில் கண்டறிந்து, அறிவு வளர்ச்சி பெறும் கோக்கத்துடனே இவ்வமெரிக்க மானு இத்தியர்வுக்கும் போத்ததாகக் கூறுகின்றார். இவர் இத்தியாவில் பல முக்கிய விடங்களையும் பார்த்தார். உத்தியோகஸ்தர்கள், வைத்தியர்கள், தனவந்தர்கள், ஏழைகள், ஆசிரியர்கள், பிரமுகர்கள், இளவரசர்கள், ராஜ்ய வாதிசன், ராஜாங்கநிர்வாகிகள், மதத் தலைவர்கள் ஆகியவர்களிடம் சென்று சம்பாஷித்து விஷயங்களறிந்திருக்கிறார். கல்விச் சாலைகள், வைத்திய சாலைகள், தொழிற்சாலைகள், தனவந்தர் வீடுகள், குக்கிராமங்கள், சட்ட சபைகள் முதலிய இடங்களுக்குச் சென்று ஆங்காங்கு சிகழ்வனவற்றையும் நேரிற் கண்டார்.

இத்தியாவின் கலைகளையும், காவியங்களையும், ஓவியங்களையும், சிற்பம், சித்திரம் ஆகியவற்றையும் ஆத்மஞான வளர்ச்சி, மதமாசிய வற்றையும் பற்றி இம்மானு எடுத்துக்கூறாமல், இங்கு மக்களிடையே காணப்பெறும், சோம்பல், அறிவீனம், மூடநம்பிக்கை, நோய், சுகாதாரயின்மை ஆகிய கொடியவற்றையே பிரஸ்தாபித்திருக்கிறார். இதனால் இம்மம்மையை 'குப்பைக்காரி' யென்றும், 'பன்னாடை' யென்றும், 'சாக்கடை இன்ஸ்பெக்டர்' யென்றும் பலர் பல விதமாகக் கடிந்து கொண்டனர். அதனால் இம்மனம் கடித்தவர் குப்பைக்காரி யுடையவும், பன்னாடை யுடையவும், சாக்கடைவாரி யுடையவும் ஆரிய சேவையைப்

புகழ்ந்தார்களில்லை குப்பைக்காரியால் உங்கள் குப்பைகளைக் கூட்டிப் பெறுக்கி அப்புறப்படுத்த சமயம் பெற்றீர்கள். பன்னாடையால் உங்கள் கசடுகளைப் போக்கிக்கொள்ள இதோ தருணம் வாய்த்திருக்கிறது. சாக்கடை நகற்றம் அறிந்த பின்னர் அதைக் கழுவிக்கொள்ள இதோ உங்களுக்கு ஏற்ற சந்தர்ப்பத்தை இவ்வமெரிக்க மாது அளித்திருக்கிறார். அவர் மீது சீறி விழுந்து, ஒங்காரமிட்ட வீரர்கள்! எழுந்து நின்று பாருங்கள். மேயோ கூட்டித் திரட்டிக் குவித்திருக்கும் குப்பை கூளங்கள் உங்களுக்குச் சொந்தமானவை. அவற்றைக் கொளுத்தி யெறிந்து பிறகாட்டார் முன்னிலையில் உங்கள் மானமற்ற தன்மையைப் போக்க முயலுங்கள். இல்லையேல் அக்குப்பையோடு குப்பையாய் உங்கள் நாடும் நீங்களும் செல்வீர்களென்பது திண்ணம்.

உங்கள் மதங்களையும், காவியங்களையும் மேயோ எடுத்துரைக்காத குறையை நீக்கும் பொருட்டு உங்கள் சரோஜினி தேவியை மேல்நாடு சென்று உங்கள் 'மதத் தன்மையை' பிரசாரம் செய்ய அனுப்பியுள்ளீர்கள். இப்பிரசாரத்தால் நீங்கள் அடைபவள்ள பலன் தூசியளவு மில்லை. ஏனெனில், இறந்த காலத்தில் அத்தகைய, காதுக்கும் மனதுக்கும் இனிய பிரசாரங்கள் வேண்டாத அளவு செய்து சளைத்துப் போய்விட்டோம். ஆதலால் உங்கள் தேவிகள் இந்தியாவின் மூலை முடுக்குகள் சென்று மூடப்பிசாகு, சாதிப்பிசாகு, சமயப்பிசாகு, சாயிப்பிசாகு, கோவில் பிசாகு, தாசிப்பிசாகு ஆகிய பைசாசங்களை விரட்டுவார்களானால் அதுவே உங்களுக்குப் பலனைத் தரும். உங்கள் ஏடுகளில் உங்கள் மதத்தன்மை எப்படி அச்சிடப்பட்டிருந்

தால் தான் என்ன? — அவற்றைக் குறித்து நீங்கள் வானவாகப் பெருமையுடன் பேசிக்கொண்டிருப்பதில் பயனென்ன? உங்களுடைய நித்ய வாழ்க்கையில், நீங்கள் உங்கள் அண்டை வீட்டுக்காரனோடு நடந்து கொள்ளும் பாவனையில் அல்லவா உங்கள் உண்மையான மதத்தன்மை பிரகாசிக்கிறது. பிரத்யக்ஷக் காட்சியல்லவா மதத்துக்கும், கலைக்கும் சாட்சியங்களாகும்.

ஹே! வெறும் பேச்சுப் பேசும் வீணர்
வெறும் பேச்சு. களே! மேயோ கூறுவதைக் கூர்ந்து
கவனியுங்கள்.

“உதாரணமாக பன்னிரண்டு வயதுள்ள ஒரு இந்தியச் சிறுமியை எடுத்துக்கொள்ளுவோம். உடம்பில் எலும்பும், தோலும் தவிர வெறொன்றுமில்லை. அச்சிறுமியோ கல்வி பயிலாதவள், அறிவைப் பெறாதவள் தேக சொளக்கியத்தை எவ்வாறு பாதுகாத்துக் கொள்ள வேண்டும் மென்பதை எவரும் அச்சிறுமிக்குக் கற்பிக்கவில்லை. இந்நிலமையில், அவள் ஒரு குழந்தையைப் பெற்று விடுகிறாள். இத்துணை திடகாத்திரமுள்ள ஒரு சிறுமிக்குப் பிறக்கும் குழந்தை எந்நிலையிலிருக்கு மென்பது நாம் சொல்லாமலே விளங்கும். அக்குழந்தையை தேகப்பயிற்சி செய்ய விடுவதில்லை. சுத்தமான காற்று வசதியுள்ள இடத்தில் தூங்கச் செய்வதில்லை. அக்குழந்தை பால்பப் பருவ மடைகிறான். அப்பொழுதும் அவனுடைய தேக சொளக்கியத்தைக் கவலையுடன் கவனிப்பவர் எவருமில்லை. ஆகவே அவனுக்கு முப்பது வயது ஆனவுடன் உடல்மெலிந்து அங்கம் தளர்ந்து ஆண்மை இழந்து வாடி நிற்கிறான்” என்கிறார்.

ஆனால் ராஜ்ய வாதிகள், மேடைப் பிரசங்கிகள், தேசத் தலைவர்கள், மதத் தலைவர்கள், மதாச்சாரியார்கள் இன்றைய தினம் இக்கொடுமையான நிலையை மாற்ற எத்தனித்து சட்ட சபை விசாரணையில் நிற்கும் இளம் வயது விவாக விலக்கு மசோதாவுக்கு எத்துணை எதிரிடையாகப் பிரசாரம் செய்து வருகிறார்கள் என்பதை நீங்கள் அறிவீர்கள். மக்கள் கலங்கருதி சமூக சீர்திருத்த விஷயமாக எதாவதொரு சட்ட மியற்றுங்கால் இம்மத ஓசாய்கள் எத்துணை ஊளையிடுகின்றன. மதம் போய்விடுமே! மதத்தில் தலையிடலாமா? விக்டோரியா மஹாராணி சொல்லை மீறலாமா? என்பதல்ல வோ பேச்சு. ஹே! வைதிகப் பிடுங்கல்களே! உங்கள் மதம் என்ற ஆணவம் போகத்தான் செய்யும்; மதத்தின் பேரால் டைபெறும் உங்கள் வயிற்றுப் பிழைப்பு குன்றத்தான் செய்யும். காலத்தோடு ஒட்டிப்பொழுதத் தயங்குவீர்களாயின் எம்மதத்தைக் காக்க முயலுகிறீர்களோ அம் 'மதமே' உங்களை அழித்துவிடுமென்பது திண்ணம். கிறிஸ்தவ மதப்பெருக்கே உங்கள் மதம் குன்று தற்குச் சான்றாகும். சுயமரியாதைக் கிளர்ச்சியே உங்கள் மதத்தின் எமனாகும்!

இத்தலைப்பின்கீழ் மேயோ கூறுவது:-
 சிற்றின்பம். "இந்தியருடைய வறுமைக்கும், அநியாயமைக்கும், கல்விக் குறைவிற்கும், தைரியமின்மைக்கும், அடிமைப் புத்திக்கும் காரணம் அவர்கள் அதிகமாகச் சிற்றின்பத்தில் உழன்று கிடப்பதுதான்" என்கிறார்.

சதாசர்வ காலமும் தாசி வேசிகளுடைய இல்லத்தில் உழன்று திரியும் புருடர்களைக் குறித்து இவை கூறப் பட்டதன்று. இந்தியாவில் “புலபுலெனப் புதல்வர் களைப் பெற்று காப்பதற்கு வகையுமின்றி, கைவிடவும் மனமின்றி ஆப்பதனை அசைத்துவிட்ட குாங்கதனைப்போல அகப்பட்டு” விழிக்கும் கோடிக்கணக்கான ‘குசேலர்’களைக் குறித்தே இவை கூறப்பட்டவையாகும். குசேலர் ஒரு பெரிய பார்ப்பன முனிவர், சாஸ்திர வல்லவர், பக்தியிலுயர்ந்தவர். இவரே தமது சிற்றின்ப இச்சையை அடக்காமல் இருபத்தேழு பிள்ளைகளைப் பெற்று காக்கச் சக்தியற்று கடவுளிடம் சென்று தாம் பிள்ளைகள் பெற்ற சாமர்த்தியத்தைச் சொல்லி பரிசு பெற்றார் என்றால் இவர் சந்ததியிலுதித்த நீங்கள் வேறு எவ்விதமாய் இருக்கக்கூடும்? குசேலர் பெரிய பக்திமானர யிருந்தும், எவ்வளவு சிற்றின்பப் பிரியராயிருந்தார் என்பதை அவருடைய இருபத்தேழு குழவி கள் சாட்சி கூறவில்லையா!

மற்றும் நீங்கள் சிற்றின்பப் பிரியர்களென்பதற்கு உங்கள் நாட்டில் எத்துணை சாட்சிகள் வைத்துக்கொண்டிருக்கிறீர்கள்! உங்கள் வீடுகளில் நீங்கள் அழகாகத் தொங்கவிட்டிருக்கும் கிருஷ்ணன் சேலை திருடிய படங்கள், உங்கள் தேர்களில் செதுக்கப்பட்டிருக்கும் விசித்திர பொம்மைகள், உங்கள் கோயில்களில் செதுக்கப் பட்டிருக்கும் கிர்வாண விக்ரகங்கள் ஆகிய இவைகளெல்லாம் சாட்சிகளல்லவா? ஏன் உங்கள் ‘உயிருள்ள பொம்மைகள்’ கோயிலில் நடனமாடுதல் மற்றொரு சாஷியன்றோ! மனிதரோடு மனிதப் புணர்ச்சி போ

தாதென்று மனிதரோடு மிருகப்புணர்ச்சியுமுண்டெனக் காட்ட எத்துணை தூரம் உங்கள் சிற்பிகள் பாடுபட்டுத் தேரிழைத்திருக்கிறார்கள்? மற்றும் உங்கள் சாயிகள் நாடோறும் பள்ளி ஆறைக்குச் செல்லுவதை என்ன வென்று கூறுவது?

மேலும் உங்கள் காட்டுப் பத்திரிகைகளிலும், சுவர்களிலும், டிராம் வண்டிகளிலும் விளம்பரம் செய்யப்படும் “ஆதங்க நிக்ரஹ மாத்திரை” இன்னும் இது போன்ற கணக்கற்ற “மன்மத சிந்தாமணி லேகியங்கள்” “ஸ்தம்பன மெழுகுகள்” “வீரிய விர்த்தி லேகியங்கள்” முதலியவைகள் சிறுபிக்கும் விஷயமென்ன? “பத்து லட்சம்பேர் வாங்கியுண்டு கரம்புத் தளர்ச்சி நீங்கப்பெற்றார்கள்” என்பதும் “மேக வியாதிகளுக்குக் கைகண்ட மருந்து” என்பதும்ல்லவோ ஒவ்வொரு விளம்பரமும் கூறுகின்றது. பல் தேய்க்காத ஊரில் பற்பொடி விற்பவன் இருக்கமாட்டான் என்பதுபோல சிற்பின்ப வாய்ப்பட்டு உழலும் மாந்தரில்லாத ககரங்களில் இத்துணை விளம்பரங்கள் செய்யப்படுவானேன்? இதைப் போக்க நீங்கள் என்ன செய்யப்போகிறீர்கள்?

ஒரு வீட்டில் ஒரு குழந்தை பிறந்த பிள்ளைப் பித்து. வுடன் தாயாருக்கு உதிக்கும் கவலை யென்ன? சீக்கிரம் பெயர் வைக்க வேண்டும், முடி யெடுக்க வேண்டும், காது குத்த வேண்டும், கல்யாணம் செய்ய வேண்டும், சாந்திக் கல்யாணம் செய்யவேண்டும், பேத்தெடுக்க வேண்டும்,

பிதிரெடுக்க வேண்டும் என்பவைகளேயாகும். இதை விடச் சத்தியமாய் வேறு எண்ணம் கிடையாது. “என்ன பாட்டி. செளக்கியமா” என்றால் உடனே அக்கிழவி சொல்வதென்ன? என்னமோவப்பா எனக்கென்ன செளக்கியம், காலமெல்லாம் சென்றுவிட்டது, எனது பேத்தி லட்சுமிக்கு சட்டென்று ஒரு குழந்தை பிறந்தால் அதைக் கண்ணாரப் பார்த்துவிட்டுச் சாகவேண்டும் என்ற ஒரே ஆசைதானிருக்கிறது” என்பாள். இல்லையேல் “போப்பிள்ளைக்கு நான் சாகுமுன்பே கல்யாணம் செய்து பார்க்கவேண்டும்” என்பாள். பிள்ளையென்ற சனியன் உங்கள் பிதிர்லோகத்தையும் விடவில்லையே! சதா சர்வ காலமும் உங்கள் வீடுகளில் பிள்ளைப் பாட்டுத்தான். பிள்ளை! பிள்ளை!! பிள்ளை!!! சாகப் போகும் கிழவனும் ஒரு குமரியைக் கட்டி பிள்ளை பெற ஆசைப்படுகிறான். என்னைப்போல் பிள்ளை பெறாத “பாவிகளை” காண்பவர்களெல்லாம் முதலில் போடும் கேள்விதானென்ன? “என்னப்பா! இன்னும் குழந்தை யொன்றும் இல்லையோ” என்பதுவேயாகும்.

இக்கட்டுக்கடங்காத பிள்ளை மோகத்தால் நீங்கள் சதா கணக்கற்ற பிள்ளை பெற்றிடும் இயந்திரங்களாக மாறி உணர்வற்று, உயிரற்று, சோம்பலுற்று, ஆண்மையற்று இருக்கிறீர்கள் என்பதில் என்ன அதிசயமிருக்கிறது! இரங்கிலைமை மாற வேண்டுமானால் விவாக வயது உயர்த்தப்படவேண்டும். சந்தானமில்லாத புருடன் இறந்தால் அவன் சொத்துக்கள் மனைவியைச் சேரச் சட்டமியற்றவேண்டும். ஆணுக்கும், பெண்ணுக்கும் சொத்தில் சம பாகம் வழங்கப்படல் வேண்டும்.

அப்போது தான் இப்பிள்ளைப் பித்துக் குறையும். ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட மனைவியை எவனுமே அப்போது கொள்ளமாட்டான்.

— — —

என்ற தலைப்பின் கீழ் இவ்வமரிக்க விபசாரம். மரது கூறுவதின் சாரமாவது:—

“இந்தியாவில் சில பாகங்களில், முக்கியமாக சென்னை மாகாணத்திலும், ஓரிசா பிரதேசங்களிலுமுள்ள இந்துக்கள் ஏதோ சில தேவதைகளை திருப்திப்படுத்தும் பொருட்டு தங்களுக்குப் பிறக்கும் பெண் குழந்தைகளிலொன்றை கோயிலுக்கு “கடவுளின் பொருட்டு கொடுத்து விடுகிறோம்” என ஒரு பிரார்த்தனை செய்து கொள்வதுண்டு. இக்குழந்தைகளுக்கு நாட்டியமும், சங்கீதமும் கற்பிக்கப்படுகிறது. இவர்கள் பூஜா காலங்களில் கோயிலில் நாட்டியமாடுவார்கள். கோயிலைச் சுற்றிலுமுள்ள தெருக்களில் வசிப்பார்கள். குருக்களுடனும், இதர பக்தர்களுடனும் சுகிப்பார்கள். இவ்வாறு கடவுள் வியபசாரம் செய்யும் பெண்கள் சேர்ந்து “தேவதாசிகள்” என்ற சமூகமாய்விட்டது” என்கிறார்.

இதில் தேவதாசிகள் உற்பத்தி வரலாறு இவ்விதமல்ல: “அவர்கள் இந்திரனுக்குப் பிறந்தவர்கள்; பிரம்மாவுக்குப் பிறந்தவர்கள்; சுப்பிரமணியனுக்குப் பிறந்தவர்கள்” என்றிவ்வாறாக எதேனுமொன்றை உங்கள் குலப்புராணங்கள் கூறலாகும். அதைப்பற்றி எமக்குக் கவனையில்லை. இவ்விதமான ஒரு சமூகம் உங்கள்

மதத்தின் பேரால் தற்போதுநிலைபெற்றிருக்கின்றதல்லவா? லட்சக்கணக்கான பெண்கள், மேக ரோகக்களஞ்சியங்களாக, பொட்டிட்டு மினுக்கி வர்ணச் சேலையுடுத்தி சலங்கை கட்டி, உங்கள் தெய்வீகத்தன்மை பொருந்திய பஞ்சம சகோதரர் செல்லவொண்ணாத நாடார் பெருமக்கள் அணுகவொண்ணாத-சமூகப் பெருங்குடி மக்கள் எட்டவொண்ணாத-பக்தி பொழியும் மூர்த்திகள் முன்பு நடனமாடி-கல்லினஞ் சிங்கங்களைத் தம் வயப்படுத்தி மேகரோகத் தந்து, அவர்தம் வாணாளை வீணாளாக்கி அவர் உடலில் ஊறிய ரோகத்தை அவர் தம் இல்லாளுக்கும் உடலிலேற்றி, உங்களாண்டவன் பெயரால் அல்லப்படுவதை நீங்கள் அறியீர்களா? இதைப்பெடுத்துச் சுட்டிக்காட்டி உங்கள் தெய்வங்களை நாணமுறச் செய்த ஸ்ரீமதி மேயோவுக்கு ஒரு பொன் சிலை நாட்டினும் தகுமோ தகாதோ கூறுங்கள்!

பொட்டுக் கட்டும் வழக்கத்தை நிறுத்த டாக்டர் முத்துலட்சுமி அம்மையார் மசோதா கொண்டுவந்தவுடன் உங்கள் சாமிகள் கூத்தாடவில்லையா? உங்கள் சாஸ்திரிகள் ஓலமிடவில்லையா? உங்கள் மூர்த்திகள் ஊளையிடவில்லையா? “இன்று தேவதாசிகளின் திருப்பணி வேண்டாமென்பீர் நாளை அர்ச்சகர் ஆகாதென முயலுவீர். ஆதலால் நாங்கள் எவ்விதமான மத சீர்திருத்தத்திற்கும் சம்மதியோம்” “எனக் கூறவில்லையா உங்கள் சண்டாளப் பார்ப்பனத் தாகர்கள்! செங்கான் பஜார் தாசிகளை வயப்படுத்தி உங்கள் காங்கிரஸ் தலைவர்களான மைலாப்பூர் பார்ப்பனர்கள் தாசிகள் கைச்சாத்திட்ட விளம்பரங்களில் முத்துலட்சுமித் தாயாரின் மசோதாவைத் தாக்கவில்லையா? நண்பர்

களே யோசியுங்கள்! இந்திய விபசாரத்தைப்பற்றிப் பறை சாற்றிய மிஸ் மேயோவைத் தூற்றினீர்களே! கடவுளின் பேரால், மதத்தின் பேரால் வீழ்ந்து கிடக்கும் சோதரிகளை மீட்கும் முயற்சியில் எதிர் நின்று போராடும் இப் பார்ப்பனத் தரகர்களை என் செய்வது? கூறுங்கள்.

“அமெரிக்காவை விடவா இங்கு விபசாரம்! பிக்காடலி பார்க்கில் இல்லாத ஊழல்களா இங்கே? நாங்கள் அடக்கமாக வீட்டினுள்ளே விபசாரம் செங்கிறோம், உங்களைப் போல தெருக்களிலும், சாலை யோரங்களிலும், நந்தவனங்களிலும் அலைந்து திரிவதில்லையே” என்றார் நம் நாட்டு வீரசிகாமணிபொருவர். இவர் கூறியது மேயோவுக்கு ஏற்ற பதிலென்று பத்திரிகைகள் கொட்டை எழுத்தில் எழுதின.

ஆனால் எந்நாட்டிலும் இராத நவீன எங்குமில்லா விபசாரம் ஒன்று இந்தியாவின் சில விபசாரம். பாகங்களில் உள்ளதாக மேயோ கூறியிருக்கிறார். அதாவது பையன்களை வாலிபர்கள் புணர்வதாகும். அது இல்லவே இல்லை யென ஒருவர் “சவுக்கடி” அடித்தார். வடநாட்டின் பழக்கம் எனக்குச் சரியாகத் தெரியாது, ஆனால் வடநாட்டில் இது மிகழ்வதாக மேயோ கூறியிருக்கிறார். இவ்வமிக்க மரதையான் கண்டிருப்பேனாயின் இன்னுமோர் பெரிய பாரதம் எழுதச்செய்திருப்பேன். இச் “சவுக்கடி” அடித்தவராவது என்னோடு மலையாளத்

திற்குப் புறப்பட்டும். பையன்கள் வாலிபர்களுடைய மோக தாகத்தை எவ்வளவு எளிதாகத் தீர்த்துவிடுகிறார்கள் என்பதை இவர் கண்ணாரப் பார்க்கலாம். “எந்தா முதலாளி ஒரு முக்கால் தாட்டே” என்பான் ஒரு சிறிய பையன், தமது வீட்டு வாயிலின் முன்பு வந்து. உடனே முதலாளி அப்பையனை வீட்டினுள் அழைத்துச் சென்று அப்பையனின் சோறு தின்னும் வாயை—தண்ணீர் குடிக்கும் வாயை—கடவுளை வழத்தும் வாயை, கவிபாடும் வாயை—மனோவெழுச்சிகளையும் அறிவின் ஆற்றல்களையும் வெளிப்படுத்தும் வாயை பெண்ணின் மர்மஸ்தானமாகப் பயன்படுத்திக்கொள்வார். இவ்வளவு பச்சை கொச்சையாக எழுதாமல் தீராதது. இதை நீங்கள் பரிட்சித்துப் பாருங்கள், யான் பார்த்த பின்பே இதை எழுதுகிறேன். ஆனால் நான் முற்கூறிய முதலாளியைப்போல் அனுபவிக்கவில்லை. அவ்வழக்கம் தமிழ் நாட்டில் இல்லாத காரணத்தால்தான் எனது மனமொப்பவில்லை. யானும் மலையாளத்தில் பிறந்து வளர்ந்திருப்பேனாயின் அது சர்வ சாதாரணமாகவே எனக்குத் தோன்றியிருக்கும்.

திருவனந்தபுரம் ஜெயிலில் ஒரு புதுக்கைதிவந்தான் ஆனால் அவன் கருப்புத் தொப்பிக்காரன். அவன் ஊனிருந்த அறையின் பக்கத்தறையில் ஏழு தினங்களிருந்தான். அவன் வந்த மறுதினமே கைதிகளிடம் சிலர் அவனுக்கு ஒருவன் எண்ணை கொடுப்பதும், ஒருவன் ரொட்டி கொடுப்பதும், ஒருவன் காபி கொடுப்பதும், ஒருவன் முறுக்கான் (வெத்திலைபாக்கு) கொடுப்பதும், ஒருவன் பீடி கொடுப்பதுமாக அடிக்கடி வந்து அவனை

உபசரித்தார்கள். எனக்கே இது ஒரு அதிகசயமாயிற்று. அப்பையனை மெள்ளக் கூப்பிட்டு சந்தோஷமாக சில நேரம் வார்த்தையாடியபின்னர் “உன்னையேன் இவ்வளவு பேர் நேசிக்கிறார்கள்?” என்று கேட்டேன். அதற்கவன் “நான் இந்த ஜெயிலில் முன்பு பலத்தவை இருந்திருக்கிறேன், ஆதலால் அவர்கள் எனக்குச் சினேகமானார்கள்” என்றான். “இருந்தால் என்ன? எத்தனையோ பேர் அவ்விதம் பழகியிருக்க உன்மீது மட்டும் அவர்களுக்கு அதிக வாஞ்சை ஏற்படுவானேன்?” என்று கேட்டேன். உடனே அவன் அந்தப்பக்கமும், இந்தப்பக்கமும் சுற்றிச் சுற்றிப் பார்த்துவிட்டு என்னை நோக்கி தனது வாயில் ஒரு விரலை வைத்தாட்டிக் கொண்டு” நான் இந்த வேலையில் “முடுக்கன்” ஆதலால்தான் அவர்கள் என்னைத் தேடி வருவது” என்றான். எனக்கு ஒன்றும் விளங்கவில்லை. வார்டரைக் கூப்பிட்டு விபரமாகக் கேட்டேன். அவன் விபரப்படுத்தியதும் திகைத்துப்போனேன். இதை மறுநாள் ஜெயிலரிடமும் கேட்டேன். அவரும் நகைத்தார். விடுதலையடைந்தபின்பு “சென்ட்ரல் ஜெயில் துர் அவஸ்த” என்ற தலைப்பிட்டு சமதர்சினி என்ற மலையாள பத்திரிகையில் இதைப்பற்றி எழுதினேன். எவரும் மறுக்கவில்லை. இது மலையாள நாடெங்கும் நாடோறும் நடைபெறும் ஒரு “சிக்கன போக முறை” “நோயில்லை, நொடியில்லை, காலணாச் செலவில் மிருக இச்சை தீர்த்துவிடும்” என்கிறார்கள். மலையாளத்தில் நடைபெறும் கணக்கற்ற சிக்கன முறைகளில் இதுவுமொன்று.

எப்பவோ ஒரு காலத்தில் பஞ்சபாண்டவர் இருந்தார்கள், அவர்கள் ஐவரும் ஒரு மனைவியுடன் சுகித்

தார்கள், அம்மாதாசிரோமணி 'பதிவிரதை'ப் பட்டம் கொண்டவர். இது மகா பாரதக்கதை. ஒருவர் நம்பலாம், மற்றொருவர் மறுக்கலாம். ஆனால் நமது சவுக்கடிப் பார்ப்பனர் இன்று மலையாளம் சென்று பார்க்கட்டும். அங்கு கணக்கற்ற பஞ்ச பாண்டவர்கள் துரோபதை போன்ற மனைவியுடன் வாழ்கிறார்கள், இது மலையாளத்துச் சிக்கனம். கல்யாணச் செலவு ஒன்றே, குடும்பப் பெருக்கு இல்லை, செலவுமில்லை'' இந்தச் சிக்கன வாழ்வு மேயோவுக்குத் தெரியாது. ஆனால் இதற்கு உங்கள் பாழான மதமும், புராணக் குப்பையும் இடந்தருகிறது. உதாரணமாகப் பின் வருபவர்களின் பிறப்பு வரலாற்றை ஆராய்ந்தால் இனிது விளங்கும்.

வியபசார உற்பவம்.

வியபசாரத்தை பிர்மாவே சிருஷ்டித்து விட்டதாக மனு கூறிவிட்டார். பெண்களை பிர்மா சிருஷ்டிக்கும்போதே வியபசார தோஷத்துடன் பிறப்பித்து விட்டாராம். ஆணாய்ப் பிறந்த ஒவ்வொருவனும், தனது மாய் மனதினாலாலது பரபுருஷரை இச்சித்திருப்பான் என முடிவு செய்து அதற்கான பிராயச்சித்தத்தைச் செய்துகொள்ள வேண்டுமென்பது மனுவுடைய ஆக்கையாகும். இந்த விபசார உற்பவத்தை அமெரிக்க மாதாக்கு யாரும் எடுத்துக்கூறாததுபற்றி யான் மெத்தவும் வருந்துகிறேன். இந்தியாவின் வேதங்களையும், சாஸ்திரங்களையும், புராணக் குப்பைகளையும் மேயோ எனும் மாதா கிளராமற்போனது தம்பிரான் செய்த புண்ணியமாகும்.

வேத வியாசர்.—வேதத்தை வகுத்தவர்—விபசாரத் தால் பிறந்தவர். அதாவது பராசர் சத்யவதி என்னும் செம்படவப் பெண்ணைக் கூடியதன் பயனாக வியாசர் பிறந்தார். சத்யவதியோ சந்தனுவுக்கு வாழ்க்கைப் பட்டவள். இவளோடு பராசரன் விபசாரம் செய்தான். இவ்விபசாரத்தால் பிறந்த குழந்தை விராயகரைக் கொண்டு பாரதமெழுதினான்.

வடமொழி வேதக்காரன் சங்கதி இப்படியிருக்க தென்மொழி வேதக்காரனான அகத்தியனும் விபசாரத் தால் பிறந்தவனே; அதுவும் இரண்டுபேருடைய இந் திரியத்தால் குடத்தினின்றும் கிளம்பியவன். அதாவது ஊர்வசியை மித்திரனும், வருணனும் கண்டார்கள். கண்டதும் மோகன்கொண்டார்கள். ஊர்வசி என்ன சொன்னாளோ தெரியவில்லை, இருவரும் தங்கள் இந் திரியத்தை குடத்தில் விட்டார்கள். அதிலிருந்து தோன்றிய குடமுனியே தமிழுக்கு இலக்கணம் செய்த வர்.

அமராவதிக்கு அதிபதியான தேவேந்திரன், கௌத மர் மனைவியாகிய அகல்யாவை வஞ்சித்துக் கூடிச் சென்றான்.

சூரபன்மன் தங்கையாகிய அஜுமுகி விபசாரத்தால் பிறந்தவள்.

சாரகுமாரன் திலோத்தமைக்கும் அநாகுலன் என்ற பாண்டியனுக்கும் பிறந்தவன்.

விசித்திர வீரியனுடைய விதவைகளாகிய அம்பி

22 மேயோ கூற்று மெய்யா-பொய்யா?

கை, அம்பாலிகையோடு வியாசன். கூடி திருதராஷ்டிரன் பாண்டு ஆகியவர் பிறந்தனர்.

உக்கிரசேனன் மனைவிக்கும் காட்டில் திரிந்த ஓரரக்கனுக்கும் கம்சன் பிறந்தான்.

சூரியனுக்கும், கன்னியாயிருந்த சூர்திக்கும் பிறந்தவன் கர்ணன் என்ற கொடையாளி.

விசுவாமித்திரன் மேனகையிடத்துக் கூடி சகுந்தலையைப் பெற்றான்.

பட்டினத்தடிகள் எருக்கிலையில் விட்ட விற்பை விழுங்கிய ஒரு விப்சாரி அருணகிரி நாதர் என்ற “பெண் வசைப்புகழ்” பாடியவனைப் பெற்றான்.

இம்மாதிரி கோடான கோடி “ஒட்டு மாண்கன்றுகள்” உங்கள் வேதங்களிலும், இதிகாசங்களிலும், புராணக் குப்பைகளிலும் நிரம்பிக் கிடக்கின்றன. இவர்களைப்பற்றி எழுதுவதென்றால் ஆயிரம்பக்கங்கொண்ட அபிதானகோச மாகிவிடும். இவர்களே உங்கள் வேதாச்சாரிகள், சமயாச்சாரிகள், அவதாரங்கள், சத்யதரிசிகள், ஞானிகள் ஆவர். இவர்கள் செய்தது விபசாரம்!

தேவர்கள் தேவலோகத்தில் விபசாரத்துக்கென கந்தர்வ மாதர்களைக் கணக்கின்று வைத்திருக்கின்றனர். தேவர்களால் இம்மாதர்கள் பூலோகத்துக்கும் அனுப்பப்பட்டு பற்பல காலங்களில் பிரஜா உற்பத்தி ஏற்பட்டிருக்கிறது.

இதுவெல்லாம் மேயோவுக்குத் தெரியாது. தெரிந்திருப்பின் இன்னும் மானக்கேடாகவே இருந்திருக்கும்.

ஆனால், இதில் உள்ள வேடிக்கை யென்னவென்று நண்பர்கள் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். விப்சாரம் என்பது பெண்களுக்கு மட்டும் தனிப்பட்ட சொத்தா? பெண்களே தனிமையாக விப்சாரம் செய்ததாக எங்கே னும் அத்தாட்சியுண்டா? பெண்ணுடன் ஆணும் சம்பந்தப்பட்டால்தானே விப்சாரம் ஏற்படுகிறது? விப்சாரத்துக்குக் காரண பூதமாய் நிற்பவன் ஆணா பெண்ணா? ஆனில்லாமல் பெண், பிள்ளை பெற்றதுண்டா? பெண்ணில்லாமலே, குடத்திலும், குதிரையிலும், மீனிலும் தூணிலும் ஆண்கள் சம்பந்தப்பட்டதாக உங்கள் இதிகாசங்களும், புராணங்களும் கூறுகின்றனவே! அப்படியிருக்க பெண் பிறக்கும்போதே விப்சார தோஷத்தோடு பிறந்தாளென்று சொல்வது எப்படிப் பொருத்தம்? ஆண்கள் அல்லவா இத்தோஷத்தில் இரண்டறக் கலந்து நிற்கின்றனர், ஆண்கள் அல்லவா விப்சாரம் வேண்டும் வேண்டுமென சட்ட சபையில் வாதாடுகின்றனர்! ஆணாய்ப் பிறந்த பண்டார சந்திகள் அல்லவா “உடல் நிலை” கருதி விப்சாரம் செய்ய கோர்ட்டார் அனுமதி தேடுகின்றனர். இப்படியிருக்க உங்கள் சாஸ்திரங்களாலும், சாஸ்திரிகளாலும் பெண்களே விப்சார தோஷமுடையவர்கள் என்று கேவலமாகப் பேசப்பட்டிருக்கின்றார்கள். இது பெண்களை தோஷம் சொல்வதற்கென்றே கூறப்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இது மேயோவுக்குத் தெரியாமற் போய்விட்டது.

கையாணி

2-5-68.

இந்தியாவைச் சுற்றிச்சென்ற ஸ்ரீமதி புருஷனே தெய்வம்! மேயோ—பெண்ணின் மாகையால், இவர் தம் 'இந்தியமாதா'வில் பெண்களின்கேவல நிலையைப்பற்றி வெகுவாகக் கூறியிருத்தல் ஆச்சரியமல்ல. இந்திய மாதர்களை இழிவு படுத்தியது இம் மாதென பல "திலகர்கள்" கர்ஜித்தார்கள். ஆனால் அவர்களுக்கு நான் சொல்லவுள்ளது என்ன வெனில் 'உங்கள் மாதர்களை எவ்வளவு தூரம் இழிவு படுத்த முடியுமோ அவ்வளவு தூரம் உங்கள் புராணங்களும், மற்ற கிரந்தங்களுமே இழிவாகக் கூறியிருக்கின்றன. இதைவிட இனியும் கேவலமாகக் கூறுதற்கு வேண்டிய விஷயமும், பதமும் உலகத்தில் வேறெங்கு மில்லை என்பதே ஆகும்.

பத்ம புராணத்திலே மனைவி கணவனுக்குச் செய்ய வேண்டிய கடமை கூறப்பட்டிருக்கிறது. இதை அமெரிக்க மாதா தனது புத்தகத்தில் எடுத்தாண்டுள்ளார். அதாவது:—

“புருஷனைத்தவிர பெண்ணுக்கு வேறு தெய்வமில்லை. அவனுக்கு தான் பணிந்து, அவன் காலாவிட்ட வேலையை தலையாலேற்றுச் செய்து முடிப்பதே மனைவியின் கடமையாகும். அதுவே அவளுடைய வாழ்வின் லட்சியமாகும்.”

“புருஷன் சூதாடியா யிருப்பினும் சரி, ஊரிலுள்ள பெண்களுடன் நேசம் வைத்திருப்பவனாயினும் சரி, வீட்டிலுள்ள மனைவியைக் கண்ணாடிகூட பார்க்க விருப்பமில்லாதவனாயினும் சரி, முர்க்கனாயிருந்தா

லும் சரி, இன்னும் எடுத்துரைக்க இயலாத குற்றங்கள் புரிந்தாலும் சரி, அதை யெல்லாம் சற்றும் பொருட் படுத்தாது, மனைவி அவனைப் தெய்வமெனக்கருதி அவனுக்குப் பணிவிடை செய்வதைவிட தனக்கு வேறு கடமை யில்லையென எண்ணி, தான் ஊண் உறக்க மின்றி வாடினாலும் அவன் மனம் கோணாது, அவனைத் திருப்திப்படுத்துவதே தனது முக்கிய வேலையென எண்ணி வாழவேண்டும்.”

“புருஷன் உண்டபின்பே மனைவி உண்ணவேண்டும். புருஷன் பட்டினியாக இருந்தால் தானும் பட்டினியாக இருக்கவேண்டும். அவனுக்கு வந்த கவலை தன்னுடையதென எண்ணவேண்டும். புருஷன் இறந்து விடுவானாகில், அவனுடன் தானும் உடன்கட்டை ஏற வேண்டும். அவ்விதம் செய்தால்தான் அவனை உலகத்தார் மெச்சுவார்கள்.”

“புருஷன் பாடுவானாகில் மனைவி அதைக்கண்டு மகிழ்ச்சி யுறவேண்டும். தன் புருஷனைவிட உலகில் அறிவாளி வேறெவருமில்லையென மனைவி எண்ண வேண்டும்.”

“மனைவி வீட்டில் யாதொரு கலகத்தையும் உண்டு பண்ணக்கூடாது. புருஷன் மனைவியை விடுத்து வேறு பெண்ணிடம் வியபசாரம் செய்வதற்காக, அவன் புருஷனிடம் அருவருப்புக் கொள்ளுதல் கூடாது. வீட்டிலுள்ள தொந்தரவு பொறுக்கமாட்டதவளாய் வீட்டை விட்டு வெளியில் போய்விடுவாளாயின், அவளை உலகத்தார் அதிகமாகத்தான் பழிப்பார்கள்.”

“புருஷன் மனைவியை அடித்துத் துன்புறுத்து வானாயின், பதிலொன்றும் பேசாது மிகப் பொறுமை யுடனே இருக்கவேண்டும். சுருங்கச் சொல்லின் புரு ஷனை. ஒவ்வொரு விதத்திலும் தெய்வமென்றே மதித்து ஒழுகல் வேண்டும். அவ்விதம் செய்வாளாயின் அவளை உலகம் புகழும்.”

இந்த பத்ம புராணத்தை மேல் நாட் பெண் அடிமை. டார் படித்து நமது நாகரீகத்தை எங் வனம் மெச்சுவார்கள்! இக்கடுமை யான சட்டமுள்ள நாட்டில் எவர்தான் பெண்ணாய்ப் பிறக்கவும், மணமுடித்து வாழவும் இசைவர்? எனினும் இதுவல்லவோ ஒரு எழுத்துக்கூடத் தவறாமல், நமது பெண்களுக்கு அவர்கள் குழந்தைப்போழ்திலிருந்தே பாடமாகக் கற்பிக்கப்படுகிறது. பெண்களை வெறும் பிள்ளை பெறும் இயந்திரங்களாகவும், பணியாளாக வுமன்றோ இந்தியக் கணவன் நடாத்துகின்றான். இந்த நிலைமை, பெண்களுக்குச் சரியான கல்வி யறிவு இல் லாத காரணத்தாலன்றோ ஏற்பட்டிருக்கிறது.

இதைப்பற்றி நமது மேயோ கூறுவதாவது:—
“புருஷன் வீட்டுக்குச் செல்லுமுன் பெண் அதிகமாகக் கல்வி கற்றிருக்கமுடியாது. சென்றபின் கல்வி கற்பதற் குப் போதிய சாவகாசமில்லை. அவளுடைய கல்வி வளர்ச்சியில் சிரத்தை எடுத்துக்கொள்ளுவாருமில்லை. ஆனால் புருஷன் வீட்டில் அவள் இரண்டே விஷயங் களைக் கற்றுக்கொள்கிறாள். புருஷனுக்குத் தான்

செய்யவேண்டிய ஊழியம் என்னவென்பது ஒன்று. வீரன், இருளன், காட்டேரி, சாமுண்டி, வெறியன், நொண்டி, தூறி, தொண்டி, நல்லண்ணன், மாடன், கருப்பன், பாவாடை, காளி, கருப்பாயி முதலிய சில தெய்வங்களை வணங்குவது எப்படி? அவைகளுக்குப் பூஜை போடுவது எப்படி என்பது மற்றொன்று!”

இந்த வர்ணனையில் என்ன குற்ற மிருக்கிறது? பெண்கள் தங்கள் கடமை இதுவன்றி வேறென்னவாகத் தான் இந்நாட்டில் பூண்டு வாழ்கின்றனர்? இது அவர்களுக்குச் சரியான கல்வி யில்லாத குறைபாலன்றோ ஏற்பட்டிருக்கும் நிலைமை!

இதைப்பற்றி இந்நாட்டில் எத்தனை
மாமிகள் யோ மலிவான புத்தகங்கள் இருக்கின்றன. மேயோ கூறுவதாவது:—
கொடுமை.

“இத்துக்களுடைய வைதீகச் சட்டம், ஒரு பெண் தன்னுடைய மாமியிடம் எவ்விதம் நடந்துகொள்ள வேண்டும் என்பதையும் அவளுக்குத் தான் செய்யவேண்டிய கடமை என்ன என்பதையும் கூறுகின்றது. ஒரு பெண்ணுக்கு விவாகமாகி தன் புருஷனுடைய வீட்டிற்குச் செல்லுவாளேயாகில் அவளை உடனே வீட்டு வேலைக்காரியாகவே மாமியார் கருதுகின்றாள். மாமியாரிட்ட வேலைகளை மருமகள் தவறாமல் செய்து முடித்தல் வேண்டும். மாமியார், நாத்திமார் இவர்கள் இருவரின் வேலைகளைச் சிறிதும் தயங்காது யாதொரு மறுமொழி

யும் கூறாது மருமகள் செய்து முடிக்கவேண்டும். மருமகளுக்குச் சிறிதுகூட சுதந்திரமென்பது கிடையாது. வீட்டிலுள்ள மாமி புருஷன் முதலியவர்கள் அவர்களுக்குச் சுதந்திரம் கொடுப்பதில்லை என்பது ஒருபுறமிருக்க சுதந்திர உணர்ச்சியே பெண்ணிடம் தோன்றுவதில்லை. உழைப்பதே அவள் கடமை, வீட்டிலுள்ளவர்கள் மனங் கோணாமல் நடந்துகொள்வதே அவள் லட்சியம். சிமுவயதிலிருந்தே இதே எண்ணத்துடன் வாழ்ந்து வந்திருக்கும் ஒரு பெண்ணிடம் சுதந்திர உணர்ச்சி எவ்வாறு எழும்? எழுவதற்கு நியாயமுமில்லை. மாமி யாரோ மருமகளிடம் சிறிதுகூட இரக்கம் வைப்பதில்லை. அவளை மிகவும் கொடுமையாகவே நடத்துவது வழக்கம். அதிலும் மருமகள் குழந்தை பெறாவிட்டால் மாயியாளிடம் அவள் படும் பாட்டை எடுத்துரைக்க முடியாது. அப்படியே மருமகள் குழந்தைகளைப் பெற்று அவைகள் பெண் குழந்தைகளாகப் போய்விடுமாயின் மாயியாருக்கு வரும் கோபத்துக்கு அளவு கிடையாது. அவளை அடித்துத் துன்புறுத்தவும் செய்வாள். அவளைத் தள்ளிவைத்துவிட்டு தன் மகனுக்கு வேறொரு விவாகம் செய்து விடுவதாக பயமுறுத்துவாள்.

உள்ளதை உள்ளவாறு இம்மாது எடுத்துக்கூறியிருக்கிறார். இந்நிலையை யாரோ மறுக்க வல்லவர்? இதைப் போக்க நீங்கள் என்ன செய்யப் போகிறீர்கள்? உங்கள் பெண்கள் குருடனுக்கு குருடன் வழிகாட்டியது போலல்லவா வாழ்ந்து வருகின்றனர். அவர்கள் அறிவு வளர்ச்சிக்கான கல்விச் சாலைகள் என்கே? கிராமங்கள்

தோறும் கல்விச் சாலைகள் அமைத்தல் அவசியமாய்த் தோன்றவில்லையா? “கோவிலில்லா ஊரில் குடியிருக்க வேண்டாம்” என்று சொன்னார் ஓளவைப் பிராட்டியார். இக் கோவில்களால்தான் உங்கள் நாடு இவ்வளவு கேவல நிலைக்கு வந்துள்ளது. இதைப்பற்றி விரிக்கிற பெருகும். உங்கள் கோவில்களைப் பெண்கள் கல்விச் சாலைகளாக உடனே மாற்றுங்கள். உங்கள் கோவில் மான்யங்களைப் பெண்கள் கல்விக்காக விற்று உபயோகியுங்கள். உங்கள் பூசை உற்சவங்களை நிறுத்தி பெண் கல்வியில் ஆப்பணத்தை செலவு செய்யுங்கள். கல்விச் சாலையில்லா ஊரைச் சுட்டெரியுங்கள். அன்றே பெண்கள் விடுதலை பெற்ற நாடாகும். அன்றே பெண்கள் சோதி ரூபம் கொள்வார்கள். அன்றே மேயோ போன்ற பிற நாட்டுப் பெண்கள் நமது தாய்மார்களைக் கண்டு வணங்குவார்கள். இதுவன்றி “எங்கள் ஓளவையைப் பார்! அசலம்பிகையைப் பார்! லட்சுமியைப் பார்! சரஸ்வதியைப் பார்! சரோஜனியைப் பார்! சாரளா தேவியைப் பார்! கஸ்தூரிபாய் கார்தியைப் பார்” என்று கூறிவிட்டு வாளா கிடப்பீர்களாயின் உங்கள் நாடு பேதைகள் பிறக்கும் நாடாய்த் தீரும். ஆதலால் நீங்கள் எத்தோறும் கல்லை வணங்குவதில் செலவிடும் பணத்தையும், பக்தியையும், ஊக்கத்தையும் பெண்கள் அறிவு வளர்ச்சிக்காக உபயோகப்படுத்துங்கள். உள்ள நிலையை உள்ளவாறு எடுத்துரைத்த மேயோவுக்கு வந்தனஞ்செலுத்தி விரைவில் முன்னேற இதுவே தருணம்.

இப்பரந்த உலகின் எப்பாகத்திலும் விதவைகள் நடைபெறாத கொடுமைகள் இந்நாட் பரிதாபநிலைமை மூல்தான் வழங்கப்படுகிறது. இதற்கு அத்தாட்சி வேண்டுமாகில் நீங்கள் வேறொன்றையும் தேடி யலையவேண்டாம். இந்நாட்டிலுள்ள விதவைப் பெண்களின் பரிதாப நிலைமையைக் கண்ணுற்று நோக்குங்கள்.

சிறிய பையனுக்கும், சிறிய பெண்ணுக்கும் செல்வக் கலியாணம் நடைபெறுகிறது. பையன் பள்ளியிலிருக்கும் போதே இறந்து விடுகிறான். பெண் தந்தாய் மடியில் துயிலும்போதே விதவையாகி விடுகிறாள். தீர்ந்தது அத்துடன் அவளது இவ்வுலக இன்பங்கள்! அவளை மற்றவர் கண்ணால் காண்பது அபசகுனம். சுபகாரியங்களில் அவள் தலைபிடக்கூடாது. சில வகுப்பார்கள் அவள் தலையை மொட்டை யடித்துவிடுவார்கள். மஞ்சள் குளிப்பில்லை, நல்ல ஆடையில்லை, ஆபரணமில்லை, புஷ்பமில்லை, வயிறு சிறைய உண்டியில்லை, வீட்டுவேலை மிகுதியால் உறக்கமில்லை, சதா சந்தாசிக்கோலம், நித்தமும் விரதம். இவ்விதம் தேகம் வெளுத்துப்போய் இன்பமென்பதே என்னவென்றறியாத மானிட உருவங்கள் எத்துணைகோடி இருளில் அடைபட்டுக் கிடக்கின்றன! அந்தோ!

ஐந்து வயதில் ஒரு பையன் கல்யாணம் செய்யலாம், இருபது வயதில் அவன் மனைவியை அடித்துத் துரத்தி விட்டு மறறொரு கல்யாணம் செய்துகொள்ளலாம். பத்து பெண் குழந்தைகள் பெற்ற பின்னர் ஆண் மகவு இல்லை யென்று தனது 60 வயதில் பிறிதொரு இளங் குமரியை

விவாகம் முடித்துக்கொள்ளலாம். ஆணாய்ப் பிறந்த வனுக்கு இந்நாட்டில் இவ்வளவு சௌகரியங்களுமுண்டு ஆனால் பெண்ணுக்கோ ஐந்தில் அறுத்தாலும், ஆறில் அறுத்தாலும் தான் சாகும் வரையில் தன்னைப்போல் மற்றவர்கள் இன்பங்களை அனுபவித்துக் கொண்டிருப்பதை சதா காலம் பார்த்துக்கொண்டு தனது ஐம்புலன்களையும் அடக்கிக்கட்டி, உலகத்தையும், உலக போகங்களையும் மற்றது, குருடாய், ஊமைபாப்ச், செவிடாய், உயிரற்ற பிணமாய், பிறருக்குழைத்து உயிர்துறக்க வேண்டுவதே அவள் “கேட்டுவந்த வாம்”.

“இந்துக்களுடைய விவாகத்தில் தலையிட்டால் இந்து சமூகமே கெட்டு, இந்து மதமே பாழடைந்து விடும்” என்றார் நமது சத்தியமூர்த்தி. “பெண்ணுக்கு பத்துப் பன்னிரண்டு வயதாகுமுன்பே கல்யாணம்செய்து விடவேண்டும், இல்லையேல் பாபம் வந்து சூழும் என்று பராசர் எழுதியிருக்கிறார். நாங்கள் பாபத்துக்குப் பயப்படுவோமா உங்கள் தண்டனைக்குப் பயப்படுவோமா” வென இணக்க வயதுக் கமிட்டியின் முன் வாதித்தார். இந்தச் சத்திய மூர்த்திகள் நடப்பதெல்லாம்பராசர் கட்டளைப்படியே இருப்பின் நமக்கு வருத்தமில்லை. ஆனால் இவர்கள் மட்டும் இவ்வியாசத்தில் விவரிக்க முடியாத பற்பல விதமான காரியங்களை பராசர் கட்டளைக்கு மாறாகச் செய்து கொள்ளலாம். அதனால் இவர்களுக்குப் பாபம் சூழவில்லை. ஆனால் பெண்களுக்குச் சரியான வயது வந்த பின்னர் மணமுடிப்பதில் தான் பராசர் ரூபகம் வருகிறதென்றால் இதைப்போல் மோசமான வாதம் வேறொன்றுண்டாவென யோசியுங்கள். அதாவது தங்கள் வகுப்பாராகிய ஆண்கள்

நடந்துகொள்ள வேண்டிய விஷயங்களுக்கு எந்த ஸ்மிருதியும், சாஸ்திரமும் கட்டுப்படத் தக்கதல்ல, ஆனால் பெண்கள் மாத்திரம் அவைகளை முக்கியமாகப் பின்பற்ற வேண்டுமாம் நிற்க “பெண்கள் பக்குவமடையு முன்பே மணமுடிக்கா” விட்டால் “கற்புநிலை தவறி விடுவார்கள்” என்றார் மற்றொரு பார்ப்பன சாஸ்திரியார். அப்படியானால் இளமையிலே விதவையாகிவிட்ட இவர்கள் பெண்களின் கற்பை இவர்கள் எவ்வண்ணம் காத்து வருகிறார்களோன பிறநாட்டார் நகைக்கமாட்டார்களா?

வீட்டில் ஒரு அறையில் விதவைப் பெண்ணின் தாயும், தகப்பனும் துயிலுவார்கள், மற்றொரு அறையில் அண்ணனும், அண்ணியும் துயிலுவார்கள், மூன்றாமறையில் தமக்கையும், அவள் கணவனும் துயிலுவார்கள், இவர்கள் மத்தியில் இவ்வேழை விதவை நாடோறும் தவயிருக்கவேண்டும்! ஹ! ஹா! இந்தியாவின் சக்தியே! இந்து மதமே! ஸ்மிருதியே! சாஸ்திரமே! இதுவோ உங்கள் நிலை!

விதவையான பெண் தன் புருடன் வீட்டில் இருக்கலாம். ஆனால் அங்கு அவள் எல்லோருக்கும் பணியாளாகவே இருக்கவேண்டும். அதிகாலைமில் அனைவருக்கும் முன்னதாக எழுந்து வாசல் பெறுக்கி நீர் தெளித்து வீடு மெழுகவேண்டும். பாத்திரம் துலக்கவேண்டும். தண்ணீர் எடுக்கவேண்டும். சமையல் செய்யவேண்டும். துணிகள் கசக்கவேண்டும். இரவில் எல்லாரும் துயிலுற்ற பின் அதாவது மற்றவர்கள் ஆணும் பெண்ணுமாக தங்கள் தங்கள் அறைகளுக்குள் படுத்

துறங்கப் போவதைப்பார்த்து விட்டுத் துயில் வேண்டும். வீட்டில் வாழ்க்கையில் இவர்களுக்கு வேறு எவ்விதமான சுதக்கிரமும் இன்பமும் கிடையாது. என்னே! இவர்கள் “தலைவிதி!”

புருடனுடன் பிறந்தவன் சிறிது முரடனாக விருக்கலாம். அவனுடைய இஷ்டத்தைப் பூர்த்தி செய்ய இவன் பிரியமற்றவளாக விருக்கலாம். அல்லது வீட்டிலுள்ள மாமி இவன் மீது கோபம் கொள்ளலாம். “ஏன் ஜன்னல் கதவைத் திறந்து பார்த்தாய்?” வீதிக்கு ஏன் போனாய்? மாடியின் மீது உனக்கு என்ன வேலை? என்று மாமன், மாமி, கொழுநன் உதைக்கலாம். இவை பொறுக்கமாட்டாமல் இவ்விதவை தன் ‘கொண்ட’ விடம் வீட்டு தான் பிறந்த விடம் நடலாம். தனது தாய் தந்தையர்கள் ஏழையாக விருப்பின் இவன் தனது புருடன் சொத்தில் வரும் வருவாயில் சிறிதளவு தனது காலட்சேபத்துக்காகக் கேட்டு மறுக்கப்படலாம். இவன் சியாய் ஸ்கலத்தில் வழக்குத்தொடரலாம். இவ்வழக்கில் இவனுக்கு உதவிசெய்ய இவனுடைய தங்கை புருடனோ, தமக்கை புருடனோ, தாயுடன் பிறந்த மாமனோ, வேறு உறவினனோ முற்படலாம். உடனே கோர்ட்டில் இவனுடைய ஜீவனாம்சத்துக்குத் தடையாக இவன் “பதிவிரதா தர்மம்” கெட்டுவிட்டாளென சாட்சிகள் விடுத்து இப்பெண்ணை அவதூறுபடுத்தி வாதிப்பார்கள். இவ்வளவு கதைகள் நடந்து சிறிது ஜீவனாம்சத்துடனோ அல்லது சிறிதும் அங்கு மார்க்க மில்லாமலோ தாய் விடு வந்து சேர்ந்த பிறகு அங்கு தன் அண்ணன்.

தம்பி ஆகியவர்களின் காருபாருகளும், அவர்களது பெண்ணாதிதிகளின் கொடுமைகளும் அங்கு இவள் செய்ய வேண்டிய வேலைகளும் கொஞ்சமல்ல. என்னே இப் பெண் செய்த “பாக்கியம்.”

நிற்க, இயற்கையாய் எழும்படியான உணர்ச்சியை அடக்கமுடியாத பலக் குறைவினாலோ அண்டை அயல் வீட்டு வாலிபன் செய்யும் அட்டகாசத்தாலோ, வேறு கிர்ப்பந்தத்தாலோ ஏதாவது பிரசவித்து ஊருக்கு பயந்து தனது சிசுவை விட்டேறிந்து, தப்பிக்கத் தெரியாமல் அகப்பட்டுக் கச்சேரிகளில் சிட்சைபெறும் ‘அபாக்ய’ விதவைகளின் சரித்திரங்களும், பல வாலிபர்களால் வெளியேற்றப்பட்டு ஊரைவிட்டும், நாட்டைவிட்டும் ஓடிப்போனதாக வெளியாகும் விதவைகள் வரலாறும் காலந்தோறும் தினசரிப் பத்திரிகைகளில் வெளியாகின்றதை பார்த்திருக்கலாம்.

நிற்க, கருவைச்சிதைக்க மருந்து (விஷங்கள்) உட்கொண்டு அதனால் கஷ்டம் ஏற்பட்டு சதா நோயோடு வாழும் பெண்களின் பரிதாபமும் கொஞ்சமல்ல. இம் மாதிரியாக பெண்களின்மீது இவ்வித விதவைத் தன்மையைபோட்டு நீங்கள் அழுத்திக்கோண்டிருப்பதால் உங்கள் இந்து சமூகமும், அதற்காதாரமான மதமும் எவ்வளவு தூரம் அழுகிப் புழுத்து நாற்றமெடுத்துள்ளதென்று நீங்கள் அறியாமல், இளம் விவாஹமே இளம் விதவைக்கு காரணமென்று உணராமல், விவாக விஷயத்தில் தலையிட்டு விவாக வயதையோ விவாக கொள்கையை யோ மாற்றினால் இந்து மதமும், சமூகமும் பாழ்ப்பட்டுவிடும் என்று சொல்லக்கூடிய கொள்கைகளும்,

சாஸ்திரிகளும் இந்நாட்டில் உயிர் வாழ்ந்திருப்பதை மீன்கள் இனியும் சகித்துக்கொண்டிருப்பதை என்னென்றுரைப்பது!

ஒரு பெண் ஒருவனை மணந்தவுடன் தனது ஆயுள் பரியந்தம் அவனுக்கே மனைவியாகி விட்டாளாம். ஆதலின் அவன் இறந்தாலும் பிறிதொரு ஆடவனை மணம் செய்து கொள்ளக்கூடாதாம். மற்றும் கணவன் இறக்கும்போதே மனைவியும் “உடன்கட்டை” ஏறவேண்டுமா. இது இந்து மதத்தின் அச்சம் ஆணியும்போன்ற’ லட்சியமாம்! ஆங்கில அரசாங்கத்தார் இந்தச் “சதியை நிறுத்தியது பெரும் பிசகேயாகும். இச்சதியை நிறுத்தாமலிருந்திருந்தால் இந்நாட்டில் தற்போது வதியும் 2,68,34,838 விதவைகள் அல்லல் படவேண்டிய திருக்காது. பெரும்பாலர் செத்துத் தொலைந்தாவது இருப்பார்கள். செத்தால் ஒரு நாள் அழுகையும், துக்கமும் இவர்கள் சாகாது வேதனைப்படுவதால், எந்நாளும் துக்கித்து அழ யாரால் முடியும். மற்றும் அழுவதாலும், துக்கப்படுவதாலும், இவ் விதவா வேதனைகள் தீருமோ? சதியை நிறுத்திய ஆங்கிலேய அரசாங்கமே! சதியை நிறுத்திச் சட்டம் செய்தபோது கூக்குரலிட்ட இவ்வைதீகர்களை என் செய்தாய்! ‘மதத்தில் தலையிடாதே’ என்ற சத்தியமூர்த்திகளை அந்நாளில் என்ன செய்தாய்? உனது சட்டத்தை மீறி சதி செய்து அஞ்சாமல் ஜெயிலுக்குப்போன வைதீகன் ஒருவனாவது இந்தியாவில் உளனா? பின்னையேன் மயக்கம்? பெண்கள் விடுதலையில் நீ நாட்டமுற்ற துண்மையாகில் இக்கோடானுகோடி இந்து விதவைகள் இன்பமுற்று வாழச் சட்டமியற்ற மாட்டாயா? இலையேல் நீ சதியை நிறுத்

தியது எதற்கோப்பாகுமெனில், ஒரே வெட்டில் இரண்டு துண்டாகச் சாகு மொருவனை அவ்வெட்டினின்று மீட்டு சிறிது சிறிதாக எர்தோறும் அவன் ஆங்கங் களைக் கொய்து வேதனைப் படுத்திச் சாகவைப்பதற்கே யொப்பாகும்.

இந்து மத வேதார்திகள், வேதங்கள், சாஸ்தி ரங்கள் எல்லாம் “ஆத்மாவிற்ரு ஆண், பெண் என்ற தன்மையும் வேறு பாடும் இல்லை. (The Soul has no sex) என்று ஓலமிடுகின்றனவே. அப்படி யிருக்க ஆண் உடலில் உள்ள ஆத்மாவுக்குள்ள சுதந்திரத்தை பெண்ணுடலிலுள்ள ஆத்மாவுக் கில்லையென்று ஏன் வஞ்சிக்கிறீர்கள்?

இவ்விதவைப் பெண்களின் பரிதாப நிலையை நமது அமெரிக்க மாதா மிகவும் உருக்கமான வசனங் களில் எடுத்துக்கூறி இருக்கிறார். அவர் கூறியவற்றில் சிலவாவன:—

“புருஷனிறந்த பின்பு மனைவி புருஷனுடைய வீட் டிலேயே வசிக்கலாம். ஆனால் புருஷனுடைய உற வினர் இடும் வேலைகளை யெல்லாம் செய்யவேண்டும். அவன் புருஷன் வீட்டாருக்கு திருப்திகரமாக பணி விடைகள் செய்யாவிட்டால் அவனை வீட்டை விட்டு வெளியே துரத்தினாலும் துரத்திவிடலாம். பின்பு விதவை, பிச்சை புகவேண்டும், அல்லது வியபசாரம் செய்து பிழைக்கவேண்டும், இதைத் தவிர அவளுக்கு வேறு வழியில்லை.”

“அறுபது வயதுள்ள ஒருவன் சிறுவயதுள்ள பெண்ணை மணம் செய்து கொள்ளலா மென்றும், ஆனால் அவன் இறந்தபின் அப்பெண்ணுக்கு மறு விவாகம் செய்யக்கூடாதெனச் சொல்லுவதும் பொருத்தமாக வில்லை. இதைவிடக் கொடுமை வேறெதுவுமில்லை யெனவே கூறலாம்.”

பால்ய விவாகத்தைத் தடுக்கவேண்டும். விதவைகளுக்கு மறு விவாகம் செய்விக்க வேண்டும், ஜாதிக் கொடுமைகளை ஒழிக்க வேண்டுமென்று ஊர் ஊராய்க் கூட்டங்கள் கூட்டி மகாநாடுகள் நடத்தி ஹிந்துக்கள் வெகு உரக்கப் பேசுகின்றனர். ஆனால் ஒன்றும் செயலில் நடப்பதில்லை. என்கோ ஒன்றிரண்டு இடங்களில் விதவா விவாகம் நடந்ததாக எப்போழுதாவது பத்திரிகைகளில் படிக்கின்றோமே ஒழிய, விதவா விவாகம் பல விடங்களில் நடக்கவில்லை யெனவே கூறவேண்டும். மேனாட்டுக் கல்வி கற்ற சிலர்தான் இது விஷயத்தில் ஊக்கங் காட்டி வருகிறார்கள்.”

இவ்வம்மை கூறியதில் மறுக்கத்தக்கவைகள் ஒன்றுங் காணோம். இந்தியாவின் சிற்சில நகரங்களில் விதவைப் பெண்களுக்காக விடுதிகள் ஏற்பட்டு, கல்வி கற்பிக்கப்பட்டு, மண முடிக்கப்படுகிறார்களென்பது உண்மையே எனினும் மக்கள் மனதில் விதவைகளை மணம் செய்து கொள்வது “இழிவு” என்ற எண்ணம் உள்ள வரையில் விதவா விவாகம் வெற்றி பெறுவது கடினம். விதவா விவாகத்தைச் செய்து வந்த சிற்சில வருப்பினரும் “மேல் ஜாதிக்காரர்கள்” என்பவர்களும் நாளடைவில் விதவைகளை மணக்கும் வழக்கத்தை விட்டு வருகி

மார்கள். ஏனெனில் விதவா விவாகம் செய்கிறவர்களை “சூத்திரன்” என்ற பதத்தைவிட “முண்டைகட்டும் சாதி,” “கட்டுப்பெண் கட்டும் சாதி” “அறுத்துக் கட்டும் சாதி,” என இழிவாக மதித்துப் பேசுகிறார்கள். ஆரிய நாகரீகத்தால் “விதவை மனம் செய்யும் ஜாதிகள்” தாழ்ந்த ஜாதியாகக் கருதப்படுகின்றது. சாதி மகத்வமும், அதற்காதாரமான சாஸ்திரங்களும், மதமும் அழிந்தொழிந்தாலொழிய உண்மையான விடுதலையை மக்கள் சிறப்பாக பெண்மக்கள் பெறவியலாது. ஆகிலும், தற்கால சாந்தியாக நாட்டுப் பெரியார்களை நாம் வேண்டுவதென்னவெனில்:

பெண்களுக்கும் கல்வி கொடுங்கள். ஆண் மக்களுக்குள்ள சொத்துரிமைகளையும், இதர உரிமைகளையும் பெண்களுக்கும் சமமாக வழங்கும்படியான சட்ட திட்டங்களை இயற்ற முந்துங்கள். புருஷனிறந்துவிட்டால் அவன் சொத்தில் மனைவிக்கும் உரிமையுண்டெனச் சட்டமியற்றுங்கள். பெண்களுக்குக் கல்வியும், அறிவும், சொத்துரிமையும் ஏற்படச் செய்யுங்கள். அக்காலத்தில் விதவா விவாகத்தைப் பற்றி நீங்கள் கவலை கொள்ள வேண்டியதில்லை. ஏனெனில் சொத்தும் அறிவுமுள்ள விதவையை மணந்துகொள்ளாமல் எந்த ஆடவனும் விட்டு வைத்திருக்கமாட்டான். உங்கள் சாதிச் சட்டங்களும், சமயச் சட்டங்களும் உண்மையான அறிவுச் சுடரால் கொளுத்தப்படும். பெண்கள் தாங்கள் “கேட்டுவந்த வரத்தையும்” “பெற்று வந்த பாக்கியத்தையும்” “விதிக்கப்பெற்ற தலை விதியையும்” “பூர்வ ஜென்ம பூஜா பலன்களையும்” உடைத்தெறியும்படியான அறிவையும், ஆற்றலையும் அந்நாளில்

பெற்று விடுவார்கள். அந்நாள் எந்நாளோவென ஏக்க முற வெண்டுவதில்லை. அந்நாள் வெகு விரைவில் சித்திக்கும் என்பதேயாகும்.

மணப்பந்தலில், மணமகனால் கட்டப் பிள்ளைப் பேறு. படும் மாங்கல்யம், “நீ உன் பர்த்தா வோடு இணை பிரியாது வாழ்வாய்” என்று கூறுவதில்லை. ஆனால் பின் என்னை? கல்யாணமான சில மாதங்களுள் கர்ப்பக்குறி கண்டால்தான் அவ்வுறுதி ஏற்படும். இல்லையேல் மமது மனைவிகள் துயரை யார் அறிவார்? “மலடு” என்ற சொல் அவள் காதில் விழுந்தால் அனலிலிட்ட புழுப்போல் துடிப்பாள். அதிகாலையில் எழுந்து, பிள்ளையார் தலையில் குடங் குடமாய் தண்ணீருற்றி அரசமரம் சுற்றுவாள். இம் மாதிரி பல மாதங்கள் செய்தும் கர்ப்பக்குறி காணா விடில் பின்னர் சோமவார விரதம், வெள்ளிக்கிழமை விரதம் முதலிய பல விரதங்கள் அனுட்டிப்பாள். பின்னர் நாகர் பூஜை, நாகர் பிரதிஷ்டை முதலானவை நடைபெறும். சோதிடனை அழைத்து “கிரக தோஷம்” தீருவதற்காக “சாந்தி” கழிப்பார்கள். கோவில் அர்ச்சனை, அபிஷேகாதிகள் செய்விப்பர். தீர்த்த யாத்திரை செல்வர். பின்னரும் கர்ப்பக்குறி காணா விடில், மாங்கல்ய பலன் துற்பலமே யாகிவிடும்! புருஷன் வேறொரு பெண்ணை மணந்தாக வேண்டும். அவனுக்குப் பிரியமில்லாவிடினும் வீட்டிலுள்ள “கிழங்கள்” மற்றொரு கல்யாணம் செய்வித்தே தீரும். ஏனெனில் “புத்” என்ற நாகத்திலிருந்து மீட்க “புத்திரன்” இருந்

பெண்கள் கருவுற்று, பிரசவிக்குந்தருவாயில் அவர்கள் படுத்துன்பங்களை ஸ்ரீமதி மேயோ மிகவும் நன்றாக எடுத்துக் காட்டியிருக்கிறார். பிராவப் பெண்களை தீட்டு என்று ஒதுக்கி வைத்து எவரும் தீண்டாதிருப்பதும், தீண்டப்படாத சாதியென இழித்துக் கூறும் மருத்துவச்சியின் உதவியை அப்போது மட்டும் நாடி அவளை வீட்டின் ரகசிய அறைக்குள் சேர்த்துக்கொள்வதும், மருத்துவம் செய்ய வருபவன் பிள்ளை பெறாதவளாகவும், பிரசவ வேதனைபை அனுபவிக்காதவளாகவும் சிற்சில சந்தர்ப்பங்களில் இருப்பதும், பிரசவிக்கும் பெண்ணுக்கு கந்தலாடை கொடுப்பதும், அவளிருக்கும் அறைக்குள் நல்ல காற்றும் வெளிச்சமும் இல்லாமால் செய்வதும், புகைபோட்டு திணறச்செய்வதும், சரியான படுக்கை விரிப்புகளின்றியும், நல்ல ஆகாரத்தைக் கொடாமலும், பிரசவம் கஷ்டமாகின்ற காலத்து மருத்துவச்சி முாட்டுத்தனமாய் நடந்துகொள்ளுவதாலும் சிசுக்கள் இறந்து விடுவதும், தாய்களே இறந்துவிடுவதும், அல்லது பிரசவித்தபின் வெகு நாட்களுக்கு வயிற்றுப்போக்கு முதலிய தொந்தரவுகள் ஏற்பட்டு பெண்கள் துன்புறுவதும் மற்றும் இதுபோன்ற-மெய்யாக நமது கிராமரந்தரங்களில் நடைபெறும்-மருத்துவ முறையை ஸ்ரீமதி மேயோ கட்டிக் காட்டியிருப்பதை மேனாட்டார் பார்த்து நம்மை 'முடத்தனமும், அநாகரீகமும் குடி கொண்ட மனிதர்' என்று இழிவாக நினைப்பரென்பதில் ஐயமில்லை. எனினும் உள்ள நிலைபை யுள்ளவாறே எடுத்துரைத்து நம்மை சீர்திருத்தத் துறையிலிறக்கிய மேயோவை யாம் நண்பரெனவே மதித்து, விரைவில் நமது பெண்மக்கள் துயரை நீக்க முற்படுவோமாக.

நமது பெண் மக்களுக்கு நாம் சரியான—அதாவது அவர்கள் வாழ்க்கைக்குப் பொருத்தமான கல்வி தந்து அவர்கள் அறிவை விருத்திசெய்து விடுவோமானால் “இந்திய மாதாவில்” பொறித்துள்ள குறைகள் யாவும் சூரியனைக் கண்ட பனிபோல் விலகும். அதுவன்றி ஓளவையின் ஞானத்தைப் பண்டிதர்கள் புகழ்வதாலும் சாவித்திரியின் கதையை டிகர் டிப்பதாலும், விசுவா வரை என்ற பெண் பாடிய பாசுரங்கள் ரிக்வேசத்தில் இருப்பதாலும், அகஸ்தியரின் மனைவி லோபா முத்திரை பாசுரங்கள் பாடியதாலும், மைத்ரேயி பாண்டித்யமும், கார்க்கி கல்வித் திறமும், தேவபூதி தத்துவார்த்தமும் நிரம்பியவர்களெனச் சாஸ்திரிகள் பிரசங்கிப்பதாலும் நமது நாட்டில் தற்காலம் வதியும் பெண்கள் ஞான சிரோன்மணிகளாகி விடமாட்டார்கள்.

நமது பெண் மக்களின் அறியாமையானது நம்மைக் கோழைகளாகவும், மூடர்களாகவும் செய்து விட்டது. வயிறு நிறைய உண்ட குழந்தை பின்னரும் உண்ண மறுத்தால் உடனே தாயானவள் ‘அதோ பூச்சாண்டி! வாயைத்திற’ வெனப் பயமுறுத்தி சோற்றை வாயினுள் திணிக்கிறாள். இதனால் குழந்தைக்கு பூச்சாண்டி பயமும், அஜீரணமும், சுகக்கேடும் உண்டாகிறது. பக லெல்லாம் உறங்கினதாலோ, உடல் வேதனையாலோ மற்மெவ்வகையாலோ உறக்கமின்றி விழித்திருக்கும் குழந்தையை தொட்டிலில் போட்டு ‘இதோ பூனை! அதோ நாய்!’ என்று மிரட்டி அப்பிள்ளை மனதில் பயத்தை உண்டுபண்ணுவதும், வெளியில், மைதானத்தில், கல்ல காற்றோட்டமுள்ள இடத்தில் குழந்தைகள் ஆடிப்பாடி உற்சாக முறுவதைத் தடுத்து “அந்தப்

புனிய மரத்தில் பேய் இருக்கிறது, இந்த வேலா மரத்தில் முனியிருக்கிறது, இரண்டு பிள்ளைகளைக் கொன்றுவிட்டது, நீ வீட்டை விட்டு வெளியில் போகாதே” என்று மிரட்டி சதா பயமுறச் செய்வதும், அடுத்த வீட்டுக் குழந்தையுடன் தன் குழந்தை சண்டை யிட்டால், உடனே தாயானவள் பறந்தோடி பிள்ளையை வீட்டினுள் கொண்டு வந்து பூசை போடுவதும், கண்ட கண்ட நகைகளை யெல்லாம் சிசுக்கள் மீது போட்டு, “வெளியில் போகாதே, திருடன்-கழுத்தை திருகிவிடுவான்” என்று பயமுறுத்திப் பிள்ளைகளை கோழைகளாக்குவதும் நமது பெண்கள் அறியாமையன்றோ!

“கல்லென்றாலும் கணவன், புல்லென்றாலும் புருஷன்” என்று கற்பித்த கற்பலங்காரப் பாடத்தால், பகுத்தறிவில்லாமல், மூட நம்பிக்கைகள் துவண்டு, சரியென்றும் தப்பென்றும் ஆராயாமல் நடக்கும் நிலைமை ஒழியவேண்டும். பெண் வருத்தம் தெரியாத யிரு கத்தனமான எத்தனை புருஷர்கள் சதா சம்போகப் பிரியர்களாய், வருடமொன்று தவறினாலும் குழந்தை யொன்று தவறாமல் பிறக்கச் செய்கிறார்கள். அந்தோ! வயிறுநீறைய கர்ப்பம், கையில் ஒரு குழந்தை இடுப்பில் ஒரு குழந்தை, பெண்ணுக்கு தேகம் வெளுத்து, கண்கள் பிதுங்கி மெல்லிய தோற்றத்தோடு இருந்தாலும் புருஷனுடைய சீற்றலுக்குப் பயந்து வீட்டு வேலைகளை கவனித்துக்கொள்ள வேண்டும். வற்றிப்போன மார்ப்பாலானாலும் சவலைக் குழந்தைக்குத் தாய்ப்பால் கொடுக்க வேண்டும்! சவலையின் வயிறு பெருத்து, கால்களும், கைகளும் மெலிந்து விகாரத் தோற்ற முற்றிருக்கும் இவ்வாறான காட்சிகளை ஊர்கள்தோறும்

எவ்வளவு வேண்டுமானாலும் கண்ணுள்ளவர்கள் காணலாமே! பெண்களுக்கு நல்லுணர்வும், சுதந்திரப் பொலிவும், சொத்துரிமையும், கல்வியறிவும் இருக்குமானால் “கல்லையும் புல்லையும்” புருஷராகக் கொள்வரோ? ஆவ்விதம் கொள்வது தங்கள் தலைவிதியென மதிப்பாரோ? இல்லை! இல்லை! முக்காலும் இல்லை!

பைக்குறித்து மேயோ கூறுவது:—
நமது மடமை. “ஹிந்துக்கள் மூட நம்பிக்கையுள்ளவர்கள். ஏதாவது ஒருவருக்கு நோய் வந்து விட்டால் கடவுளே அந்த நோயை வீட்டிற்குக் கொண்டுவந்து விட்டதாகக் கருதுகிறார்கள்”.

மாரியாத்தாள், காளியாத்தாள், பிளேக் மாரியாத்தாள் முதலிய ‘தேவதைக்கு’ பூசை போடும் வழக்கம் மேலே கூறிய கூற்றை மெய்ப்பிக்கும்.

“மற்றும், பெண்கள் ஆண்களைவிட அதிக மூட வழக்கங்களில் நம்பிக்கையுள்ளவர்கள். எவருக்காவது நோய் வந்து விட்டால் அதற்கு வேண்டிய மருந்து, அல்லது ரண சிகிச்சை முதலிய முறைகளை அவர்கள் தேடுவதில்லை. “குல தெய்வத்திற்கு பூஜை போடுகிறேன், வீரனுக்குப் பொங்கலிடுகிறேன், காளிக்கு அபிஷேகம் செய்கிறேன். இன்னும் எத்தனையோ சரமிகளுக்கு திருப்தி உண்டாகும் வண்ணம் காணிக்கை செலுத்துகிறேன், நோய் சொஸ்தமாகட்டும்” என பிரார்த்தனை செய்து கொள்ளுகிறார்கள். வியாதி குண மடைந்து

விட்டால் தங்கள் வீட்டிலுள்ள பாத்திரம் முதல் தங்களுடைய கைவரை எல்லாவற்றையும் விற்று சாமிகளுக்கு பூஜை போடுவார்கள். வியாதி குணமடையாத நோய் வாய்ப்பட்டவர் இறந்துவிடுவாராயின், தெய்வத்துக்கு கண்ணில்லாமல் போய்விட்டது, எத்தனையோ சாமிகளை வேண்டிக்கொண்டேன், ஒன்றும் பயன்படவில்லையென வீட்டிலுள்ள பெண்கள் குய்யோ முறையோ வென்றுகத்திக் கூக்குரலிட்டு, வாயிலும் வயிற்றிலும் அடித்துக்கொண்டு சுவரில் மோதிக்கொள்வார்கள். பின்பு “நாமென்ன செய்வது, எல்லாம் விதியின் பயன், யாரை நொந்து ஆவதென்ன” என்று சில சமயங்களில் மனதைத் தேற்றிக்கொள்வார்கள். என்ன மடமை! என்ன பேதமை!

மேயோவே! இப்பாழான இந்துக்களின் மனதை நீ எவ்வளவு நன்றாக அறிந்து கொண்டனை! அங்ஙனமிருக்க இவர்கள் ஞானத்தையும், தத்துவார்த்தங்களையும் நீ ஏடுகளில் தேடி யலையவில்லை என்று ஒங்கரமிடுகிறார்களே!

ஒரு நாட்டின் சமய ஞானமும், தத்துவமும் அந்நாட்டு ஜனங்கள் உண்மை நெறிபற்றி ஒழுக்கத்துடனும், பகுத்தறிவுடனும் நடக்க இடந்தராமல், அவர்களை சாதி வேற்றுமை, உயர்வு-தாழ்வு. மூட நம்பிக்கை-வீண்சடங்கு, தப்பான எண்ணங்களால் வேதனைப்படல், முதலியவைகளில் அழுத்தி வைத்திருக்குமாயின் அந்த ஞானத்தையும், தத்துவத்தையும் கொளுத்தி எறிதல் காலச் சிறந்ததே.

ஓ! மேயோவே உங்கள் நாட்டாருக்குள்ளும் இம் மௌமகம் ஓரளவு காணக்கிடக்கிறது. நீங்களும் பிரார்த்தனையால் நோயைச் சொஸ்தமாக்க வெண்ணி உங்கள் நேரத்தையும், அறிவையும் பாழ்படுத்திக் கொள்ளுகிறீர்கள். நீங்களும் குருமார்களென்ற தரகர்களை ஏற்படுத்தி அவர்கள் கால்களை வணங்குகிறீர்கள். நீங்களும் உங்கள் பெண்களை அக்குருமாருக்கு இணையாக கன்னிகா மடத்தில் மொட்டை யடித்து விட்டு வைத்திருக்கிறீர்கள். எம்மதமானாலும், மதம் என்ற கட்டுப்பாட்டில் யார் இருக்கிறார்களோ அவர்கள் ஓரளவு தங்கள் அறிவையும், சுதந்திரத்தையும் அடகு வைத்தவர்களாகவே இருப்பார்கள். இவ்வடிமைத் தனத்தை நீக்கவே எங்கள் நாட்டில் 'சுயமரியாதை' இயக்கம் தோன்றியிருக்கிறது இவ்வியக்கத்தின் கோக்கங்களும், பலன்களும் உம் நாடான மேல் நாட்டையும் எதிர்காலத்தில் எட்டிப்பார்க்கும். மதத்தின் அழிவால் மக்கள் விடுதலையும், மக்கள் விடுதலையால் தேச விடுதலையும் சித்திக்கும், அதுவே எங்கள் சுயராஜ்யம்!

இந்தியாவையும், இங்கிலாந்தையும் ஆங்கில ஆட்சி. ஆட்சிபுரிவது ஆங்கில அரசாங்கமே. எனினும் இவ்வாட்சியில் இங்கிலாந்தும், இந்தியாவும் அடைந்து வரும் நன்மைகளை ஆராய்ந்து பார்க்கின் சொல்லுக்கடங்காத வேற்றுமைகள் காணப்பெறும். ஆங்கில நாட்டின் பேரழகையும், செல்வப் பெருக்கையும், போர் ஆற்றலையும், சுதந்திரப் பொலிவையும், பல்வேறு தொழில், ஊக்கம்,

முயற்சி, வல்லமை, ஆராய்ச்சி, அபிவிருத்தி ஆகியவைகளையும், பொதுவாக அந்நாட்டு மக்களின் மேன்மைப் பாட்டையும், அந்நாடு கண்டார் யாரே புகழாதுள்ளார்! ஆகவே இங்கிலாந்தினின்று ஆங்கில வாட்சியின் திறத்தைப் பார்க்கின் அது மிகவும் மேலானதும், விரும்பத்தக்கதுமாகவே காணப்பெறும். அந்நாட்டு மக்களுக்கு அது கணக்கற்ற நன்மைகளை நாடோறும் செய்த வண்ணமாயிருக்கிறது. அந்நாட்டின் அபிவிருத்திக்கான பொருள்களையும், செல்வங்களையும் அதே தேடிப்பிடிக்கிறது. அவை எங்கிருப்பினும் சரியே. ஏழுலகங்களுக்கும் அது தனது முயற்சியோடு கூடிய மக்களை விமானங்களில் அனுப்பி கன்னாட்டு மக்களின் அபிவிருத்தியையே குறியாகக்கொண்டு செங்கோலாட்சி புரிகின்றது. எனவே இந்நிலையில் பார்க்கும்போது, ஆங்கிலாட்சியைப்போன்ற ஒப்பற்ற வாட்சி உலகினில் எப்பாகத்திலும் காண்டலரிதே.

ஆனால் நேராக இங்கிலாந்தினின்றும் ஆங்கில வாட்சியைப் பின் தொடர்ந்து இந்தியாவுக்கு வாருங்கள். இவ்வாட்சியால் ஆங்கில மக்கள் அடைப்பெறும் நன்மைகளையும், இந்திய மக்கள் அடைந்துள்ள நன்மைகளையும் சீர்தூக்கிப் பாருங்கள். அளவிலாவது, குணத்திலாவது நீங்கள் ஒற்றுமை காண முடியுமா? ஆகாயக் கப்பல் முதல், அரை அங்குல இரும்பாணி வரையுள்ள எந்தச்சாதனமும் நமதுநாட்டில் செய்யக்கூடிய தொழில் முயற்சிகளைக் காணோம். நம்முடைய பணமும், மூலாதாரப் பொருள்களும், உலோகங்களும் கப்பல் கப்பலாய் வாரிச் செல்லப்படுகின்றன. அவற்றிற்குப் பதிலாக ஆங்கில நாட்டுக் கைத்தொழில் சாமான்கள் நமது சந்

தைகளில் குவிக்கப்படுகின்றன. அச்சாமான்களை நமது நாட்டிலேயே செய்யத்தக்க முயற்சிகளை இவ்வாங்கில அரசாங்கம் இந்நாட்டில் சிந்திப்பதே யில்லை. நமது மக்களைப் பசியால் வாடாமல் சந்தோஷமாகத் தொழில் புரிந்து, சுயமரியாதையோடு வாழ வைக்க வில்லை. நமது மக்களைப் போர் வீரர்களாகவும், தன் மதிப்புள்ளவர்களாகவும் இவ்வாட்சி செய்யவில்லை. நம் நாட்டு மக்களை ஆகாயக் கப்பல், நீராவிக்கப்பல், மலைபோன்ற இயந்திரங்கள், மோட்டார் வாகனங்கள், விஞ்ஞான சாஸ்திரங்கள் ஆகியவற்றில் தேர்ச்சிபெற இவ்வரசாங்கம் செய்யவுமில்லை. ஆனால் இதே ஆட்சி தன்னாடான ஆங்கில நாட்டில் தன் மக்களுக்கு இவைகளை எல்லாம் செய்துள்ளது.

இந்தியர்களும், ஆங்கிலேயரைப்போல் ஏன் முயற்சித்தல் கூடாது? முயற்சி யில்லாமல் ஏன் வீணாக ஆங்கிலேயரின் முன்னேற்றத்தைக்கண்டு பொறாமையும், துவேஷமும் கொள்ளவேண்டும்? அரசாங்கத்தை வீணாகக் குறை கூறிக்கொண்டிராமல் தங்கள் ரோத்தையும், செல்வத்தையும், முயற்சியையும் தங்கள் அபிவிருத்தியில் இந்தியர்கள் பயன் படுத்திக் கொள்ளட்டும் என்று யாரேனுமொரு மேதாவி கூறலாகும். அத்தகையோருக்கு பதில் விடுக்க இக்கட்டுரை இடந்தராது. எனினும் சுருக்கமாகக் கூறிவிட்டு நமது விஷயத்தைத் தொடர்வோம். மக்கள் முன்னேற்றமடையக் கூடிய சகல துறைகளிலும் அரசாங்கத்தினுடைய ஆதரவும், அநுகூலமும் தேவை. இங்கிலாந்தில் அமைக்கப்பெற்றிருக்கும் ஆங்கில வரசாங்கம் அந்நாட்டு மக்களுக்குச் சொந்தமானது. இந்தியாவில் அமைக்கப்பட்டிருக்கும்

ஆங்கில அரசாட்சியில் இந்தியருக்குச் சொந்தமில்லை. மேலும் இந்திய மக்களுக்காக இவ்வாட்சி ஏற்படுத்தப் படவுமில்லை. எனிலோ, இவ்வாட்சி ஆங்கில நாட்டின் மக்களின் மேன்மைக்காகவே இந்தியாவில் ஸ்தாபிதம் செய்யப் பெற்றது. ஆதலால் இவ்வாட்சி ஆங்கில நாட்டு மக்களுக்கு மேன்மையாகவும், இந்நாட்டு மக்களுக்கு “கொடுமை”யாகவும் காணப்பெறுதல் கண்கூடு. ஆனது பற்றியே இந்தியாவிலுள்ள ஆங்கிலவாட்சியை யாம் வெறுக்கிறோம்.

இதுவே போல் இந்தியாவெனும் பார்ப்பன ஆட்சி. இந்நாட்டில் மற்றோர் ஆட்சியும் உளது. ஆங்கில வாட்சிக் குறு துணையாகக் குண்டுகளும், துப்பாக்கிகளும், அவைகளைக் கையாட பெருமிதமான சேனைகளும், அச் சேனைகளைக் குறித்த விடத்திற்கு ஏற்றிச் செல்லரையில் பாதைகளும், மோட்டார் வண்டிகளும், கீராவிக்கப் பல்களும், ஆகாய விமானங்களுமுண்டு. இவற்றைப் பாராமரிக்க இந்தியரின் வரிப்பணத்தில் கோடி கோடியாகப் பங்குமுண்டு. ஆனால் யான் கூறப்புகும் ஆட்சிக்கு குண்டு, பிரங்கிகள் இல்லாவிடினும், அவைகளைவிட வல்லமை பொருந்திய வேறுபல ஆயுதங்களும், ஆங்கில ஆட்சியைக் காட்டிலும் வல்லமையான, அசைக்க முடியாத, ஆட்சியமைப்பும் உண்டு. இதுதான் “பார்ப்பன வாட்சி” இவ்வாட்சித் திறத்தை பார்ப்பனன் என்ற நிலையில் பார்ப்போமேயானால் மிகவும் உன்னதமான.

தும், போற்றத்தகுந்ததுமாகத் தென்படும் என்பதில் ஐயமில்லை. மனிதனுடைய அறிவு எவ்வளவு தூரத் திற்கு எட்டிப்பார்க்க முடியுமோ அவ்வளவு தூரம் இப்பார்ப்பனர்கள் எட்டிப்பார்த்து விட்டார்கள். ஆங்கிலம் படித்த மக்கள் ஆகாய விமானத்தில் தற்போது பறந்து சென்றதாக எழுதிப் பத்திரப்படுத்தி வைத்திருக்கிறார்கள். சந்திர மண்டலத்திலுள்ள உயிர்ப் பிராணிகளோடு ஆங்கில மேதாவிகள் பேசுவதற்கு தற்காலம் முயற்சிக்கிறார்கள். ஆனால் இப்பார்ப்பனர்கள் அதற்கும் அப்பாலுள்ள எல்லா உலகங்களிலுள்ள பிதுர்க்களுக்கும் ஆதிகாலம் தொட்டு நாளது வரையில் அறுசுவை யுண்டுகளையும் அனுப்பிவைத்து வருகிறார்கள். இப்பார்ப்பன ஆட்சியில் அடங்கியுள்ள பார்ப்பன மக்களுக்கு சகல உரிமைகளும், சுகபோக பாக்கியங்களும் உண்டு. ஆங்கில ஆட்சி பெயரளவில் “பிரிட்டிஷ் காமன்வெல்த்” அதாவது ஆங்கிலப் பொதுச் சொத்து, என்ற தத்துவத்தோடு விளங்குவது போல இப்பார்ப்பன ஆட்சியும் சமத்துவம், சகோதரத்துவம், அன்பு, மோட்சம், நரகம், விடுதலை, நிஷ்காமிய கருமம் எல்லாவயிர்களிலும் நான் இருக்கிறேன் என்ற உரைகளோடு கூடிய “இந்து மதத்தை” தத்துவமாகக் கொண்டு ஆட்சி புரிந்து வருகிறது.

இவ்வாட்சிக்கு வேதம், ஸ்மிருதி, ஆகமம், இதி காசம், புராணம், சாஸ்திரம் ஆகிய ஆயுதங்களும், மற்றும் தர்ப்பைப் புல், பஞ்சாங்கம், சரியை, கிரியை, யோகம், ஞானம், உத்திராட்சம், விபூதி, நாமம், பூனூல், ஜெபம், மந்திரம், பூஜை ஆகிய கணக்கற்ற உபாயங்களும், பஞ்சாங்கப் பார்ப்பனன், புரோகிதப்

பார்ப்பனன், குருக்கள் பார்ப்பனன், கோயில் பார்ப்பனன், ஆச்சாரிப் பார்ப்பனன் ஆகிய சைன்யங்களும், மடாதிபதி, சாஸ்திரி, கனபாடி, லோககுரு, சங்கராச்சாரி போன்று சேனைத்தலைவர்களும், கோயில்கள், குளங்கள், தீர்த்த விசேடங்கள், தாசி வேசி இல்லங்கள் ஆகிய பெருங் கோட்டைக் கொத்தளங்களும் உண்டு. மற்றும் இவ்வாட்சிக்குப் பக்க பலமாக கணக்கையன் என்ற பார்ப்பனன், எழுத்துக்கூலிப்பார்ப்பனன், வாத்தியார்ப் பார்ப்பனன், கச்சேரிப் பார்ப்பனன், தாசுப் பார்ப்பனன், காப்பிக்கடைப் பார்ப்பனன், ஓட்டல் பார்ப்பனன், தண்ணீர்ப் பந்தல் பார்ப்பனன், வக்கீல் பார்ப்பனன், தாசில் பார்ப்பனன், முன்சீப் பார்ப்பனன், ராஜியப் பார்ப்பனன், காங்கிரசுப் பார்ப்பனன், பத்திரிகை பார்ப்பனன், பிரசங்கப் பார்ப்பனன், பாகவதப் பார்ப்பனன், சங்கீதப் பார்ப்பனன், நாடகப் பார்ப்பனன் ஆகிய கணக்கற்ற பிரசாரக் கூட்டங்களும் உண்டு. நான்கு வருணம், ஒவ்வொரு வருணத்துக்கும் ஒரு தர்மம், ஒவ்வொரு தர்மத்துக்கும் ஒவ்வொரு சாஸ்திரம் ஆகிய சட்ட திட்டங்களும், கடந்த ஜென்மங்களுண்டு, கடக்கப்போகும் ஜென்மங்களுண்டு, விதைத்த வினையை அறுப்பாய் என்றும், பரிகாரமுண்டு என்றும், சாந்தி செய், சடங்கு செய், யாத்திரை செய், பூஜை செய், பார்ப்பானுக்குத் தானஞ்செய் என்ற நியதிகளும், ஒவ்வொன்றுக்கும் ஏற்பட்டிற்கும் சர்க்கார் வரிபைக் காட்டிலும் பெருவாரியான பணச் செலவோடும் இவ்வாட்சி நடைபெற்று வருகிறது. ஆனால் இன்னாட்சியால் பார்ப்பனன் மட்டும் சகல மேன்மைகளையும் அடைந்திருக்கிறான். பார்ப்பனரல்லாதானுக்கு சகல

R

N3X

164403

விதமான தாழ்மையும், அவமதிப்பும் இவ்வாட்சியில் அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

“பார்ப்பனனைக் குறை சொல்வானேன், கொடைக் கானல் பார்ப்பனன் பஞ்சமெத்தை போட்டு காலாள், கையாட்களோடு மேரட்டார் வாகனத்தில் குடும்ப சகித மாய் சுகபோக மனுபவிப்பதைக்கண்டு பொறாமை கொள்வதும், வக்கீல் பார்ப்பனன் இல்லாததும் பொல்லாததும் சொல்லிக் கொள்ளையடிப்பதைக்கண்டு துவேஷப்படுவதும், சிம்லாப் பார்ப்பனன் துரைபோல சட்டை மாட்டி, மேஜை மீது உட்கார்ந்து உஸ்கி, பிராந்தி, ஓயினோடு சாப்பிடுவதையும் கண்டு ஆத்திரப்படுவதும் கூடாது. பார்ப்பனரல்லாத நீங்களும் அவர்களைப் போல் படித்து முன்னுக்கு வாருங்கள். பார்ப்பனனை நிந்திக்கும் நேரத்தையும், திறத்தையும் நீங்கள் முன்னேற்றமடைவதில் செலவிடுங்கள்” என்று யாரேனும் மொரு மேதாவி கூறலாம். அத்தகையோருக்கு விடையளிப்பது லேசான காரியமல்ல வெனிலும் சுருக்கமாகக் கூறுவோம்.

பார்ப்பன
வஞ்சகம்.

கடவுள், மதம், வேதம், சாஸ்திரம், சாதி ஆகிய சகலமும் பார்ப்பனர்களுக்காக சிருஷ்டிக்கப்பட்டது. இதில் பார்ப்பனர்கள்

முன்னேறுவதற்கு சகல உரிமைகளுமுண்டு. ஆனால் பார்ப்பனரல்லாதார் முன்னேற்ற மடைவதற்கு இப்பார்ப்பனக் கடவுள்களும், மதமும், சாஸ்திரங்களும், சாதி

களும் இடங்கொடுக்காமல் பல நூற்றாண்டுகளாக மக்களைக் “கொடுமை”ப் படுத்தி வருகின்றன. மனிதனில் மனிதன் பிறப்பினால் உயர்ந்தவன், தாழ்ந்தவன் என்ற கொள்கையும், ஒரு மனிதனைப் பிறமனிதன் கண்ணால் பார்க்கக்கூடாது என்ற கொள்கையும் இருக்கும் வரையில் மக்கள் எப்படி முன்னேற முடியும்? இவ்விருபதாம் நூற்றாண்டிலும் நாகரீகம் வாய்ந்த ஆங்கில துரைத் தனத்தின் ஆதினத்தின் கீழுள்ள, பக்திசிரத்தையுள்ள மைசூர் மன்னரின் நாட்டிலுள்ள பண்டிதப் பார்ப்பனன் சமஸ்கிருத வியாகரணத்தை பார்ப்பனரல்லாத ஏனைய மக்களுக்கு சொல்லிக்கொடுக்க மறுத்தான் என்றால் என்னே பார்ப்பனக் கொடுமை! மக்களின் பிறவியில் உயர்வு, தாழ்வு இல்லை என்ற கொள்கையை காங்கிரஸ் கமிட்டியில் தீர்மானித்தவுடன் ஒப்போம்! ஒப்போம்! என வெளியேறிய ராஜகோபாலாச்சாரிகளை வைத்துள்ள பிராமணியத்தின் கொடுமையை அளவிட்டுக்கூற முடியுமா? தர்மத்திலும், கல்வியிலும், தயையிலும் பிரக்யாதி பெற்ற திருவரங்கூர் ராஜ்யத்திலுள்ள பிராமணியக் கொடுமை என் போன்றார்களைச் சிறையிலிட்டு வாட்டியதென்றால் என்னே இப்பார்ப்பனக் கொடுமை! நாய்களும், பன்றிகளும் மலமிட்டுச் செல்லும் பாதைகளில் மக்கள் நடக்கவொண்ணாதெனப் போராவும் பார்ப்பனிய வாட்சியில் மக்கள் முன்னேறுவதெப்படி? பார்ப்பனரல்லாதாரின் மூடத்தனமே பார்ப்பன சைன்யங்களுக்கு பெரும் விருந்தளிக்கும் கோட்டையாக நிற்கிறது. இக்கோட்டையை அழித்தாலொழிய பார்ப்பன வாதிக்கத்தால் எற்பட்டிருக்கும் கொடுமையைப்போக்க வியலாது. இம்மூடத்தனம் படிப்பாலும், பாண்டித்யத்

தாலும், கவித் திறத்தாலும், சக்திபூஜையாலும், அகச் சான்று புறச்சான்று தேடித் திரிவதாலும், வேதாசலங்களாலும், ஞான தேசிகர்களாலும் உறுதிப்படுமே யோழியு ஒழிந்து போகாது. ஆனால் கடவுள், மதம், சாஸ்திரம், புராணம், நம்பிக்கையாகியவைகளை யெல்லாம் பகுத்தறிவு கொண்டு அலசிப் பார்த்து, காரிய காரணங்களைக்கொண்டு நிறுத்துப் பார்த்து, யுக்தி வாதங்களால் தகர்த்துப் பார்த்து, எவ்வெவை மக்களின் முன்னேற்றத்திற்குத் தடைகல்லாய்நிற்கின்றனவோ அவற்றை எல்லாம் பிடிங்கித்தள்ள சுயமரியாதைத் திருக்கூட்டத்தாரால்தான் முடியும். இக்கூட்டத்தினர்க்கு நன்னூல் படிப்பும், நிகண்டறிவும், பாண்டித்யமும், பல மொழித்திறனும், ஆராய்ச்சி நுட்பமும் தேவையில்லை. வயிற்றுக்குச் சோறு, உடலுக்கு ஆடை, நிழலுக்கு வீடு, ஒழுக்கமுள்ள வாழ்வு ஆகியவைகளைத் தேடியடையும் ஆற்றலே போதுமானது.

ஆங்கில வாட்சியை விரட்டி யடிக்கப் போதிய ஆற்றல் நம்மிடமில்லை. அவர்களைப்போல் நம்மிடமும் துப்பாக்கிச் சைன்யங்கள் இருப்பின் எதிர்த்துப் போராடி அவர்களை இந் நாட்டினின்றும் விரட்டலாம். அது வீண் பேச்சேயாகும். அத்தகைய வலிமை நம்முள் என்றென்றைக்கும் ஏற்படப் போவதில்லை. நம்முடைய தற்கால நிலையில் நாம் ஆங்கில நிழலின்றி ஜீவிக்க முடியாத நிலையிலிருக்கிறோம். வீணாக சுயேச்சை, சுயேச்சை என்று சீனிவாசர்களும், போசுகளும், நேருகளும் கத்துவதைக் கேட்டு நாமும் மனமயங்கிக் கத்தித் திரிவோமானால் 124—A. சட்டத்தின் கீழ் மெது வாலிபர்

பலர் கைதி செய்யப்பட்டு சிறையில் வதியத்தான் நேரிடும். அதனால் நமது நாட்டுக்கோ, மக்களுக்கோ இம்மியளவு நன்மையேனும் சித்திக்காது. நம்மை கஷ்டப்பட்டு விட்டு விட்டு சுயேச்சை வாதிகள் திரை மறைவில் கூத்தாடிக் களிப்பரே யன்றி வேறில்லை. ஆங்கிலக் கொடியின் கீழுள்ள வேறு பல வெள்ளை நாட்டினர் அனுபவித்துவரும் சுதந்தர நிலைமையை நமக்கும் தந்தருளுமாறு நாம் இவ்வாங்கில வாட்சிமை வற்புறுத்தி வாயளவில் போராடலாம். ஆனால் அதற்கும் நம்மில் யோக்கியதை யில்லை. பார்ப்பனிய வாட்சி நம்மைச் சொந்த நாட்டிலேயே அங்கியர்களாவும், பகைவர்களாவும் செய்து விட்டது. நம்மில் உயர்வு, தாழ்வு கற்பித்து நம்மைப் பல சாதிகளாகப் பிரித்து நம்பிக்கை யின்மை துவேஷம் ஆகிய சுழல் காற்றில் சிக்குறச் செய்துள்ளது. நாம் இக்காற்றால் சுழலச் சுழல ஒருவருக்கொருவர் மோதியிதித்துக் கொண்டிருக்கிறோம். நாம் ராஜ்ய விடுதலையைப்பற்றி கிணைக்கு முன் இப்பார்ப்பனக் கொடுமையினின்றும் விடுதலை பெறல் வேண்டும், நமக்கு எதிரிடையாய் நிற்பது நாம் கடவுளிடத்திலும், மதத்தினிடத்திலும், சாத்திரத்தினிடத்திலும் வைத்துள்ள மூடநம்பிக்கையேயாகும். இதைத்தகர்த் தெரி வேரமாகில் பார்ப்பனியம் தானாகவே தொலையும்.

இந்தியாவைக் கண்டு சென்ற மேயோ
பார்ப்பனியக் வெனும் மாது தனது “இந்தியமாதா”
கொடுமை. வெனும் புத்தகத்தில் பார்ப்பனியக்
கொடுமையைப்பற்றி ஒரு அத்தியாயம்

வரைந்துள்ளார். அதை அப்படியே வாசகர்களுக்குத் தருகிறேன்.

மேயோ கூறுவது:— “சென்னை ராஜதானி தான் பார்ப்பனிய இந்து மதத்தின் இருப்பிடமாகும். பூர்வீகக் குடிகளான கருகிறமுள்ள திராவிட மக்களின் இருப்பிடமும் சென்னை ராஜதானியே. பார்ப்பனிய இந்துமதம் திராவிடர்களைச் சின்னாபின்னப் படுத்தி, பறையர்களெனவும், கீழ்ஜாதியார்களெனவும் கூறி அடிமையாக ஒதுக்கி வைத்ததுடன், அவர்களை அறிவில்லாதவர்களாயும், கல்வி இல்லாதவர்களாயும் செய்து நசுக்கி வைத்தது. இந்தச் சமயத்தில் பிரிட்டிஷர் வந்து சேர்ந்து நாட்டில் அமைதியை ஏற்படுத்தினர். ஜனங்களும் கொஞ்சங் கொஞ்சமாக தங்கள் உரிமையைப் பெற்றனர். ஜனநாயக ஆட்சி நிலவ ஆரம்பித்தது.

திராவிட மக்களும் காலக்கிரமத்தில் தாங்கள் நெடுகாலமாகத் தூங்கிக்கொண்டிருந்த உறக்கத்திலிருந்து கண் விழித்துக்கொண்டனர். திராவிட மக்களைக் கண்டு மற்ற ஒடுக்கப்பட்ட சமூகத்தாரும் தலைதுக்கத் தொடங்கினர். பார்ப்பனர்களுக்கு எதிராக ‘பார்ப்பனரல்லாதார் கட்சி’ என்ற ஒரு கட்சி தோன்றியது. இக்கட்சிக்கு அதிக பலமிருப்பதால், சென்னை சட்டசபையில் பார்ப்பனர் வகித்திருந்த அரசியல் ஆதிக்கத்தை பறிமுதல் செய்து, அதிகாரங்களைப் பார்ப்பனரல்லாதார்கைப்பற்றிக்கொண்டனர். இது இந்து தேச சரித்திரத்தில் எழுதப்படவேண்டிய ஒரு முக்கிய சம்பவமாகும்.

தாழ்ந்த ஜாதியைச் சேர்த்தவரும், செல்வத்தரும் அரசியல் துறையில் வேலை செய்து வருபவரும், பொது

ஜனங்களால் நன்கு மதிக்கப்பட்டவருமான ஒருவரை செண்ணையில் சந்தித்தேன். அவர் மிகவும் ஊக்கமும் உற்சாகமும் உள்ளவர். தாராளமாகப் பேசும் இயல் புள்ளவர். அவருடன் நான் வெகுநேரம் வரையிலும் அந்தரங்கமாக சம்பாஷித்துக்கொண்டிருந்தேன். பிராமணர்களைப்பற்றி விவரமாகக் கூறும்படி அவரை வேண்டிக்கொண்டேன்.

அவர் கூறியதாவது:— பண்டைக்காலத்தில் எல்லா மனிதர்களும் அவரவர்கள் விருப்பப்படி வாழ்ந்து வந்த போது பிராமணன் மட்டும் கல்வி கற்கத் தொடங்கி னான். பிராமணன் இயற்கையிலேயே மிகவும் தந்திர சாலியாதலால், அவர்கள் கல்வி கற்றதும் புராண சாஸ்திரங்களை யெல்லாம் தன்வசமாக்கிக்கொண்டு 'பிராமணனே எல்லா ஜாதியாரிலும் உயர்ந்தவன், பிராமணனே அனைவருக்கும் குரு' என அந்த சாஸ்திரங்களில் எழுதி வைத்துவிட்டான் ஆண்டுகள் பல கழிந்தன. பிராமணர்களைத் தவிர வேறு எவரும் கல்வி கற்கவில்லை. பிராமணன் தான் கல்வி கற்றவன் அவனைத் தவிர வேறு எவரும் புராணங்களையும், சாஸ்திரங்களையும் கண்ணெடுத்துக்கூடப் பார்க்கக்கூடாதென பிராமணன் புஸ்தகத்தில் எழுதிவைத்து விட்டபடியால் பிற ஜாதியார் அவைகளில் நம்பிக்கை வைத்து அவனை 'பூதேவர்' என மதித்து அவனுக்குக் கீழ்ப்படிந்து நடக்க ஆரம்பித்தனர். ஆகவே எல்லா ஹிந்துக்களுக்கும் பிராமணனே தலைவனானான். அவன் கூறிய மொழிக்கு எதிர்மொழி கூற எவருக்கும் தைரியமில்லை. அவன் ஆணைக்கு மறுமொழி கூறாமல் அவனிட்ட வேலை

களை எல்லாம் அவன் தான் பணிந்து இருகை கூப்பிச் செய்துவந்தனர். ஆங்கிலேயர் வந்து எல்லாச் சாதியார்களும் கல்வி பயிலலாமென்ற உரிமையை அளித்து பள்ளிக்கூடங்கள் ஸ்தாபிக்கும் வரை ஹிந்து இந்தியா மேற்கூறிய நிலைமையிலேயே இருந்துவந்தது.

சென்னை மாகாணத்திலே நாங்கள் பிராமணர்களை எதிர்த்துப் போராடிக் கொண்டிருக்கிறோம். பல்லாண்டுகளாக பிராமணன் உயர்ந்த நிலையில் இருந்து வந்ததனாலும், பேய்க்கூட்டங்களைப் போல் தந்திரமும், சூழ்ச்சியு முள்ளவனாக விருந்தபடியாலும், அவனை எதிர்த்துப் போராடி வெல்வது அதிக கஷ்டமாகத் தானிருக்கிறது. பத்திரிகைகள் பிராமணர் வசமிருக்கின்றன. சர்க்கார் உத்தியோகங்களில் 100-க்கு 80. பிராமணன் கையிலிருக்கின்றன. நீதி ஸ்தலங்கள், கச்சேரிகள் எல்லாம் பிராமணனுக்குச் சொந்தம். கீழ்த்தர குமாஸ்தா உத்தியோத்திலிருந்து உயர்தர நீதிபதி உத்தியோகம் வரை பிராமணன் வசமே இருக்கின்றன. அதிகாரங்கள் தங்கள் கையில் அகப்பட்டுக் கொள்ளவே ஜனங்களை விசேஷமாக பெண்களை அதிகமாகப் பயமுறுத்த ஆரம்பித்தனர். ஏனெனில் நாங்களெல்லாம் ஏழைகள், கல்வியில்லாதவர்கள், பிராமணர்களுடைய சூழ்ச்சியை அறியாமல் அவர்கள் கூறிவந்த மூடப்பழக்க வழக்கங்களில் நம்பிக்கை வைத்துவிட்டோம். ஆகவே பூதேவர்களாகிய பிராமணர்களுக்கு நாங்கள் அடிமைகளாகி விட்டோம். எங்களை நசுக்கி கசக்கிப் பிழிவதற்குப் பிரிட்டிஷார் தடையாயிருப்பதால் பிரிட்டிஷார் மீது பிராமணன் சீறி விழுகிறான். ஆத்திரத்துடன் துள்

விக்குதிக்கிறான். பெரிய தேசாபிமானி பேரல் போலி வேடந் தரித்து மேடைகள் மீது நின்று கொண்டு பிரிட்டிஷார் நாட்டை விட்டுப் போய்விட வேண்டுமென்று உறக்கக்கத்துகிறான். போதும்! போதும்! பிரிட்டிஷார் போய்விட்டால் பிராமணனுக்குக் கொண்டரட்டந்தான். எங்கள் மீது நன்றாகக் குதிரைச் சவாரி செய்வான். எங்கள் மூச்சைப் பிடித்து கொல்லத் தொடங்குவான். பிரிட்டிஷார் இந்தியாவிற்கு வருதவற்கு முன் இந்தியா என்ன நிலைமையிலிருந்ததோ அந்த நிலைமை மறுபடியும் வந்துவிடும். பண்டைக் காலத்தில் ஆதிக்கம் பெற்றிருந்த புரோகிதராட்சி மறுபடியும் வந்துவிடும். நாங்களெல்லோரும் மீண்டும் அடிமைகளாக வேண்டியதுதான். இன்னும் மூட நம்பிக்கைகள் நம்மை விட்டபாடில்லை. இந்நிலைமையிலேயே நமக்கு இத்துணை இன்னல்களிருக்கின்றன. இன்னும் பண்டைய புரோகிதராட்சி வந்து விட்டால் எங்கள் பாடு திண்டாட்டந்தான். தயை செய்து சற்று செவி சரய்த்துக் கேட்க வேண்டுகிறேன்.

பார்ப்பன வரிப்பளு. சர்க்காருக்கு கொடுக்கும் வரிகளைக் காட்டிலும் பிராமணனுக்கு அதிகமான வரிகளைக் கொடுக்கிறோம்.

பிறந்த தினத்திலிருந்து இறக்கும் வரை ஒரு ஹிந்து பிராமணனுக்கு வரி கொடுத்துக் கொண்டே யிருக்கிறான். குழந்தை பிறந்தவுடன் பிராமணனுக்கு தக்ஷணை கொடுக்க வேண்டும். இல்லாவிட்டால் குழந்தை சுகமாய் வளராதாம். குழந்தை

பிறந்த 16-வது நாள் 'தீட்டுக்கழியும்' சடங்கென்று ஒரு விழா நடத்தவேண்டும். அதற்கும் பிராமணனுக்கு தட்சணை கொடுக்கவேண்டும். சிறிது நாள் கழித்து குழந்தைக்குப் பெயரிட வேண்டும். அதற்கும் அவனுக்கு தட்சணை உண்டு. ஒரு வருடம் கழித்து ஆண்டு நிறைவுவிழா வந்துவிடும். அப்பொழுது பிராமணனுக்குக் கொண்டாட்டந்தான்.

பின்பு குழந்தைக்கு சாதம் ஊட்டவேண்டும். அதற்கும் பிராமணனுக்கு தட்சணை யுண்டு. குழந்தை ஆண் குழந்தையாய் இருந்தால் குழந்தைக்கு குடுமி வைக்க வேண்டும். அதற்கும் பிராமணனுக்கு தட்சணை உண்டு. ஏழாவது வயதில் குழந்தைக்கு அக்ஷராப்பியாசம் செய்விக்க வேண்டும். அப்பொழுதும் பிராமணனுக்கு கொண்டாட்டந்தான். கொஞ்சம் செல்வந்தர்கள் வீடாயிருந்தால் தங்கத்தினால் பேனா செய்து அதை பிராமணனுக்குத் தத்தம் பண்ணவேண்டும்.

பெண் குழந்தையாயிருந்தால், 16 வயதுக்குள் கல்யாணம் செய்விக்க வேண்டும். இச்சமயத்தில் பிராமணனுக்குக் கொழுத்தபணம் கிடைக்கும். கிரகணதினம் வந்தால் அப்பொழுதும் பிராமணனுக்கு ஏராளமான தட்சணை கிடைக்கும். இன்னும் ருதுசார்தி முதலிய வைபவங்களிருக்கின்றன. இவ்விதமாக பலதடவைகளில் பிராமணனுக்கு உயிருள்ள மட்டும் தட்சணை கொடுக்க வேண்டும். இது இத்துடன் நின்றபாடில்லை. இறந்த பின்பும் பிராமணப் பேய் நம்மை விட்டு விடாது. பிராமணனுக்குப் பணம் கொடுக்காமல் பிரேதத்தை அடக்கம் செய்யக்கூடாது. பிரேதத்தை அடக்கம் செய்யும்

பொழுது பிராமணனுக்குக் கொழுத்த தக்ஷணைகொடுக்கவேண்டும். ஒருவன் இறந்த ஒரு வருடம் வரை மாதாமாதம் அவனுடைய மகன் சிரார்த்தம் கொடுக்கவேண்டும். ஏனெனில் பிராமணன் உண்பதும், உடுப்பதும், குடிப்பதும் பிதுர்களுக்குத் திருப்தி செய்யக்கூடியதாம் பின்பு ஒவ்வொரு வருடமும், இறந்தவனுடைய மகன் பிராமணனுக்கு வயிறு நிறைய விருந்தளிக்க வேண்டும். இந்து மதாச்சாரப்படி இந்த வருமானமெல்லாம் பெற பிராமணனுக்கு உரிமை யிருக்கிறதெனக் கூறுகிறான் பிராமணனுக்குக் கொடுக்க வேண்டியவைகளைக்கொடுக்காதவன் நாகத்தில் போய் விழுந்து விடுவான் என்று பிராமணன் சொல்லுகிறான். இந்தச்சடங்குகள் நடக்கும் பொழுதெல்லாம் பிராமணனுடைய பாதங்களை தண்ணீரால் கழுவி அந்த அழுக்குத் தண்ணீரை ஜனங்கள் குடிக்கவேண்டுமாம். ஏழைகளை பல மூட வழக்கங்களில் நம்பச் செய்து, அவர்களை ஏமாற்றிப் பணம் பறித்து சோம்பேறியாக பிராமணன் வாழ்ந்து வருகிறான். சர்க்கார் உத்தியோகமோ, அல்லது வக்கீல் உத்தியோகமோ தவிர வேறு எந்த உத்தியோகமும் பிராமணன் பார்ப்பதில்லை. சென்னை மாகாணத்தில் 15 லட்சம் பிராமணர்களிருக்கிறார்கள். இவர்களுக்கு அடிமையாக, இவர்களுக்கு உழைத்துப் போடுவதற்கு சுமார் நான்கு கோடியே பத்து லட்சம் பிராமணரல்லாதார் இருக்கின்றனர். ஆகையால் நாங்கள் விடுதலை பெற்று, சுதந்தரமடைந்து, பிறர் உதவியின்றி வாழும் ஆற்றல் அடையும் வரை, நாட்டில் சமாதானத்தையும், பாதுகாப்பையும்மளிக்க நம் தேசத்தை அன்னிய தேசத்தார் ஆளுவதே பொருத்தமானது. எங்களை ஏமாற்றி, எங்களு

டைய பணத்தைப் பிய்த்துப் பிடுங்கித் தின்றுகொண்டே எங்களைத் தீண்டாதவர்களென்றும், நாங்கள் தொடரல் அசுத்தமாகிவிடு மென்றும் கூறும் 15 லட்சம் பிராமணர்களுக்கு அடிமையாக நாங்கள் வாழ்வதை விட எங்களைப் பாதுகாத்துவரும் அன்னியர் ஆளுகையே எவ்வளவோ மேலானது.”

மேற்கண்ட வர்ணனை இந்து சமூகத்தின் கீழ் நிலையிலுள்ள கனவானால் மிஸ் மேயோவுக்குக் கூறப்பட்டவை. இவைகளை மேல்நாட்டார் படித்துப் பார்க்கின் பிராமணரின் எண்ணிக்கையற்ற வஞ்சகங்களில் சிறிதேனும் அறிந்து கொள்வார்களாதலால் பிரசங்க மேடைப் பார்ப்பனருக்கு பாதக மேற்படும். ஆனது பற்றியே ‘இந்தியமாதா’ வெளும் புத்தகத்தின்மீது ஆத்திரத்தோடு கிளம்பினார்கள்.

பார்ப்பன
அடிமைகள்

மேற்கூறியவற்றால் பார்ப்பனச் சாயம் முற்றிலும் வெளியாகவில்லை. இன்னும் சொல்ல வேண்டியவை எத்தனையோ உள். அவற்றைப்

பேசப்புகின் இச்சிறிய புத்தகம் இடம் தராது. சுருங்கக்கூறுமிடத்து பார்ப்பனன் நம்முடைய பெண்டாட்டி பிள்ளைகள் தவிர மற்றெல்லாவற்றின் மீதும் கைவைத்துவிட்டான். இல்லை இல்லை, சில இடங்களில் நம்முடைய பெண்சாதி பிள்ளைகளையும் சொந்தமாக்கிக் கொண்டான். இதைத் தெரியாதவர்கள் மலையாளத்துக்குச் சென்று தெரிந்து கொள்ளட்டும். அவற்றைப்

பற்றி இங்கு விவரித்தெழுத இடமில்லை. நம்பூதிரிப் பார்ப்பானுக்கு தங்கள் பெண்டு பிள்ளைகளைக் கூட்டிக் கொடுத்து அதனால் மேன்மையுண்டென எண்ணிக் கொண்டிருக்கும் பரிதாபகரமான இந்து ஜாதியார் மலையாளப் பிரதேசத்தில் இன்றைய தினமும் வாழ்ந்து வருகின்றனர். சிலவாண்டுகளுக்கு முன் கொச்சிக்கடுத்த எர்ணாகுளத்தில் ஒரு கனவாணைச் சந்தித்தேன். அவரைப்பற்றி அவரையே விசாரித்தபோது அவர் பெரிய தனவந்தர் என்று தெரியவந்தது. அவருடைய சுற்றத்தார் பலரும் உயர்ந்த பதவிகளில் இருக்கின்றனர். கல்வி கேள்விகளிலே திறமை வாய்ந்தவர். பெரிய மனிதருக்கு வேண்டிய யோக்கியதைகள் பூராவும் இருந்தன. எனினும் இவற்றையெல்லாம் கூறியதால்மட்டும் தன்னுடைய உயர்வான நிலைமையைச் சொல்லிவிட்டதாக அவர் மனதுக்குச் சமாதானமில்லை, ஆதலால் எல்லாம் சொல்லியான பிறகு அப்பக்கத்தில் மிகவும் செல்வந்தரான ஒரு நம்பூதிரிப் பார்ப்பானுடைய பெயரைச் சொல்லி அவரைத் தெரியுமா? என்று கேட்டார். நான் கேள்விப்பட்டிருக்கிறேன் என்றேன். ஹ! ஹா!! இப்பக்கங்களில் அவரைத் தெரியாதவர் இருக்கவே மாட்டார்கள். அத்திருமேனி குடும்பத்துக்கும் எங்கள் வீட்டுக்கும் பாம்பரையாய் 'சம்பந்தம் உண்டு' எனச் சொல்லி மகிழ்ந்தார். தன்னுடைய செல்வத்தாலும், படிப்பாலும், மச்சு மாளிகை, காலாள், கையாட்களாலும், உயர்ந்த உத்தியோகத்தாலும் தனது குடும்பத்திற்கு உயர்வு மேம்படவில்லை. ஆனால் ஒரு பார்ப்பனன் தனது பெண்டுகளுடன் கூடிச் சுகிப்பதால்தான்

அப்பெருமை பூர்த்தியாகிறதென்ற எண்ணமும், வழக்கமும் கொண்ட வாழ்க்கையுள்ள ஹிந்து மதத்தை என் செய்வது?

இந்நாட்டில் உயர்ந்த குடும்பத்தில் பிறந்து, உயர்ந்த கல்வியறிவு பெற்று, உயர்ந்த நிலைமையிலிருப்பவர் முதல் சாமான்ய ஏழைகள் வரையுள்ள பல குடும்பத்தின் பெண்களைப் பார்ப்பானுக்கு தாசிகளாக இருக்க ஹிந்து மதம் செய்துவிட்டது. நாற்பது லட்சம் ஜனத்தொகை கொண்ட தேசத்தைக் கட்டியானும் மகாராணியாரையும் பார்ப்பானே தான் சம்பந்தமாகக் கொள்ள வேண்டும் என்று ஹிந்து மதம் இன்னும் இடங்கொடுத்துக்கொண்டிருக்கிறது. பெரிய பூபாகத்தைக் கட்டியாண்டிடினும், மேல்நாடு பல சென்று கல்வி கற்றிடினும் பாமரரின் பணத்தை தன்னெடைக்குத் தராசிலிட்டுப் பார்ப்பனருக்கு வழங்கி ராஜ நிஷ்ப்பட்டம் பெறும் ஆள்வார் மகாராஜாக்களையும் ஹிந்து மதம் வைத்துக் கொண்டிருக்கிறது. என்னே! இம்மதப் பெருமை! என்னே இம்மதத்தால் பார்ப்பனர்க்கிருக்கும் ஏகபோகவுரிமை!! என்னே! இருபதுகோடி மக்களை இருபதாம் நூற்றாண்டிலும் இவர்கள் ஏமாற்றிவரும் திறமை!!!

பறையனும், சக்கிலியனும் காலமெ பஞ்சமர் துயரம். லாம் கவுண்டர்களுடைய காடு தோட்டங்களில கூனி வேலை செய்து சாவ

தற்காகவே சிருஷ்டிக்கப்பட்டார்களா? காலை முதல் மாலை வரை பாடு பட்டதல்லாமல் இரவிலும் பட்டிகாத்து ஒரு வேளை ஆகாரமேனும் வயிறு நிறைய உண்ணாமல் வாடியவைவதற்காகவா அவன் பிறந்தான்? நல்ல ஆடைகள் உடுத்தி பிறரைப்போல் சந்தோஷிக்க அவனுக்கு மார்க்க மேதேனுவில்லையா? ஊரின் பள்ளத்தாக்குகளில் உள்ள சின்னஞ்சிறு குடிசைகளில் அவன் காலமெல்லாம் வாழவா? குடிப்பதற்கும் நல்ல தண்ணீரில்லாமல் அழுக்கடைந்த குட்டை நீரையே குடித்து அவன் சாகவா? அவனுடைய குழந்தைகள் கல்வியும், பலதிறப்பட்ட கைத்தொழிலும் கற்க மார்க்க மின்றி ஆடு மாடுகள் மேய்க்கவா உங்கள் ஆண்டவனால் சிருஷ்டிக்கப்பட்டார்கள்? அவர்கள் பெண்களும் ஆண்களும் நீங்கள் மிருகங்களைவிடக் கேவலமாக மதித்து மிகவும் இழிந்த வசைச்சொல் கூறி அழைக்கப்படவா பிறந்துள்ளார்கள்? நீங்கள் அவர்களை அடித்தாலும், வைதாலும், வேறு கொடுமைகள் பல செய்தாலும், அவற்றினின்று தப்பித்துக்கொள்ள அவர்களுக்கு மார்க்கம் எக்காலமும் சித்திக்கப் போவதில்லையா? என்பதே நமது கவலை.

உங்கள் தீண்டாமை விஷக்குத் தீர்மானங்கள் இவைகளைச் சாதித்து விடுமா என்று கேட்கிறேன். உங்கள் சமய வேடங்கள் இம்மாறுதல் அளிக்குமா என்று கேட்கிறேன். “கோயில் நுழைவு” ஒன்று மாத்திரம் எங்கள் பஞ்சமனை உயர்த்தும் என்ற நம்பிக்கை எனக்கு இல்லை. இம்மையிலே அவனைக் கொடுமைப்படுத்தும்

அக்கடவுள் அவனுக்கு மறுமையில் ஏதோ தாவல்லது என்ற நம்பிக்கையும் எனக்கில்லை. மற்றும் அவன் பக்தி மார்க்கத்தில் மூழ்கி உங்களைப் போல ஆனந்தக் கூத்தாட அவனுக்கு நேரமில்லை-காலமில்லை. வயிற்றிலிருக்கும் கருக்குழந்தையும், தொட்டிலில் தூங்கும் சிசுக்குழந்தையும் போக, அவன் குடிசையிலுள்ள ஒவ்வொரு ஜீவனும் காலை முதல், மாலை வரை காடுகரைகளில் திணறத்திணற உழைத்தால்தான் அரை வேளைக் கஞ்சிக்காகிலும் மார்க்கமுண்டு. ஆதலின் அவனுக்கு உங்கள் கோவில் உற்சவாதிகள் வேண்டாம். அவனுக்குப் பலமும், பணமும், நேரமும் ஏற்படும்போது அக் கோவில்களையும், அதிலுள்ள சாயிகளையும் அட்டிவைக்கும் சக்தி அவனுக்கு ஏற்பட்டுவிடும். அதைப் பற்றி நீங்கள் கவலைக் கொள்ளாதீர்கள்.

இன்றையதினம் அவனுக்கு வேண்டுவது வேலைக்குத் தகுந்த சம்பளம். இதைத் தந்து விடுவீர்களாயின் அவன் வயிற்றை உண்டு உடல் வளர்க்க முடியும். அவர்களுடைய கேவலமான நிலைமையைக் கவனித்து, விசாரித்து பரிகாரம் தேட உடனே ஒரு விசாரணைக் கமிட்டி தேவை. சைமன் கமிஷன் புஞ்சை புனியம்பட்டியிலுள்ள கருப்பச் சக்கிலியனுடைய குறைகளை அறியவில்லை, விசாரிக்கவுமில்லை, யாரும் எடுத்துரைக்கவுமில்லை. அவனுடைய பையனை தாலாகா போர்டு பள்ளிக்கூடத்துக்கு அனுப்பிப் படிக்க வைக்க அவனுக்குப் பிரியமுண்டு. ஆனால் அவனுடைய பையனை ஆடு மேய்க்கச் சேர்க்காவிடில், அவனையும் பண்ணையத்திலிருந்து தூத்துவதாக அவனுடைய 'கவுண்டர்' சொல்லுகிறார்.

மற்றும் அவனுடைய பையன் பழனி, ஆடு மேய்த்து ஐந்து வள்ளம் சம்பாதித்தால்தான் ஒரு ஜீவனுடைய காலம் தள்ளிவரும். இல்லையேல் கருப்பனுடைய படியில் பழனி குடிக்கமுடியாது. இந்நிலையில் உங்களுடைய கட்டாய ஆரம்பக் கல்வித்திட்டம் என்ன செய்யும் என்று கேட்கிறேன். எங்கள் பழனிக்கு முதலில் வேண்டு வது வயிறு நிறையக் கஞ்சியும், இடுப்பு நிறைய ஆடையு ம். இவைகளை நீங்கள் இலவசமாக சர்க்கார் பொக்கி ஷத்திலிருந்து கொடுக்க முடியுமானால் அவனும் படித்து முன்னுக்கு வருவான். இல்லையேல் இல்லை.

பஞ்சமர்களுக்கு தர்க்காஸ்து கொடுத்து விட்டோம் என்று சர்க்காரும் பெருமைப் பாராட்டுகிறது. வெறும் மேடு பள்ளத்தால் அவனுக்கு என்ன பயன்? அதைத் திருத்தி வேலி போட்டு, பட்டி சேர்த்து, உழவு ஓட்டி விதைத்து அறுத்தெடுக்க அவனுக்கு முட்டுவளிப்பணம் எங்கே? நீங்கள் கொடுத்த தர்க்காஸ்து நிலத்தின் பலன்களை அனுபவித்து வருபது யார் என்று விசாரணை செய்து அறிந்து பரிகாரம் தேடுங்கள். இரண்டு படி சாடு தர்க்காஸ்தில் கிடைப்பதற்குள் அவன் கணக் கையனுக்கும், மணியக்காரனுக்கும் ரொக்கமானால் குறைத்தது ஐம்பது ரூபாயும், கடனானால் குறைத்தது நூறு ரூபா 'புரோ' னோட்டும் எழுதிக் கொடுக்கும் சங்கதியும் உங்களுக்குத் தெரியாதா?

பறையனையும், சக்கிலியனையும் மிகவும் கேவலமாக மதிக்கிறீர்கள். ஆனால் அவர்களில் இளம் விதவைகள் இல்லை. அவர்களில் தேவ தாசிகள் இல்லை. அவர்களில் விபசார விடுதிகள் இல்லை. அவர்கள்

சதா சர்வகாலமும் வக்கில் மூட்டைகள் சுமந்துகொண்டு கச்சேரி வாசல்களில் அலைவதில்லை. கோயமுத்துர் ஜில்லாக் குடித்தனக் கவுண்டர்களைப் போல அவர்கள் குத்தி வீழ்த்திக்கொண்டு தூக்கு மேடைகளில் ஏறிச் சாவதில்லை.

குறுகிய இட்டேரிகளில் நீங்கள் செல்லும்போது உங்களைக் கண்டவுடன் அவன் ஒரே ஓட்டமாய் கள்ளி யோரத்தில் ஓடி, தனது காலிலுள்ள செருப்புகளை கழற்றிவிட்டு, தலை குனிந்து கைகள் கூப்பி சுவாமி அல்லது புத்தி என்று வணங்கி நின்று நீங்கள் இறு மார்புடன் அவனைக் கடத்து சென்ற பின்னர் அவன் தன் வழி நோக்கிச் செல்லுகிறான்.

உங்களோடு அவன் பேச நேர்ந்தால் தனது மிதியடிகளை தூரமாக வைத்துவிட்டு, மேல் துண்டு இருப்பின் அதைச் சுருட்டி இடுப்பில் கட்டிக்கொண்டு 'சுவாமி புத்தி' அல்லது 'சசமாங்கோ' என்று மிகவும் பயத்துடன் ஒருகையை மடக்கி மார்மீதும், மறுகையை வாய் மீதும் வைத்துக்கொண்டுப் பேசுகிறான். ஆனால் நீங்களோ எடுத்த எடுப்பில் ஏண்டா! படுவா! என்றும், செருப்படி! சாட்டையடி! என்றும் மூர்க்கத்தனமாக வே பேசுகின்றீர்கள்.

உங்களுக்கு ஆகாத ஒரு சக்கிலியன் வெள்ளை வேஷ்டிக் கட்டிக்கொண்டு வந்தால் 'ஏண்டா உனக்கு ஜம்பம் ஏறிப்போச்சோ, என்று உதைப்பீர்கள். ஏதோ நாலு பணமுள்ளவன் தன் குடிசைக்கு வில்லையோடு போட்டிருந்தால் அவன் உங்கள் ஏவலுக்குச் சிறிது பின்

வாங்கவேண்டிய சந்தர்ப்பம் வாய்த்து விட்டால் உடனே 'அவனை ஏண்டா சக்கிலிய நாயே! உனக்கு வில்லை யேர்டு மேய்ந்துகொண்ட ஆணவமா' என்று புடைப் பிரிகள்.

குடிப்பதற்குத் தண்ணீர் இல்லாமல் உங்கள் வாய்க் கால்களில் அவன் தண்ணீர் மொள்ளவந்தால் ஒரு குடம் தண்ணீருக்காக ஒருமணி நேரம் வேலை வாங்குவீர்கள். இல்லையேல் கல்லெடுத்து விரட்டுவீர்கள்.

ஆனால் உங்கள் வீட்டில் பிணம் வீழ்ந்தால் சாம வேளையாயினும் ஏம வேளையாயினும் சக்கிலியைக் கூப்பிட்டு உங்கள் உறவினர் வீடு இரண்டு காதவழி யிருப்பினும் செய்தி சொல்லி அவனைக் கால் நடையாய் அனுப்புவீர்கள். அவன் வழிச் செலவுக்குக் காலணா வும் கொடுக்கமாட்டீர்கள். கட்டுச் சாதமும் இல்லை, செய்தி சொன்ன விடத்தில் புனி தண்ணீருயில்லை. ஆனால் நாலுபடி தானியம் கொடுப்பார்கள். அவன் நடந்த அலுப்புத்தீர கள்ளுக்கடையில் கொடுத்து நாலு படி குடித்துவிட்டு ஊர் வந்து சேருவான். உங்கள் வீட்டுப்பிணம் சுடுகாடோ, இடுகாடோ போய்ச் சேரும் வரை பறையர், சக்கிலியர் வயிற்றில் கள்ளைக் குடங் குடமாய் ஊற்றி ஆடிப்பாடி அழச் செய்வீர்கள். ஆனால் அவர்கள் வீட்டில் யாராவது செத்துப்போனால் சடங்கு செய்யக் காலணாவும் கொடாமல் தடி எடுத்துப் புடைக்க வருவீர்கள். நீங்கள் காவடி எடுத்தாலும், பந்த சேர்வை எடுத்தாலும், காகமெடுத்தாலும், கம்ப மெடுத்தாலும் உங்களோடு சரியாக கன்றாக ஒன்றாக ஆடிப்பாடி சக்கிலியன் தப்பட்டை அடிக்கலாம். அவன்

மீது நீங்கள் மோதி விழலாம், நன்றாய்த் தட்டவில்லை யென்று கைப்பிரம்பால் சாத்தலாம், அவன் தப்பட்டையை வாங்கி நீங்களே தட்டலாம், ஆனால் அவனுக்கும் உங்கள் கோயில் சுவாமிக்கும் கடுமையான விரோதம்! அவன் கோயிலுட் புகுந்தால் சுவாமி பறந்துவிடும்!

நீங்கள் அவர்களை உங்கள் பிள்ளைகளோடு சேர்த்து மாடு மேய்க்கலாம், வேலி அடைக்கலாம், பாத்தி பிடிக்கலாம், தண்ணீர் விலக்கலாம், ஏர் ஓட்டலாம், பாம்பு அடிக்கலாம், தாம்பு ஓட்டலாம், தானியம் தூற்றலாம், புடைக்கலாம், வாரிக்கொண்டு வந்ததை வீட்டினுள் வாங்கி வைக்கலாம், ஆனால் உங்கள் பிள்ளைகளோடு அவர்கள் பிள்ளைகளும் பள்ளிக்கூடங்களில் உட்கார்ந்து படிக்க விடாமல் கொடுமைப் படுத்துகிறீர்கள்! தாழ்ந்த வகுப்பு பிள்ளைகளையும் சட்டாயம் சேர்த்துக்கொள்ள வேண்டும் என்ற சர்க்காரின் கண்டிப்பான உத்திரவு இருப்பதால் அவர்களை ஏதோ பள்ளிக்கூட ஓட்டுத் திண்ணையிலோ, வாசலிலோ இருக்க நீங்கள் கஷ்டத்தோடு அனுமதித்திருக்கிறீர்கள்!

நீங்கள் எவ்வளவு தான் கொடுமைப் படுத்திய போதிலும், அடித்தாலும், உதைத்தாலும், பேசினாலும், சக்கிலியனும், பறையனும் கஞ்சிக்கு மடிந்தாலும் அதே நிலையில் தலைமுறைக் கணக்காக வாழ்ந்து வருவதால் அதையே தமது வாழ்வின் லட்சியமெனக் கருதியும் அதைவிட மேலான நிலையைக் கனவிலும் கருதிப் பாராமலும் 'ஈனமான சாதியிற் பிறந்தோம்' இதுவே நமது கதி என்ற தப்பான எண்ணத்தாலும் அவர்களிடம் காசு பணம், ஆள் அம்பு, காடு தோட்டம், உத்தி

யோகம் அதிகாரம், எதுவும் இல்லாத காரணத்தாலும் அவர்கள் சதா சர்வகாலமும் உங்களிடம் நாய்போல் விசுவாசத்துடன் இருந்து வருகிறார்கள். நீங்கள் அடிக்கும் போதெல்லாம் சக்கிலியன் உங்கள் காலில் வீழ்கிறான். நீங்கள் உதைக்கும் போதெல்லாம் குனிந்து கொடுக்கிறான். நீங்கள் வையும் போதெல்லாம் தனது கன்னத்தில் போட்டுக்கொள்ளுகிறான். நீங்கள் அவன் படிபைக் குறைக்கும் போதெல்லாம் அவன் தன் வயிற்றைப் பிசைந்து கண்ணீர் வடிக்கிறான். உங்கள் சாஸையில் நிற்கும் எருதுகளுக்கு நீங்கள் விலை கொடுத்து வாங்கியதால் அவைகளிடம் ஒரு வேளை கடின வேலை வாங்கினும் மறு வேளை ஓய்வு கொடுத்து தேய்த்துக் குளிப்பாட்டி அள்ளை மேவப் புல்லும், கொட்டையும், தவிடும், தண்ணீரும் கொடுக்கிறீர்கள். ஆனால் இவ் விலைதலை யொன்றுமில்லாத எருதுகளான-எருதுகளைவிட அதிகமாக உழைத்து வரும் பறையர் சக்கிலியர் ஆகிய பண்ணையாட்களை நீங்கள் எலும்புந் தோலுமாய் வைத்திருக்கிறீர்கள். இதற்கோரு முடிவில்லையா? எல்லையில்லையா?

— —

பஞ்சமர்களுக்கெனத் தனிப் பாட
பஞ்சமர்களை சாலைகள் ஏற்படுத்தப்பட வேண்டும்.
உயர்த்தும் இதில் பிள்ளைகளுக்கு கல்வியும்,
வழிகள். கணக்கும், சித்திரமும், கைத்தொழி
லும், சரித்திரமும், சாஸ்திரமும் அரசாங்கச் செலவில் போதிக்கப்படவேண்டும். இப்பள்ளிச் சிறுவர், சிறுமிகள் படித்து தொழில் புரிந்து வாழ்வு

கடத்தும் வரை இவர்கள் அரசாங்கச் செலவிலே போஷிக்கப்பட வேண்டும். இது கட்டாயப்படுத்தப்பட வேண்டும். இவ்விதமாக நாணயதினம் ஏற்பாடு செய்வீர்களாகில் இன்னும் இருபத்தைந்து ஆண்டுகட்குள் பஞ்சமர் நிலை வேமாகிவிடும். இதைச் செய்யும்படி சீர்திருத்தக்காரர் போராட வேண்டும். மேட்டூர் திட்டங்களும், அண்ணாமலைக் கல்லூரிகளும், மற்றெல்லாத் திட்டங்களும், சிறுத்தப்பட்டு, அப்பணமெல்லாம் பஞ்சமச் சிறுவர்களும், சிறுமிகளும் கல்வி கைத்தொழில் கற்று முன்னேற்றமடையச் செலவு செய்யப்படல் வேண்டும்.

கல்வியின்மையாலும், பொருளாதார நிலையாலும் பஞ்சமர் கீழ்ப்பட்டு நிற்கின்றனர் என்பதை நாம் எடுத்துக்காட்டி ஒப்புக்கொண்ட போதிலும், கல்வியும் பொருளாதாரமும் அவர்களை உயர்ந்த நிலைக்குக் கொண்டுவந்த போதிலும், அவர்களை சமூக நிலையில் தாழ்மைப் படுத்தி வைக்கும் கொடிய பேய் மற்றொன்று உளது, அதுதான் மதம், அதுதான் சாதி. இவை யிரண்டும் ஒழிந்தாலன்றி பஞ்சமர் எனப்படுவோர் மனிதராக வாழ இயலாது. ஏனெனில் இன்றைய தினம் ஐகோர்ட்டு ஜட்ஜியாக வேலை பார்க்கும் ஒரு ஈழவ சாதியைச் சேர்ந்தவர் வைக்கத்துப் பாதைகளில் நடக்க வொட்டாமலும், கல்பாத்தி அக்கிராத்தில் நுழைவவொட்டாமலும், சட்ட பூர்வமாக தடுக்கப்படுவதை நாம் பார்க்கிறோம். தாழ்ந்த வகுப்பைச் சார்ந்தவர்கள் எவ்வளவு படித்த போதிலும், எவ்வளவு அதிகாரமிருப்பினும், பணமிருப்பினும், பட்டை பட்டையாக சாம்பலடித்து காய்களை கழுத்து நிறையத் தொங்க

விட்டுக்கொண்டாலும், 'அவன் பறையன் அவன் சக்கிலியன்' என்ற காரணம் சொல்லி அவனை பொதுக் குளங்கள், கிணறுகள், கோவில்கள், மடங்கள் ஆகியவற்றின் பாத்மம் மறுக்கப்படுவதைப் பார்க்கிறோம். ஆனது பற்றியே செங்கல்பட்டில் கூடிய சுயமரியாதை மகாநாட்டில், பறையர், சக்கிலியர், நாயக்கர், அய்யர், அய்யங்கார், நாயுடு, முதலியார், கவுண்டர் ஆகிய சகல வேற்றுமை குறிகளான சாதிப்பட்டங்கள் ஒழியவேண்டுமெனக் கேட்டுக்கொண்டார்கள்.

இங்காட்டு ஆபாசங்களைத் திரட்டிக்குவித்த மிஸ் மேயோ பஞ்சமர் விஷயமாகக் கூறுவது:--

“அயல் தேசத்தார் இந்தியர்களை பிற வேற்றுமையுடன் நடத்துகிறார்களென இந்திய அரசியல் வாதிகள் சொல்லுகின்றனர். ஆனால் இந்தியாவில் கோடிக்கணக்கணக்கான ஜனங்களை கல்வி யில்லாதவர்களென்றும், தீண்டாதவர்களென்றும் ஒதுக்கி வைத்து அவர்களை மிக இழிவாக நடத்துவதற்கு என்ன சமாதானம் கூறுகிறார்கள். தன் தேச மக்களுக்கே தன் சகோதர சகோதரிகளுக்கே சாதாரண பிறப்புரிமைகள் கூட வழங்குவதற்கு விருப்பில்லாத அரசியல் வாதிகள் பிற தேசத்தார் தங்களிடம் பிற வேற்றுமை காண்பிக்கிறார்கள் என்று குறை கூறுவதால் என்ன பயன்?”

இக் கேள்வியாகப்பட்டது இந்திய அரசியல் வாதிகளின் தொண்டையைக் கவ்விப் பிடிப்பது போல் இருக்கிறது. தீண்டாமை தீண்டாமை என்று ஒலமிடும் கார்தியடிகள், தீண்டாமை நீங்குவதற்காக காரியத்தில்

எதைச் சாதித்து விட்டார்? என்று அறிய ஆசைப்படுகிறேன், அவர் தமது சபர்மதி ஆசிரமத்தில் உயர்ந்த சாதிப் பையன்களையும், பெண்களையும் சேர்த்துக் கொள்ளாமல் தீண்டாத வகுப்புப் பிள்ளைகளில் நூறு பேரையாவது கூட்டித்திரட்டி அவர்களுக்குக் கல்வி, ஒழுக்கம், கைத்தொழில் ஆகியவற்றை பயிற்றுவித்திருப்பாராயின் அவர் உண்மையாகவே மகாத்மாவாயிருப்பார் என்பதில் ஐயமில்லை ஆனால் அவர் வாயால் தீண்டாமை விலக்கை ஒதிக் கொண்டும், வயிற்றில் வர்ணாசிரமக் குரங்கைக் கட்டிக்கொண்டு யிருப்பதால் காந்தியைப் போன்ற பைத்தியக்காரர் வேறொருவரில்லையென வரப்போகும் சந்ததியார் என்வி நகையாடுவர் என்பதில் ஐயமில்லை.

மற்றும் பல காங்கிரஸ் சபைகளும், ஹிந்து மகா சபைகளும், தலைவர்களும் தீண்டாமையுடன் வாய்ப்போர் புரிவதால் பயனென்ன? என்று கேட்கிறேன். காரியத்தில் தீண்டப்படாதவருடைய நிலையை உயர்த்த, சமூக நிலையை உயர்த்த, கல்வி நிலையை உயர்த்த, செல்வ நிலைமையை உயர்த்த இவர்கள் என்ன செய்து விட்டார்கள்? பிள்ளையைக் கிள்ளிவிட்டுத் தொட்டிலையும் ஆட்டுவது போல ஒரு பக்கம் தீண்டாமை விலக்குத் தீர்மானமும், மற்றொரு பக்கம் வர்ணாசிரம மகாநாடுகளும் கூட்டுவிப்பதால் என்னபயன் விளையப்போகிறது.

பிறவியில்
வேற்றுமை
உண்டா?

“அமெரிக்க நாட்டில் நீக்ரோ ஜாதியார் கேவலமாக நடத்தப்படுகையில் இந்தியாவில் தீண்டாதாரைப்பற்றிப் பேசு மேயோவுக்கு என்ன யோக்கியதை யிருக்கிறது” என சிலர் கண்

டித்தார்கள். கடவுள் நம்பிக்கையுள்ள அமெரிக்க வெள்ளையர்கள் கருப்பு நீக்ரோ சாதியாரைத் தங்கள் பக்கத்தில் அணுகவொட்டாமல் தடுப்பதில் அதிசய மொன்றுமில்லை. அக்காருண்பமான கடவுள், பார பட்சமற்ற கடவுள், சர்வ சக்தியுள்ள கடவுள் அமெரிக்க நாட்டில் சில மனிதர்களை வெண்மையாகவும், செம்மையாகவும், ரூபலாவண்யத்தோடும் படைத்துவிட்டு, அதே நாட்டில் கன்னங்கரேலென்று உதடு பிதுங்கிய சுருட்டைக் கருப்பங்களை ஏன் படைத்தார்? என்று விளங்கவில்லை. இன்றெல்லாம் பர்டி பட்டாலும் இன்னுமிந்த ஜன்மமே பாடுபட்டாலும் நீக்ரோவை அமெரிக்க வெள்ளையனைப் போல் செய்யமுடியாது. சர்வ சக்தனான கடவுளாலும் செய்ய முடியாதென்றே தோன்றுகிறது. ஏனெனில் அவருக்கு அது முடிக்கும் திறமையிருந்தால் வெகு காலத்திற்கு முன்பே முடித்திருப்பார். அவருக்கு அத்திறமை இல்லாதிருப்பதால் தான் தனது சிருஷ்டிகளான நீக்ரோக்களின் அவமதிப்பை பார்த்துச் சகித்துக் கொண்டிருக்கிறார்.

ஆனால் இங்காட்டிலிருக்கும் பஞ்சமர்களை நன்றாகப் படிக்கவைத்து அவர்களுக்கு நல்ல அதிகாரம் கொடுத்து, அவர்களும் துரைபோல சட்டை மாட்டிக் கொண்டால் பார்ப்பனப் பெண்கள் தராளமாக மணந்து கொள்ள முன் வருவார்கள். ஆனால் ஒரு நீக்ரோவை எந்த நிலையில் உயர்த்தினாலும், அவனுடைய கருப்பு கிறமும், பிதுங்கிய உதடும், சுருட்டைத் தலையும், விகாரமான பார்வையும் அவனிடமிருந்து நல்ல ரூபலாவண்யமுள்ள பெண்களை விரட்டிவிடும். இதிலிருந்து என்ன விளங்குகிறதென்றால், பார்ப்பனனுக்கும் பறை

யனுக்கும் செயற்கையான வித்தியாசங்களேயன்றி இயற்கையான வித்தியாசங்கள் இல்லை என்பதே. கருத்த பார்ப்பனனுமுண்டு. வெளுத்த பறையனுமுண்டு. பறையனுக்கும் சச்சிலியனுக்கும் சகல உரிமைகளையும் வழங்கினால் ஒருகுறிப்பிட்ட காலத்துக்குள் அவன் பார்ப்பனனைவிட உபர்ந்த நிலைமைக்கு வந்துவிட முடியும்.

—

சைவர்களின் பிறற்றல், திருநெல்வேலியில் கூடிய சைவப் பெரியார் தனிக்கூட்டத்தில் தலைமை வகித்த அன்பர், அன்பெனும் சிவனின் தொண்டர், அன்பே

சைவமெனும் பக்தர், சைவ அன்பைப்போல் பிற மதங்களில் அன்பில்லை யென்ற ஆராய்ச்சியாளர் என்ன சொன்னார்? சாதி பேதமின்றி எல்லோரையும் கடவுள் வழிபாட்டுக்காக கோயிலுள் அனுமதிக்கலாம், ஆனால் சில சாதியார் அசுத்தமாக விருக்கிறபடியால் அனுமதிக்கப் படுவதில்லை—என்றார்.

ஐயா! சைவப்பெரியாரே! தாங்கள் கோரும் 'சுத்தம்' அகச்சுத்தமா, புறச்சுத்தமா? அகச் சுத்தமாயின், அகச்சுத்த முள்ளவனுக்கு கோவில் எதற்கு? புறச்சுத்தமாயின், நரணையதினமிருந்து தங்களை ஒரு அழுக்குள்ள குடிசையில் குடியிருக்கச் செய்து, திருநெல்வேலியிலுள்ள கக்கசு மலங்களை யெல்லாம் வாரியெடுத்து அப்புறப்படுத்துவதைத் தங்களுக்குத் தொழிலாகக் கொடுத்து, அதற்காகத் தங்களுக்கு மாதம் ஐந்து ரூபாய் சம்பளங்கொடுத்து, கிணற்றிலும் அனுமதிக்கா

மல் தடுத்து வைக்கப்பட்டால் தாங்கள் 'சுத்தமாக' இருக்க முடியுமா?

ஹே! வெட்கங்கெட்ட பெரியாரே! தங்களுடைய, அன்பும், அறிவும், ஆராய்ச்சியும், சமயப்பற்றும் இதை ஏன் உணர முடியாமற் போயிற்று? சைவத்தில் ததும்பும் 'அன்பு' கிறிஸ்தவ மதத்திலுமில்லை என்ற பெரியீர்! சைவத்தினால், கொடுஞ் சைவத்தினால், அழுக்குற்று, அடியுற்று, அடிமைப்பட்டு, கொடுமைப்பட்டு, சிறுமைப்பட்டுக் கிடந்த எத்துணைப் 'பஞ்சமர்' குடும்பங்களை கிறிஸ்து மதம் ரட்சித்து, அவர்களைக் குளிப்பாட்டி, நல்ல கல்வி தந்து, கைத்தொழில் தந்து அவர்களை லாயர்களாகவும், பண்டிதர்களாகவும், போலீஸ் இன்ஸ்பெக்டர்களாகவும், தாசில்தார்களாகவும், முன்சீப்புகளாகவும் மற்றும் பல துறைகளில் அவர்களை உயர்த்தியும், அமர்த்தியும் உங்கள் சைவ வேளாளர்களை அவர்கள் காலில் விழச்சேய்துள்ளது. அவர்கள் உணவைக் கருதியும், உடையைக்கருதியும், அவர்களைத் தாழ்த்தி வைக்காமல் உயர்த்திப்பார்க்கும் தன்மை அக் கிறிஸ்தவக் கடவுளுக்கும், கிறிஸ்தவ மிஷனரிகளுக்கும், கிறிஸ்தவ அன்பிற்கும் உளதென்பதை அறிந்து கொள்ளுங்கள். பழனி என்ற சைவப் பெயரையும், ராமன் என்ற வைணவப் பெயரையும் அவர்கள் மாற்றி சேமன், மோஸஸ் என்ற நாமங்களைச் சூட்டியவுடன் அவர்களை எவ்வளவு உயர்த்திவிடுகிறார்கள் என்பதை அறியுங்கள். அவ்விதம் பெயர் மாற்றம் உடையவர்களைக் கண்டு தாங்கள் எவ்விதம் வணங்குகிறீர்கள் என்பதை உணருங்கள்.

பறையர், சக்கிலியர், தொம்பர், தோட்டி, பள்ளர், குறவர், வலையர் எனப்படும் மாசற்ற மனித சாதியாரே! தீண்டப்படாமலும், பார்க்கப்படாமலும் அவதிப்படும் நாயாடிச் சோதர சோதரிகளே! நீங்கள் எழுந்து நில்லுங்கள்: கல்வியையும், கைத்தொழிலையும் போற்றுங்கள். சமயத்தையும், சாதிபையும் தூறுங்கள். சாதியாலும், சமயத்தாலும் நீங்கள் பாழ்பட்டுக் கிடப்பதை உணருங்கள். கல்வியும், கைத்தொழிலும் உங்களை மேம்படச் செய்யு மென்பதை தெரிந்து கொள்ளுங்கள். நீங்கள் என்றைய தினம் மேம்பட எண்ணுகிறீர்களோ அன்றைய தினமே சைவத்தையும், வைணவத்தையும், இந்து மதத்தையும், வர்ணாசிரம தர்மத்தையும், சமயத்தையும், சாஸ்திரத்தையும், கோவிலெனப்படும் விபசார விடுதிகளையும் விட்டொழியுங்கள். அவைகளைப் பற்றி மனதிலும் சிந்திக்காதேயுங்கள். நீங்கள் இம்மையில் ஒழுக்கத்தோடு வாழ முயலுங்கள். ஒழுக்கம் உயிரினும் பெரிது என்பதை பறைசாற்றுங்கள். உங்கள் வயிற்றுக்கு சோறும், இடுப்புக்கு ஆடையும், நிழலுக்கு வீடும் தேடி அடைந்து ஆனந்த மடையுங்கள். அதற்கெதிராக வுள்ளதெது வாகிலும் கடவுளாகிலும்—உடைத்தெறியுங்கள். நீங்கள் தாங்க முடியாத துயரங்களைச் சுமந்து நிற்கிறீர்கள். இதை விட அதிகமான துயரங்களை மறுமையில் உள்ளதாகக் கூறப்படும் நரகத்திலும் காண முடியாது. ஆதலால் மறுமையைப் பற்றிச் சிந்திக்காமல் இம்மையில் போராடி வெற்றி கூறுங்கள்.

கர்தரைன் மேயோவெனும் அமெ
குற்றங்கூறுபவன் ரிக்க மாதால் எழுதி பிரசுரிக்கப்
நமது நண்பனே. பட்ட “இந்திய மாதா” வெனும்

புத்தகத்தில் இந்தியா அவதூறு
செய்யப்பட்டிருப்பதாய் என் தேசத்தார் பலர் வெம்பி
வீழ்ந்தனர். அவ்விதம் வெம்பி வீழ்ந்தவர் ஒருவராயி
னும் இந்திய மாதாவில் கண்ட விடயங்கள் முழுப் பொய்
யெனச் சாதிக்கவில்லை. சிலர் பிறநாடுகளிலும் இக்
குற்றங்கள் இல்லையா என்றனர். சிலர் மனித சமூகத்
தில் குற்றங்கள் இருப்பது இயல்பே எனக்கூறித்திருந்தி
யுற்றனர். மற்றுஞ் சிலர் மிகைப்படக் கூறிய கூற்றென்
றும் கூறினர். நாம் நாள் தோறும் சாப்பிடும் அரிசி,
பருப்பு, காய்கறி இவைகளெல்லாம் நாள் தோறும் நம்
கண்ணிற்குச் சிறிதாகவே காணப்பட்ட போதிலும்,
ஒருவருட காலத்தில் நமது வயிற்றுனுட் புகுந்து சென்ற
ஜல திட பதார்த்தங்களின் அளவையும், நிறையையும்
யாராகிலு மொருவர் குறிப்பிட்டு வைத்திருந்து நமக்குக்
காட்டினால், அந்த விவரங்களைப்பார்த்து நாம் திகைத்
துப்போவோ மென்பதில் ஐயமில்லை அதுபோலவே
எதோ நாம் கண்டுங்காணாமல் நம்முள்ளோடேயும் நடை
பெற்றுவரும் குறைபாடுகளையும், மூடப்பழக்க வழக்
கங்களையும் மேயோ ஒன்றாகத் திரட்டிப் புத்தக ரூப
மாக வெளியிட்டதால் அது நம் கண்ணிற்கு மிகைபடத்
தெரிவது வியப்பல்ல. நடுநிலையிலிருந்து உண்மையை
ஒப்புக்கொண்டு சீர்திருத்தம் செய்யும் மனமுடையோர்
நம் நாட்டு ஊழல்களைப்பற்றி மேயோ கூற வேண்டிய
தைக் குறைத்தே கூறினர் என்பர்.

மிஸ் மேயோ சர்க்காரின் கங்காணியாகவே வந்து இந்தியருடைய நடை, உடை, பாவனை எல்லாவற்றிலும் குற்றங்கண்டு கூறி, இவ்வளவு கேவலமாக விருக்கும் இந்தியர் சுயராஜ்யத்திற்கு எப்படி லாயக்கானவர்கள்? என்பதையே அடிப்படையாகக் கொண்டு விஷயங்களை முடித்திருப்பதாகவும், இந்தியரிடம் சிலகுறைகள் இருக்கின்றன என்பதையும், அவற்றைப் போக்க வேண்டியது அவசியம் என்பதையும் தாம் ஒப்புக்கொள்ளுவதாகவும், ஆனால் அவைகளுக்கு ராஜீயப்பூச்சுப் பூசி, அதனால் இந்தியா சுயராஜ்யத்திற்கு லாயக்கில்லை யென்று ஸ்தாபிக்க முயல்வது போக்கிரித்தனமாகும் என்றும், சமூக ஊழல்கள் எல்லா நாட்டிலும், எல்லா ஜனங்களிடமும் இருக்கின்றன என்பதாகவும் எனதன்பைக் கவர்த்த டாக்டர் பி. வரதராஜுலு எழுதியிருக்கிறார்.

இதில் மேயோ, வெள்ளைக்கார ஆட்சியை உலகத்தில் வலுப்படுத்தும் கொள்கை யுடையார் என்பதையும், இந்தியரை உலகத்தார் முன்னிலையில் அவமதித்துக் கூறி இந்தியாவைப்பற்றி நிற்கும் ஆங்கில அரசாங்கத்தின் இருப்புக் கைகளை பலப்படுத்தவே இப்புத்தகம் எழுதியுள்ளார் என்பதையும் யான் கூசாமல் ஒப்புக் கொள்ளுகிறேன். அதுபற்றி மேயோவின் நோக்கத்தையும், குரோத புத்தியையும், மண்ணாசையையும் யான் மிகவும் அழுத்தமாகக் கண்டிக்கிறேன். ஆனால் அவர் (மிஸ் மேயோ) எந்நோக்கோடு கூறியிருப்பினும், கூறிய விஷயங்கள் உண்மையே என எனது முந்திய கட்டுரைகளில் விளக்கியிருக்கிறேன். என்னை ஒரு சபையின்

முன்னிலையில் ஒருவர் அவமதிக்கும் பொருட்டு “நீ முழுக்குடியன்” என்று கூறி அவமதித்தால், அவருடைய நோக்கத்தையும் மற்றதையும் கவனிக்காமல் என்னிடமிருக்கும் குடிக்கும் தன்மையை அது முழுக் குடியாயினும், அரைக்குடியாயினும் அளவில் சண்டைப் போட்டுக் காலத்தை வீணாக்காமல் உடனே அகற்றிக் கொள்ள வேண்டுவது எனது முதற்கடமையாகும் என்பதை நண்பர் ஒப்புக்கொள்வர் என்றே சினைக்கின்றேன். அன்றியும் எனது குடிக்கும் வழக்கத்தை நீக்கிக்கொண்டு, பிறர் யாரும் என்னை அவ்விதம் அவமதியாது இருக்கும் படியான சந்தர்ப்பத்தை அந்த அவமதித்த நண்பன் எனக்கு அளித்தது பற்றி யான் அவனை வாழ்த்தவும் கடமைப்பட்டுள்ளேன்.

—

இரண்டாவதாக திரு. நாயுடுகார் கூறி
பிற நாட்டிற்கும் யது “சமூக ஊழல்கள் எல்லா நாட்
நமது நாட்டிற்கும் டிலும், எல்லா ஜனங்களிடமும் இருக்
உள்ள கின்றன” என்பது. ஊழல்கள் எல்
வேற்றுமை. லா நாட்டிலும், எல்லா ஜனங்களிடமு
மிருந்த போதிலும் உலகத்தில் பல்
வேறு நாட்டினரும் சுதந்தரத்தோடு சுயவாட்சி புரிந்து
வாழ்வதேன்? இந்தியா வெனும் இந்நாடு மட்டும்
பல நூற்றாண்டுகளாக அந்நியர் ஆதிக்கத்தின் கீழ் அடி
மைப்பட்டுக் கிடப்பதேன்? இதற்குற்ற சமாதானம்
நமது நண்பர் கூறுவாராக. மம்முடைய நாட்டிலிருக்கும்
ஊழல்களுக்கும் பிற நாட்டினில் காணப்படும் ஊழல்
களுக்கும் அடிப்படையான வேற்றுமை யுண்டு. காம்

தொட்டது தொண்ணூறுக்கும் மதம் மதம் என்று கூக் குரலிடுகிறோம். நாம் உண்பதிலிருந்து மலம் கழிக்கும் வரையிலும், விடியற்கால முதற்கொண்டு உறங்கும் வரையிலும், உறக்கத்திலும் பிறந்தது முதற்கொண்டு சாகும் வரையிலும், செத்த பின்னிட்டும், மூச்சு வாங்கு தல், விடுதல் எல்லாவற்றிற்கும் மதப்போர்வைப் போர்த்திருக்கிறோம். நம்முடைய மத உணர்ச்சி நம்முடைய மூடத்தனங்கட்கு அரண் செய்யா நிற்கிறது. மேல் நாடுகளில் அங்ஙனமல்ல; அவர்களுடைய அறியாமை நல்ல படிப்பினால் அகன்றுவிடும் தன்மை பொருந்தியது. அவர்களிடம் எவ்வளவு ஊழல் பொருந்தியிருப்பினும் நாம் ஒரு தேயத்தினர், ஒரு சாதியினர், நம்முடைய வாழ்விலும் தாழ்விலும் நமக்கு சம பங்குண்டு என்ற எண்ணத்தோடு கூடித் தொழில் புரிந்து வாழ்கின்றனர். அவர்களுடைய வேற்றுமைகளெல்லாம் தொழில் குறித்தும், பணம் குறித்தும் நிற்பன. தொழில் மாற்றத்தாலும், செல்வ மாற்றத்தாலும் அவ் வேற்றுமைகள் யாவும் நிலையில்லாது மாறுவன. ஒரு காலத்தில் எவராலும் சீர்தப்படாமல் தெருக்களில் பத்திரிகை விற்றுக் கொண்டிருந்த பையன் மற்றொரு காலத்தில் பிரதம மந்திரி ஸ்தானம் வகித்து ராஜ ராஜாக்களோடு கலந்து விருந்துண்ணும் பெருமையை நாம் காதல் கேட்டோம். சாமானிய தொழிலாளி குடும்பத்தில் பிறந்த ஒருவன் மத குருவாகிய முடிமன்னர்கள் எல்லாம் தலைவணங்கத்தக்க பெரியோராய் விளங்குவதையும் நாம் பார்த்தோம்.

ஆனால் இந்நாட்டிலோ வெனின் கனம் டாக்டர் சுப்பராயன் முதன் மந்திரியாயினும் சரி, வைசிராய் ஆயினும் சரி, ரயில்வே போர்ட்டர் ஆயினும் சரி, அவர்

மமது வர்ணாசிரமிகள் கண்ணில் “சூத்திர”னாகவே (இழிவான மனிதனாகவே) காணப்படுவார். அது போலவே கல்வியிலும், ஒழுக்கத்திலும், பக்தியிலும், ஞானத்திலும் சிறந்து விளங்கிய, திருவாங்கூர் ஸ்ரீ நாராயணகுரு சுவாமிகள் மமது நம்பூதிரிப் பார்ப்பனர்கள் முன்னிலையில் தீண்டப்படாதாராகவே பாவிக்கப்பட்டது மன்றி, எய்களும், பன்றிகளும் நடமாடும் பாதைகளில் நடக்க அனுமதிக்கப்படவுமில்லை. எனவே நம்மை அடிமைகளாகவும், மேல் நாட்டாரை அரசர்களாகவும் செய்து வைத்துள்ளது இந்த அடிப்படையான வேற்றுமை யொன்றுதான் என்பதை எனது நண்பர் இனியாவது கண்டு தெளியட்டும்.

நாம் அடிமைப்
பட்டுக்
கிடப்பதேன்?

மமது சொந்த நாட்டிலேயே நாம் ஒருவருக்கொருவர் அந்நியர்களாகவும், எதிரிகளாகவும் மமக்குள் அன்பின்றி, ஒற்றுமையின்றி, சகோதர பாவனையின்றி வாழச் செய்யும் மதச் சம்பிரதாயங்களும், சாதிக்கட்டுகளும், மூடிப் பழக்க வழக்கங்களும் இருக்கும் வரையில் நாம் பிறநாட்டாரைப் போன்று தலை தூக்கப் போவதில்லை என்பது திண்ணம்.

‘சுயராஜ்யம்’ மமது பிறப்புரிமை என்பதை யாவரும் மறுக்கவில்லை. ஆனால் சுயராஜ்யத்தைப் பற்றி நாம் சிந்திக்கவும் யோக்கியதை யற்றவர்களென்பதை சரித்திரம் நிரூபித்து விட்டது. பாழான ஆரியர்கள் (பார்ப்பனர்கள்-ஹிந்துக்கள்) என்றைய தினம் இந்தியாவில் அடிவைத்தார்களோ அன்றையதினமே இந்நாட்டை சனி பிடித்தது. அவர் இந்நாட்டில் பாப்பிவிட்ட “மனு தர்மங்களால்” மமது சமூகம் எல்லா வருணங்களாகவும், மற்றொரு வருணமாகவும், பல்வேறு சாதிகளாகவும் பிரிந்து, ஒருவனை மற்றொருவன் வேறென மதிக்க

வைத்து ஒருவனைக் கண்டால் மற்றவன் துவேஷிக்கும் படியாக ஒரு சாதிக்கொரு நீதி வகுத்து, ஒருவன் நடக்கும் பாதையில் மற்றவன் நடவராமல் படிக்கும், ஒருவன் குளிக்கும் ஓடையில் மற்றவன் குளிக்காமல் படிக்கும் ஒருவன் படிக்கும் பள்ளியில் மற்றவன் படியாமல் படிக்கும், ஒருவன் செய்யும் தொழிலை மற்றவன் செய்யாமற் படிக்கும், ஒருவன் வணங்கும் கோவிலில் மற்றவன் வணங்காமல் படிக்கும், ஒருவன் படிக்கும் வேதத்தை மற்றவன் படிக்காமற்படிக்கும் ஏற்பட்டு விட்டதால் நாம் சிதறுண்டு அடிமைப் பட்டுக் கிடக்கிறோம்.

ஹிந்துக்களென்னும் ஆரியப் பார்ப்பனருடைய மதக் கோட்பாடுகள் நம்மைப் பலவாறாகப் பிரித்து, நம்மில் ஒற்றுமை குன்றச் செய்து விட்டதால் நம்மைப் பல நூற்றாண்டுகளாகப் பலதேயத்தினர் சூறையாடிச் சென்றனர். ஆப்கானியர் நாட்டைக் கொள்ளை யடித்தனர், மொகலாயர் நாட்டில் அழல் நடத்தினர், பார்சிகர் நாட்டில் தலைமைகொண்டனர், பிரான்சு தேசத்தார் வந்து பேர் செய்து தோற்கடித்தனர், உலகத்தின் பல்வேறு பாகங்களிலிருந்து பல்வேறு நாட்டினர் வந்து நம்மை நாசப்படுத்தினர். இப்போதும் பிறநாடுகள் நம்முடைய செல்வங்களை யெல்லாம் நாள் தோறும் சுரண்டிச் சுரண்டி நம்மைப் பாப்பர்களாக்கி விட்டன. நம்முடைய நாட்டை நாம் ஆளவேண்டுவது நமது பிறப்புரிமையே எனினும் நமது 'கர்மபலன்' நம்மை வேறாக்கி விட்டது. இளமையில் சோம்பலுற்றவன் முதுமையில் வறுமையால் கஷ்டப்படுவது போலவும், வாவுக்கு மிஞ்சிய செலவு செய்தவன் இறுதியில் கடனாளியாவது போலவும், அளவுக்கு மீறிப் போகம் செய்தன் கடைசியில் ஆண்மை யிழப்பது போலவும், பருவத்தில் பயிர் செய்யாதவன் அறுவடைக்காலத்தில் ஓலமிடுவதுபோலவும், நாம் செய்த 'கர்மங்களின்' பலனை நாம் அனுபவித்துக் கொண்டு வருகிறோம்.

அந்நியருக்கு அடிமைப்பட்டுக் கிடப்பதே இந்தியாவின் "தலைவிதி" யாகும். அதிலிருந்து மீண்டு கொள்ள

நாம் அடிமைப்பட்டுக் கிடப்பதேன்? 85

ஆஸ்திகச் சங்கங்களாலும், சைவப் பெரியார் தனிக் கூட்டங்களாலும், வர்ணாசிரமிகள் மகாநாடுகளாலும், காங்கிரஸ் ராஜ்யத் தீர்மானங்களாலும், தேசிய வாதியின் வீரத்தொனியாலும், சட்டசபைப் பிரவேசத்தாலும், சட்டசபையை பகிஷ்கரித்தலாலும், உத்தியோகம் ஏற்றுக்கொள்ளாதலாலும், உத்தியோகம் ஏற்றுக்கொள்ளாமலிருப்பதாலும், ராமாயணப் பிரசங்கங்களாலும், சத்தகாலட்சேபங்களாலும், ஆலய வழிபாட்டினாலும், தாசிகள் நாட்டியத்தாலும், பார்ப்பனர்கள் ஜபங்களாலும், வேள்வியாலும், யாகத்தாலும், தவத்தாலும், சிந்தனையாலும், மற்ற மந்திர தந்திரங்களாலும் ஒரு காலமும் முடியவே முடியாது. உங்கள் 'தலைவிதி' உங்களை இறுகப் பிடித்துக்கொண்டிருக்கையில் நீங்கள் சுயராஜ்யம் எங்கள் பிறப்புரிமை யென்றும், சமூக ஊழல்களுக்கு ராஜ்யப் பூச்சு பூசுவது போக்கிரித்தனம் என்றும் சுயராஜ்யம் வந்தபின் எல்லாம் சரிப்படுத்திக் கொள்ளுவோம் என்றும் "பைத்தியம் தீர்ந்தபின் கல்யாணம் செய்வதா? கல்யாணம் செய்தபின் பைத்தியம் தீருவதா?" என்றும் நீங்கள் பிதற்றித்திரிவதால் 'சுயராஜ்யம்' வந்துவிடாது. சைமன் கமிஷனாலும் உங்கள் தலைவிதி தீராது. சைமன் கமிஷனை பகிஷ்கரிப்பதாலும் உங்கள் தலைவிதி போகாது. கடைசியாக சட்டசபை வெடிசுண்டுகளும் உங்கள் கர்ம்பலனை வேறாக்காது.

நீங்கள் வடகலை நாமம் போட்டாலும், தென்கலை நாமம் போட்டாலும், அதை நீங்கள் பட்டை பட்டை யாய்ப்போட்டாலும், சன்ன சன்னமாய்ப் போட்டாலும், நீங்கள் துளசிமணி தரித்தாலும், நாலாயிரப் பிரபந்தங்கள் படித்தாலும், உங்கள் 'கர்ம்பலன்' ஓடாது. நீங்கள் கண்ணு மூக்கு தெரியாமல் விபூதி பூசிக்கொண்டாலும், கழுத்தொடிய தாவடங்கள் பூண்டாலும், சரியை கிரியை, யோகங்களைப் பயின்றாலும், பன்னிரு திருமுறைகளைப் படித்தாலும், பதினான்கு மெய்கண்ட சாஸ்திரங்களைக் கேட்டாலும், வேத இதிகாசங்களில் நம்

பிக்கை பூண்டாலும், அகச்சான்று புறச்சான்று தேடிப் பிடித்தாலும், கலைகளையும், ஒவியங்களையும் நீங்கள் வளர்த்தாலும், நீங்கள் உலகத்தைக் காத்து ரட்சிக்கும் அவதாரங்களுக்காக தவங்கிடந்தாலும், உங்கள் விஷ்ணுவும் சிவனும் பூமியில் பிரசன்னமானாலும், கிழக்கே உதிக்கும் கதிரவன் மேற்கே உதித்தாலும் உங்கள் 'கர்ம பலன்' உங்களைவிட்டகலாதென்பது முக்காலும் திண்ணம்.

விதலைக்கு "கர்ம" கர்த்தாக்கள் நீங்கள். நீங்கள் செய்த கர்மங்களின் பலபலத்
வழி என்ன? தை நீங்கள் அனுபவித்துக் கொண்டிருக்கிறீர்கள். நீங்கள் விரும்பி

னால் இக் கர்ம பலனை உடைத்தெரியும் வல்லமை உங்களிடமே காணப்பெறுவீர்கள். ஒரு வீட்டைக் கட்ட உங்களுக்குத் திறன் இருக்குமாகில், அவ்வீட்டால் உங்களுக்கு இம்சை உண்டாகும் போது அதை இடித்துத் தள்ளும் ஆற்றலும் உங்களிடமேதான் இருக்கிறது. வீட்டை இடித்தெரிய மனங்கொள்ளாமல் ஐயோ, வீட்டால் துன்பம் ஏற்பட்டு விட்டதே, வீட்டைக்கட்டிய 'கர்ம பலனை' அனுபவித்தே தீரவேண்டும் என்று நீங்கள் எண்ணி வாளா கிடந்தால் அவ்விடு இருக்கம் வரையிலும், அவ்வீட்டைக் கட்டிய "கர்மபலன்" உங்களை விட்டகலாது. அத்துன்பத்தைப் போக்குமாறு நீங்கள் உங்கள் சிவனையும், விஷ்ணுவையும் வேண்டினாலும் தீராது. உங்கள் துன்பம் நீங்கவேண்டுமானால், உங்களுக்கு துன்பத்தை விளைவிக்கும் வீட்டை உங்களுடைய வலிமையால் நீங்களே கட்டிய வீட்டை நீங்கள் தகர்த்தெரிய வேண்டும். ஐயோ! கலைகள் போகின்றனவே, ஐயோ! சித்திரம் போகிறதே என்று தமங்குவீர்களாகில், உங்கள் "கர்மபலன்" உங்களை விட்டகலாது.

இன்றையதினம் நீங்கள் அனுபவித்து வரும் "கர்ம பலன்" என்னவென்று மேலே சொல்லிவிட்டேன். அதுதான் நீங்கள் பார்ப்பனியத்துக்கு இடங்கொடுத்து, தாழ்மைப்பட்டு, அடிமைப்பட்டு, அடிமைப்பட்டு, அடிமைப்பட்டு,

நம்பிக்கைகளாலும், மதவெறியாலும், வீண் சடங்கு
களாலும் நாசமுற்று, சேதமுற்று அதனால் வேற்று
மைப்பட்டு அந்நிய ஆதிக்கத்தால் பிடிபட்டுக் கிடப்பதா
கும். இப்பார்ப்பனியத்தை என்றையதினம் ஒழிக்கின்
றீர்களோ அன்றைய தினமே உங்கள் “கர்மபலன்” உங்
களை விட்டதன்று, அன்றையதினமே நீங்கள் மனிதத்
தன்மை வாய்ந்து உங்கள் சகோதர சகோதரிகளோடு
சரி நிகர் சமானமாக வாழ்வீர்கள். அன்றையதினமே
ஆங்கிலவாட்சி தானாகவே இந்தியாவின் விவகிக்
கொள்ளும்.

இதைத்தான் மேயோவும் கூறியுள்
மேயோ சொன்ன ளார். நீங்கள் அதை அறியாமல்
தும் அதுவே. வெம்பி வீழ்ந்தீர்கள். பார்ப்பனீ
யத்தில் நீங்கள் சிக்குண்டு கிடப்ப
தால் உங்கள் பொருள்களையும் நேரத்தையும் சடங்கு
களிலும் கோவில்களிலும் அர்ச்சகர்களிலும் உற்சவங்
களிலும் தாசி வேசிகளிலும் வீணாக்குகிறீர்கள். ஆண்
டவன் பேரால் மிருகங்களைப் பலி கொடுக்கிறீர்கள்.
பிள்ளை வரத்துக்காக கற்பிழக்கிறீர்கள். தீர்த்தம் தீர்த்
தமென்று மலத்தைக் குடிக்கிறீர்கள். இதை எடுத்துக்
காட்டினவர்களை குப்பைக்காரியென்று குறைகூறினீர்
கள். வெறும் பேச்சுப்பேசி வெட்கமுறுகிறீர்கள். சின்
னஞ் சிறுமிகட்குச் சிறுவயதிலேயே விவாகம் செய்து
சிற்றின்பத்தாலே சீர்கெட்டுப் போனீர்கள். விபசாரம்
வேணும் வேணுமென்கிறீர்கள். விபசாரத்தை தேவர்
களும் கைக்கொண்டுள்ளார்கள் என்று புராணம் படிக்கி
றீர்கள், பெண்களை அடிமை கொண்டார்கள். அவர்
களுக்கு கல்வி மறுத்தீர்கள், சிறைப்படுத்தினீர்கள்,
விதவைத்தன்மையை ஏற்படுத்திக் கொடுமைப்படுத்தி
அவர்களது கற்பழித்தீர்கள், கருவழித்தீர்கள், சிசுக்
கொலை புரிந்தீர்கள் கர்ப்பிணிகளைக் கவனியாமல் வற
புறுத்தினீர்கள், பூணூல் பார்ப்பனரின் பாதம் வருடி
னீர்கள், உங்கள் பெண்டு பிள்ளைகளையும் பொருள்
களையும், சகல சுகபோகங்களையும் பார்ப்பனனுக்கு

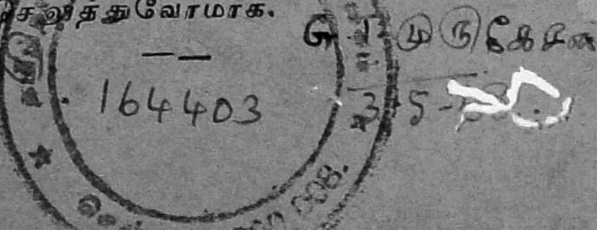
SINGARA GARDEN.
TELUGU GHETTIAR'S MAHA JANYA
FISH READING ROOM.

மனுசுட்டப்படி சொந்தமாக்கினீர்கள், பஞ்சமர்களை
வஞ்சகமாய் நடத்தினீர்கள் அவர்களுக்குக் கல்வி மறுத்
தீர்கள் நல்ல உணவு மறுத்தீர்கள், நல்ல உடை மறுத்
தீர்கள், நல்ல குடிசை மறுத்தீர்கள் இன்னும் எவ்வளவே.
சொல்லுக்கடங்காத ஊழல்களையும் ஆபாசங்களையும்
மூடத்தனங்களையும் நீங்கள் ஆபரணமாகப் பூண்டுள்
ளீர்கள். இவைதான் நீங்கள் கட்டிய வீடு. இவைகளி
னின்றி நீங்கள் என்று விலகுகிறீர்களோ, இத்துன்ப
வீட்டை என்று நீங்கள் தகர்த் தெறிகின்றீர்களே
அன்றுதான் உங்கள் “கர்மபலன்” உங்களைவிட்
டும். அன்றுதான் நீங்கள் சுயராஜ்ய வீரர்களா
கள். அத்தகைய வீரத்தனத்தை உங்களுக்குக் கொடு
வே சுயமரியாதை இயக்கம் தோன்றியுள்ளது. அ
கொள்கைகளைக் கடைப்பிடித்து, உங்கள் சுய அ
கொண்டு, சகலத்தையும் ஆராய்ந்து, கொள்ளவேண்
வைகளைக்கொண்டு தள்ள வேண்டியவைகளைத் தள்ள
நீங்கள் ஒழுக்கம், தைரியம், ஆண்மை, வாய்மை, ம
மை ஆகிய சகல நற்குண சீலர்களாகி அன்புத்தமர்ப்
ஒற்றுமையெனும் ஆபரணம் அணிந்து, பறையனும்
பார்ப்பனனும் தத்தம் சாதிப் பெயர்களை மறந்து கை
லாகு கொடுத்து ஒன்றுபட்டு, ஒரு முகமாய், ஒரு
தாய், ஒரு பிடியாய் நிற்பீர்களானால் எம்மேயோ
உங்களைக் குறைகூறி வசை பாடமாட்டார். தன்னாட்சி
யல்லாத பிறவாட்சிகள் இந்தியாவில் தலைகாட்டா.

நம்மை இடித்துக்கூறி அதனால் ந
நமது வந்தனம். முடைய கண்களை விழிக்கச்செய்

நம்முடைய குறைகளை அக
வீழ்த்தி, நம்மை மனிதர்களாகவும், சுதந்தர வீரர்கள
கவும் எழுந்து நின்று போராடும் பணர்ச்சியை நம்மு
உண்டு பண்ணிய மிஸ்திர காதரைன் மேயோவுக்கு நமது
வந்தனத்தைச் செலுத்துவோமாக.

G.T. சுயநி
2-5-68.

பகுத்தறிவு நூற்பதிப்புக்கழக

வேளியீடுகள்.

1. பெண் ஏன் அடிமையானாள்? (ஈ. வெ. ரா.)	0	5	0
2. முன்னேற்றத்திற்கு மதம் முட்டுக்கட்டை	0	5	0
3. கடவுள்.	0	5	0
4. மதம் மக்களுக்குச் செய்த நன்மை என்ன?	0	3	0
5. பிரகிருதிவாதம் (ஈ. வெ. ரா.)	0	3	0
6. மதமும், விஞ்ஞான சாஸ்திரமும்	0	3	0
7. பிரபஞ்ச உற்பத்தி	0	3	0
8. நான் ஏன் கிருஸ்தவனல்ல?	0	3	0
9. நான் சம்சயவாதி ஆனதேன்?	0	3	0
10. மெய்ஞ்ஞான முறையும், மூடகம்பிக்கையும்	0	6	0
11. " 2-ம் பாகம்	0	5	0
12. ஞானஞ்சூரியன்	0	5	0
13. மரணத்திற்குப்பின் வாழ்க்கை உண்டா?	0	4	0
14. மதப்புரட்சி	0	4	0
15. வால்டையரின் சரிதம்	0	4	0
16. பகுத்தறிவு அல்லது மரண சாஸனம்	0	4	0
17. பெண் ஞானிமையும் மதமும்	0	3	0
18. தேவதாசி	0	8	0
19. இக்கியமாதா	0	4	0
20. இங்கர்சாலின் ஜீவித சரித்திரம்	0	2	0
21. மதம் என்றால் என்ன?	0	2	0
22. தமிழ் வரிவடிவ ஆராய்ச்சி	0	3	0

கிடைக்குமிடம்:--

குடி அரசு பதிப்பகம், ஈரோடு.